

လောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်ရှန်ကူ၊ သယံဇ္ဈ၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တရာဇ်၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုထံလေး
 ထီး၊ မူညီမွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဖာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော်မူအပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင်ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော် မူအပ်သော

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဗ္ဗာန်

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ပိဋကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၀၀-ခု၊ ပဌမဝါဆိုလ။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	ယမကဝဂ်	၂၁
၂	အပ္ပမာဒဝဂ်	၂၆
၃	စိတ္တဝဂ်	၂၉
၄	ဗုဒ္ဓဝဂ်	၃၁
၅	ဗာလဝဂ်	၃၄
၆	ပဏ္ဍိတဝဂ်	၃၈
၇	အရဟန္တဝဂ်	၄၁
၈	သဟာသဝဂ်	၄၃
၉	ပါပဝဂ်	၄၇
၁၀	ဒဏ္ဍဝဂ်	၅၀
၁၁	ရာဇဝဂ်	၅၃
၁၂	အတ္တဝဂ်	၅၅
၁၃	လောကဝဂ်	၅၈
၁၄	ဗုဒ္ဓဝဂ်	၆၀
၁၅	သုခဝဂ်	၆၃
၁၆	ဝိယဝဂ်	၆၅
၁၇	ကောဝဝဂ်	၆၈
၁၈	မထဝဂ်	၇၀
၁၉	ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်	၇၄
၂၀	မဂ္ဂဝဂ်	၇၇
၂၁	ပကိစ္ဆကဝဂ်	၈၀
၂၂	နိရယဝဂ်	၈၃
၂၃	နာဂဝဂ်	၈၆
၂၄	တဏှာဝဂ်	၈၉
၂၅	ဘိက္ခုပဝဂ်	၉၄
၂၆	ပြာဟ္မဏဝဂ်.... ..	၉၈
၂၇	ဝတ္ထုဥဒါနဝဂ်	၁၀၇

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။ ။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ယမကဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာ၊ဝေဒနာစသောစေတသိက်တရားတို့သည်၊
 မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာယျင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊
 စိတ်သာယျင်အကြီးအမြတ်ရှိကုန်၏။မနောမယာ၊စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ပဒုဋ္ဌေ
 န၊အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့သည်ဗျက်ဆီးအပ်သော၊မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ယော
 ကောမိ၊အမှတ်မရှိ တယောက် ယောက်သော သူသည်။ စေတာသတိဝါ၊
 အကယ်၍ တစုံတခု၊ရသာဝါဒစသော စကားကိုမူထည်းဆိုငြားအံ့၊စေက
 ရောတိဝါ၊အကယ်၍ပြုလိုရာရာပါတာတိပါတစသောအမှုကိုလည်းပြုငြား
 အံ့၊စေပိန္နဲတိဝါ၊အကယ်၍ ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို မထွတ်မဖွင့်စိတ်ဖြင့်မူလည်း
 ကြံငြားအံ့၊ဝေသတိ၊ဤသို့မကောင်းသောစိတ်သဘောဖြင့်ပြောမိပြုမိကြံစိမိ
 သည်ရှိသော်၊ထတော၊ထိုမကောင်းသောစိတ်သဘောဖြင့်ပြောမိပြုမိကြံစိ
 မိသောဒုစရိုက်ကြောင့်၊စက္ကံ၊ထည်းဘီးစက်သည်၊ဝဟထောဝဟန္တိဿ၊
 ထည်းကိုရုံး၊ထမ်းပိုးကသော နွား၏၊ပံ၊နင်းတိုင်း၊နင်းတိုင်းသောခြေရာ
 သို့၊ အနွတ်တိ၊သွားထေရာရာ မကွာစဉ်စိုက်လိုက်ထေသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ဤ
 ထည်းဘီးစက်အတူ၊ ဒုက္ခံ၊အပါယ်အစရှိသော ဆင်းရဲသည်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ထို
 ဒုစရိုက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ အနွတ်အနုဏ္ဏတိ၊ အနုဏ္ဏတိ၊ ဘဝများစွာဖြစ်
 ထေရာ၌မကွာစဉ်စိုက်လိုက်ထေ၏။ စက္ခုပါသဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာ၊ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိသော တရားတို့သည်၊
 မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ဝိညာဏက္ခန္ဓာစိတ်သာယျင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်၏။မနောသေ
 ဋ္ဌာ၊စိတ်သာယျင်အကြီးအမြတ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ပ
 သုဋ္ဌေန၊သဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ကြောင့်ကြည်ထင်သော၊မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ယော
 ကောမိ၊အမှတ်မရှိသောသူသည်။ စေတာသတိဝါ၊အကယ်၍ တစုံတခုကု
 သိုလ်နှင့်စပ်သောစကားကိုမူထည်းဆိုငြားအံ့၊ စေကရောတိဝါ၊အကယ်၍

ပြုလျှင်ရာရာဒါနစသည်ကိုမူလည်းပြုငြားအံ့၊ စေတိန္ဒြေတိဝါ၊ အကယံ၍ ကိုယ်
 ထည်းမထွက် နှုတ်လည်းမဖြိုက် စိတ်သက်သက်မူလည်းကြံငြားအံ့၊ ဝေံသ
 တိ၊ ဤသို့ကြည်လင်သောစိတ်အလိုဖြင့်ဆိုသည်ပြုသည်ကြံစီသည်ရှိသော်၊
 တတော၊ ထိုသို့ကြည်လင်သော စိတ်အလိုဖြင့်ဆိုခြင်းပြုခြင်း ကြံစီခြင်းဟူ
 သောသုစရိုက်ကြောင့်၊ ဘာယံ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနိဇ္ဈံ၊ သွားဝေရာ
 ရာမကွာစဉ်ပိုက်လိုက်သကဲ့သို့၊ သုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သောချမ်းသာ
 သည်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသုစရိုက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ထို့၊ အန္ဓေတိအနုဇ္ဈတိ၊
 ဖြစ်လေရာရာ မကွာစဉ်ပိုက်လိုက်လေ၏ ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍဝီရိယံ၊ ပြီး၏ ၊

ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အကော၊ နှို၊ ဆဲရေး၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊
 ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဝမိ၊ ညှင်းဆဲလေ၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဇိနိ၊ အောင်
 လေ၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဟာသိ၊ ခိုးယူလေ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊
 ဥပနယန္တိ၊ စိတ်၌မြဲစွာ၊ ဖွဲ့ထားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရန်ညှိုးဖွဲ့ထားကုန်သောသူ
 တို့အား၊ ဝေရံ၊ ရန်သည်၊ နုသမတိ၊ မပျောက်၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 အကော၊ နှို၊ အမျက်ထွက်လေ၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဝမိ၊ ညှင်း
 ဆဲလေ၏၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဇိနိ၊ အောင်လေ၏၊ ဧသော၊ ဤသူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဟာသိ၊ ခိုးယူလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေ
 စ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ဥပနယန္တိ၊ စိတ်၌မဖွဲ့
 ထားကုန်၊ တေသံ၊ ထိုရန်ညှိုးမဖွဲ့ထားကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝေရံ၊ ရန်
 သည်၊ ဥဂသမတိ၊ မီးဆီခန်းချောက်ဆီမီးတောက်ကဲ့သို့ ငြင်းပျောက်ကင်း
 ရှင်းလေမူ၏ ၊ ဝေသထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏ ၊

ဣလောကော၊ ဤလောက၌၊ ဝေရေန၊ ရန်တုံ၊ မူသဖြင့်၊ ဝေရနိ၊ ရန်တို့
 သည်၊ ကုဒါစနံ၊ တင်တ ဘစ်မျှ၊ နုဟိသမ္ပန္တိ၊ မပျောက်ကုန်သည်သာလျှင် က
 တည်း၊ အဝေရေနစ၊ ရန်တုံ၊ မမူသဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏၊ ဧသ
 ဧသော၊ ဤရန်ကိုရန်တုံ၊ မပြုသဖြင့် ငြင်းခြင်းသည်၊ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်
 သော၊ ခန္ဓော၊ သဘောတ်ထွာခမ္မတာပင်တည်း၊ ၊ ကာဗ္ဗယက္ခိနိဝတ္ထု၊ ပြီး၏၊

ဣတ္ထဝံစာမဇ္ဈော၊ ဤသံစာအလယ်၌၊ ပရေ၊ ပညာမဲ့သော တပါးသောသူ
 တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့ကား၊ ယမာမသေဣတိ၊ ရထေမနေသေချေပျက်စီးရ
 ကုန်အံ့ဟူ၍၊ နုစဝိဇာနန္တိ၊ မထိကုန်သလျှင်ကတည်း၊ တတ္ထဝံစာမဇ္ဈော၊ ထို
 သံစာအလယ်၌၊ ယေစ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်ကား၊ ယမာမသေဣတိ၊
 ရကေမနေသေချေပျက်စီးရကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ တတောတေ

ဟိပဏ္ဍိတေဟိ၊ ထိုသို့ထိသော ပညာရှိတို့ကြောင့်၊ မေခေါ၊ ခိုက် ရန်ငြိမ်းရုံ
ခြင်းတို့သည်၊ သမ္ပန္နိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ကောသမ္ဗိဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သုဘာနူပဿိ၊ ထက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေးယဉ်
ကျေးရာတွယ်တင့်တယ်စွာဟုအခါခါရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရန္တံ၊ နေထ
သော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ စသော ဣန္ဒြိယျိန္ဒြိ၊ အသံဝတ်၊ မချုပ် မတည်းမ
စောင့်စည်းထသော၊ ဘောဇနမ္ပိ၊ ရသသာချိုချင်ဘောဇဉ်အဟာရန္တံ၊ အမတ္တ
ညှုံ၊ ရှာသောခံသောသုံးဆောင်သောအခါပမာဏကိုမထိထသော၊ ကုထိတံ
မိစ္ဆာဝိတက်အလိုသို့ လိုက်ခြင်းကြောင့်ပျင်းရိထသော၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ယုတ်
ထျော့ပေါ့သော ဝိရိယရှိထသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ မာရော၊ ကိလေ
သာမာရ်ကိုယ်တွင်းရန်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဿဟတိ၊ ခုခွါခွဲခွဲကအာပတ်
သို့ရောက်စေခြင်း၊ နိဿပိစ္စသော၊ အာပတ်သို့ ရောက်စေခြင်းသံဃာဒိသိသံ
အာပတ်သို့ရောက်စေခြင်းပါရာဇိကကျစေခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်ဘိစီး၏။ ကိပိဝ၊
ထောကူပမာ၊ နှိုင်းစရာအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝါတော၊ အားကြီးသောလေ
ရန်တိုင်းသည်၊ ဗုဗ္ဗလံ၊ နက္ခံ၊ တောင်စောင်းချောက်ကြား ကပ်ပါးပဲ့ခွဲအား နွဲ့
သောသစ် ဝင်ကို၊ ပဿဟတိ၊ အရွက်ကိုပယ်၊ ခက်ထယ်ကိုချ၊ ခက်မကိုစီ
ပင်လုံးလဲအောင်ညှင်းဆဲဘိ သက္ကံသို့တည်း၊ အသုဘာနူပဿိ၊ မတင့်မ
တယ်ရှုံရှာတွယ်အကောင်၊ ဖူးဖူးရောင်၍၊ ပုဂံပဟင်နံစေတံသော အာရုံကို
အာနိတလဲလဲရှုထောက်ပိဟရန္တံ၊ နေထသော၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ စသောဣ
န္ဒြိယျိန္ဒြိ၊ သုသံဝတ်၊ ကောင်းစွာချုပ်တည်းစောင့်စည်းထတ်ထသော၊ ဘော
ဇနမ္ပိ၊ ရသသာချိုချင်ဘောဇဉ်အဟာရန္တံလည်း၊ မတ္တညှုံ၊ ရှာသောခံသောသုံး
ဆောင်သောအခါပမာဏကိုထိထသော၊ သန္ဓိ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်
ခြင်းထက္ခဏာရှိသော ထောကီသဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါး၌မတုန်မထွပ်ကြည်ညို
ခြင်းထက္ခဏာရှိသောလောကုတ္တရာသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အာရဒ္ဓဝိရိယံ၊
အားထုတ်အပ်သောဝီရိယရှိထသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ မာရော၊ ကိ
လေသာမာရ်ကိုယ်တွင်းရန်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နုပ္ပဿဟတိ၊ မညှင်းဆဲနှိုင်း၊
ကိပိဝ၊ ထောကူပမာ၊ နှိုင်းစရာအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝါတော၊ လေပြေထေ
သင်းထေညှင်းညှင်းသည်။ သေလံ၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်
မကို၊ နုပ္ပဿဟတိ၊ မထုတ်မဖျက်မနှိပ်စက်နိုင်သက္ကံသို့ပင်တည်း။ ။

ဓူဠကာဠမဟာကာဠဝတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိက္ကသာဝေ၊ ကိလေသာဟူသော
ဖန်ရေမကင်းဘဲထျက်၊ ကာသာ၊ ဝံပန်ရေစွန်းသော၊ ဝတ္ထု၊ သင်္ကန်းကို၊ ဒပရိ၊

တိဿတိ၊ ဝတ်ထေတိ၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မသဂ္ဂေန၊
 ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၊ မှန်ကန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပေတော၊ ကင်း၏၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား၊ ဝန္တကာသဝေါ၊ မင်္ဂလေးပါး
 ဖြင့်တစက်မကျွန်ပျိုအံ့ပြီးသောကိလေသာဖန်ရေရှိသည်။ အဿဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဘိဗေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဘိဝေတိန္ဒ၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ
 တည်၏။ ဓမ္မသဂ္ဂေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းမှန်ကန်သော စကားကိုဆိုခြင်းနှင့်၊
 ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာ
 ဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဝေဝဓတ္ထဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဿာဓေ၊ အနှစ်မရှိသော တိတ္ထိတို့တရား၌၊
 သာရမတိနော၊ အနှစ်သာရဟုအယူရှိကုန်၏။ သာရေစ၊ အနှစ်ဖြစ်သောသူ
 တော်ကောင်းတရား၌လည်း၊ အသာဓုဒသိနော၊ အနှစ်မပါအကာဟုအယူ
 ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ အကြံယုတ်မာမိစ္ဆာပိတက်၏ကျက်စားရာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သာရံ၊ ဘိဝေစသောဂုဏ်အနှစ်ကို၊ နာ
 မိဂစ္ဆန္တိ၊ မရနိုင်ကုန်၊ သာရဥဂ္ဂ၊ အနှစ်ရှိသောသူတော်ကောင်းတရားကိုလည်း
 သာရတော၊ အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်၊ အသာဓုဂ္ဂ၊ အနှစ်မရှိသော တိတ္ထိတို့၏
 တရားကိုလည်း၊ အသာရတော၊ အနှစ်မဲ့အားဖြင့်၊ ဥတုဂ္ဂ၊ ဘိကုန်၍၊ သမာသ
 ကံပုဂ္ဂေါစရာ၊ အကြံကောင်းစွာ သမာပိတက်၏ ကျက်စားခြင်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သာရံ၊ ဘိဝေစသော ဂုဏ်အနှစ်ကို၊ အဂိဂစ္ဆန္တိ၊
 ရကုန်၏။ သာရိပုတ္တထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဒုဆန္နံ၊ ကျွတ်ဟောင်းလောင်း မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော၊ အဂါရံ၊
 စရပ်တန်ဆောင်း အိမ်ကျောင်းမဏ္ဍပ်ကို၊ ဝုပ္ပိ၊ မြိမ်းရေး၊ မြိမ်းပေါက်သည်။
 သမတိဝိဇ္ဇာတိယထာ၊ အတွင်းသို့ယိုကျလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ
 ဘာဝိတံ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့် မပွားစေအပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ရာဂေါ၊
 ရာဂဖြင့် မှတ်အပ်သောကိလေသာသည်။ သမတိဝိဇ္ဇာတိ၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်
 ထေ၏။ သုဆန္နံ၊ ကောင်းမွန်သောချာ လုံခြုံစွာမိုးအပ်သော၊ အဂါရံ၊ စရပ်တန်
 ဆောင်းအိမ်ကျောင်းမဏ္ဍပ်ကို၊ ဝုပ္ပိ၊ မြိမ်းရေး၊ မြိမ်းပေါက်သည်။ နုသမတိ
 ဝိဇ္ဇာတိယထာ၊ မထွင်းမလျှိုမယိုကျသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာဝိ
 တံ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့်ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ရာဂေါ
 ခာဂဖြင့်မှတ်အပ်သောကိလေသာသည်။ နုသမတိဝိဇ္ဇာတိ၊ မထိုးမကျင့်နှိပ်၊

နန္ဒထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ပါပကာရီ၊မကောဇိးမှန်ပြုသောသူသည်၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ သေစေတိ၊ ပြုမိထေခြင်းဟု ရိုးရိပ်ရ၏။ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သေစေတိ၊ အပါယ်၌ ခံစားသော အားဖြင့် ရိုးရိပ်ရ၏။ ဥတယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌၊ သေစေတိ၊ ဆင်းရဲသော အားဖြင့် ရိုးရိပ်ရ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိလိဋ္ဌိ၊ ညစ်ညမ်းသော၊ ကမ္မံ၊ ခုစရိုက်အမှုကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ သေစေတိ၊ ရိုးရိပ်ရ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဟညတိ၊ မင်ပန်းရ၏။ ၊ ဝုန္နသုကရိကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ မောဒတိ၊ ကုသိုလ်ကို ငါပြုမိ၏ဟု ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ မောဒတိ၊ ချမ်းသာကို ခံစားသော အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရ၏။ ဥတယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌၊ မောဒတိ၊ ချမ်းသာကို သာခံစားသော အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသုဋ္ဌံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ကမ္မံ၊ သုစရိုက်အမှုကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမောဒတိ၊ အထူးထူးအပြားပြားဝမ်းမြောက်၏။ ၊ ဝေဇ္ဇိကဥပါသကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ပါပကာရီ၊ အကုသိုလ်ကို ပြုသောသူသည်၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ဥတယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သော ဘဝတို့၌၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတန္တိ၊ ပြုမိထေ၏ဟူ၍၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဂတော၊ အပါယ်ထေးပါးသို့ သွားမှုကား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ၊

ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ကတပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ ဥတယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်ဟူ၍၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ သုဂတိံ၊ ဂတော၊ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်သော်ကား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ ၊ သုမနဒေဝိဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ယောနုဓရာ၊ အကြင်သူသည်၊ သံဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသော ဝိဇုကတ်သုံးပုံကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဘာသမာနောပိ၊ သင်ကြားပို့ချ ပြသပြောဟောသော် ထည်း၊ ပမတ္တော၊ သတိမေ့ထော့ပေါ့ထန်သည်ဖြစ်၍၊ တက္ကဓရာ၊ ပြု၍၊ ဝုညော၊ အနိစ္စသည်ဖြင့်၊ သုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသည်။ စေနဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်

အံ့၊ သောနုရော၊ တိ သူသည်၊ ဂေါပေါ၊ အစား၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ ဂါဝေါ
 ကျောင်းသမ္ဘန္တားတို့ကို၊ ဂဏယံဂဏယန္တော၊ ရေငါးအောင်ရေတွက်၍၊ ပရေ
 သံ၊ နွားရှင်ဖြစ်သောသူတပါးတို့အား၊ နိယျာဇေတိဇ္ဇု၊ ဆောင်သွင်းအင်နှင်း
 ရသကဲ့သို့၊ ပရေသံ၊ ကျင့်လိုသောဆန္ဒရှိကြကုန်သော သူတပါးတို့အား၊ နိ
 ယျာဇေတိ၊ ဆောင်နှင်းပေးလိုက်ရသည်မည်၏။ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊
 သာမညဿ၊ မင်္ဂလိယတည်းဟူသောရဟန်းကျေးဇူး၏။ ဘာဂဝါ၊ အဘိရှိ
 သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ သံဟိတံ၊ အစီး
 အပွားရှိသော ဘုရားစကားတော်ကို၊ အပ္ပဘာသမာနောပီ၊ အပြောအဆို
 နည်းပါးသောသည်၊ ဓမ္မဿ၊ ပရိယတ္တိတရားအား၊ အနုဓမ္မစာရိ၊ စေတီ
 သောစထုပါရိသဒ္ဓိသီလရတင်တေရသစသောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကျင့်သည်၊ ဝေ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ဂုဂ္ဂ၊ ရာဂကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒေါသဂ္ဂ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဂ္ဂ၊ မောဟကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပတ်၍၊ သမ္မပ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ထိသည်
 ဖြစ်၍၊ သုပိမုတ္တံ၊ စိတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇ္ဇဝါ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်ထောကအတ္တတ္တန္တာအာယတနခတ်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ၊ တမ
 လွန်လောကဗဟိရဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနခတ်၌လည်းကောင်း၊ အနုပါ
 ဒိယာနော၊ ဒိဋ္ဌိတထွာဖြင့်ဖြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ သာမညဿ၊ မင်္ဂလိယတည်းဟူသောရဟန်းကျေး
 ဇူး၏၊ ဘာဂဝါ၊ အဘိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

နွေသဟာယကတိက္ခ၊ ပတ္တုပြီး၏။ ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ယမကဝဂ္ဂေါ၊ ယမကဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

အပ္ပမာဒဝဂ်၊

အပ္ပမာဒေါ၊ သတိမပေါမေဓမ္မေထေရုခြင်းသည်၊ အမတံပဓံ၊ သေခြင်း
 ကင်းသောပနိဗ္ဗာန်သို့ရခြင်းအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဒေါ၊
 သတိလွတ်ကင်း မေဓထေရုခြင်းသည်၊ မဂ္ဂ၊ နေပဓံ၊ မရှိဆုံးဆုက္ခပူပန်
 အတန်တန်သေရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမတ္တာ၊
 မေဓမ္မေထေရုကုန်သော သူတို့သည်၊ နမိဟန္တိ၊ သေသည် မမည်ကုန်၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ ပမတ္တာ၊ မေဓထေရုကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေဓထေရုသောသူတို့
 သည်၊ မတာယထာ၊ သေသောသူကဲ့သို့တည်း၊ အပ္ပမာဒမိ၊ မေဓထေရုခြင်း၌

ဋီတာ၊ ကည့်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသ
 တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဥတ္တာ၊ ထိကုန်၍၊ အပ္ပမာဒေ၊ မဝေ့ထော့ခြင်း၌၊
 ပဒမာဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏တော့ထိုပညာရှိတို့သည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာ
 သူထော်ကောင်းတို့၏၊ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန်အစရှိ
 သောဗေဒိပက္ခိယတရား၌၊ ရတာ၊ မြေထောင် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ၊ တေမိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဈာယိနော၊ သမာပတ် ရှစ်ပါးတည်း
 ဟူသောချာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာတတိကာ၊ မပြတ်မလပ် အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဒဠပရက္ကမာ၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်အပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အ
 နုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သောတရားမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဖုသန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ၊ သမာဝတီဝတ္ထုပြီး၏၊ ၊

ဥဋ္ဌာနဝတော၊ ထကြွလုံ့လ ဝိရိယရှိထသော၊ သတိမတော၊ သတိရှိထ
 သော၊ သုဂ်ကမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သောအမှုရှိထသော၊ နိယမ္မကာရိနော၊ ရူးစမ်း
 ၍ပြုလေ့ရှိထသော၊ သညတဿ၊ စောင့်စည်းထသော၊ ဓမ္မဇီဝိနော၊ တရားသ
 ဖြင့်အသက်မွေးထသော၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ ဝေ့ထော့သောသူအား၊ ယသော၊
 စည်းဝပ်ဥတ္တအရာအထူးကျေးဇူးသတင်းကျော်ဇောခြင်းသည်၊ အဘိဝဇ္ဇ
 တိ၊ ထနေ့တခြားတိုးပွား၏၊ ၊ ကုမ္မဏောသကဝတ္ထုပြီး၏၊ ၊

ဥဋ္ဌာနေနဂါ၊ ထကြွခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဒေနစ၊ မဝေ့ထော့
 ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံသမေနစ၊ သိလစောင့် စည်းခြင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မေဝေဝီ၊ ပညာရှိ
 သည်၊ သံသာရသာဂရေ၊ သံသာရာတည်းဟူသောသရဗုဒ္ဓါ၌၊ ယံဒိဝံ၊ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောကျွန်းကို၊ ဩစော၊ ကိလေသာရေအယဉ်
 သည့်နာဘိကိဒုတိ၊ မမြို့ပျက်နိုင်၊ တံဒိဝံ ထိုကိလေသာရေအယဉ်သည်
 မမြို့ပျက်နိုင်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကျွန်းကို၊ ကယိရာထ၊ ပြုရာ၏၊ ၊

ရူပေန္တကဝတ္ထုပြီး၏၊ ၊

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော၊ ဗုဗ္ဗေမိနော၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊
 ဝမာဒံ မှော့ထော့ခြင်းကို၊ အနုယုန္တန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏၊ မေဝေဝီ၊ ပညာရှိသည်
 အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မဝေ့ထော့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သေဋ္ဌံနေဝံ၊ မြတ်သောဥတ္တကဲ့သို့၊
 ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ ပမာဒံ၊ ဝေ့ထော့ခြင်းကို၊ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ လုံ့လမပြုရာ၊
 ကာမရတိသန္တံ၊ ဝတ္ထုကြာမကိလေသာကာမ၌မြေထောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သောထဏှာသန္ဓေကိုလည်း၊ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ လုံ့လမပြုရာ၊ ဟိ၊ သင်စွ၊ အပ္ပ

မက္ခော၊ မဇ္ဇေထောသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယန္တော၊ ရှုဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပပေတိ၊ ရောက်၏။ ။

ဗာလနက္ခတ္တဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မ
ထော့ခြင်းဖြင့်၊ ပမာဒံ၊ မေ့ထော့ခြင်းကို၊ နုဒတိ၊ ပတ်ပျောက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ ပညာပါသာဒံ၊ ပညာတည်းဟူသောပြဿနာသို့၊ အာရုပ္ပံ၊ တက်၍၊ အ
သောကော၊ သောကကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သောကိနိံ၊ သောကတည်းဟူသော
ပြောင့်သည်စူးဝင်အပ်သော၊ ပဓံ၊ သတ္တဝါအားပိုင်းကို၊ အဝေက္ခတိ၊ မြင်၏၊
ပဗ္ဗတဋ္ဌော၊ တောင်ထိပ်၌နေသောသူသည်၊ ဘုမဋ္ဌေ၊ မြေ၌နေသောသူတို့ကို၊
အဝေက္ခတိဣ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဝိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဗာလေ၊ မိက်သောသူတို့
ကို၊ အဝေက္ခတိ၊ မြင်၏။ ။ မဟာကဿပဝတ္ထုပြီး၏။

သုက္ကံ၊ အိပ်ပျော်သောသူနှင့်တူကုန်သော၊ ပမက္ခော၊ မမေ့ထော့သော
သူတို့အထံ၌၊ ဗဟုဇာဂရာ၊ များစွာနိုးကြားထတ်သောသူနှင့်တူသော၊ အပ္ပ
မက္ခော၊ မမေ့မထော့သော၊ သုမေဝေတာ၊ ကောင်းသောပညာရှိသည်၊ ဝိ
စာသော၊ လျှင်မြန်သောမြင်းကောင်းသည်၊ အဗလသံ၊ ခွန်းအားကုန်သော
မြင်းပိုန်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ထားခဲ့၍၊ ယာတိဣ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ပမတ္တံ၊ မေ့ထော့
သောသူကို၊ ဟိတွာ၊ သံသရာအစွန့်၌စွန့်ထားခဲ့၍၊ ဟာတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့မဆိုင်း
မနားသွားစေ၏။ ။ ဧဒေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မထော့ခြင်းကြောင့်၊ မစာဝါ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေ
ဝါနံ၊ နတ်တကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌတံ၊ မြတ်သည်အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်
၏၊ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မထော့ခြင်းကို၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးပွမ်းကုန်၏။ သဒါ၊ အခါဝင်
သိမ်း၊ ပမာဒေါ၊ မေ့ထော့ခြင်းကို ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ။

မာစာဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အပ္ပမာဒဂတော၊ အပ္ပမာဒတရား၌မြေ့ထောင်သော၊ ပမာဒေ၊ မေ့ထော့
ခြင်း၌၊ ဘယဒသိဝါ၊ တေးဟုရှုထော့ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတုတု
လံ၊ အလယ်အကြီးဖြစ်သော၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့၊
ဗုဟံ၊ ဗုဟန္တော၊ လောင်ကြွမ်းစေလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်းသို့ မဆိုင်း
မနားသွားစေ၏။ ။ အညတရဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အပ္ပမာဒဂတေ၊ အပ္ပမာဒတရား၌မြေ့ထောင်သော၊ ပမာဒေ၊ မေ့ထော့
ခြင်း၌၊ ဘယဒသိဝါ၊ တေးဟုရှုထော့ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဟာ

နာသ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ၎င်း၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ နိဗ္ဗာနသော၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်သာ
လျှင်၊ သန္တိကော၊ နိုး၏၊ နိဝေတိထိ၊ ဘိဿာထေရဝတ္ထုပြီး၏၊
ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောအပ္ပမာဒဝဂ္ဂေါ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗိက္ခဝဂ်၊

ပန္နနံ၊ ချပါရုံစသည်တို့၌တုန်ထွက်ထသော၊ စပထံ၊ လျှင်ပေါ်လေသံလည်
ထသော၊ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ဒုန္နိဝါရဏံ၊ ကားမြှင်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ဗိ
တ္တံ၊ စိတ်ကောက်ကို၊ မေဓာပီ၊ ပညာရှိသည်၊ ဥဇုကရောတိ၊ ဖြောင့်စွာပြု၏၊
ကိမိ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့နည်းဟုမူကား၊ ဥသုကာရော၊ မြားသမားသည်
ထေအနံ၊ ကော်စီးသောမြားကို၊ ဥဇုကရောတိ၊ ထေး၊ ဖြောင့်အောင်ပြုသကဲ့
သို့၊ ဝါရိဇော၊ ရေပိုး၊ ရေမွှား၊ ရေခွံငါးသည်၊ ဩကမောကတော၊ ရေတည်းဟူ
သောဘည်ရာမှ၊ ဥပ္ပတော၊ ထုတ်၍၊ ထထေ၊ ကုန်ကြဉ်း၌၊ ဝိက္ကော၊ တင်ထား
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိပန္နတိ၊ ရေကိုအောက်မှေထဆွေ့ဆွေ့ချီတုန်ထုတ်
သကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်သည်ထားအပ်သောကိစ္စသောကို၊ ပဟာတဝေ
ပထံ၊ ခိုင်း၎င်း၊ ဣဒံ၊ ဤကမဂုဏ်၌၊ ချံ၊ ဖျတ်လျက်ပါးကျက်စားနေကြဖြစ်
သောစိတ်သည်၊ ဩကမောကတော၊ ကာမဂုဏ်ဝတ်တည်ရာအရပ်မှ၊
ဥပ္ပတံ၊ ထုတ်၍၊ ထထေ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသောကြဉ်းကုန်း၌၊ ဝိက္ကံ၊ တင်
ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိပန္နတိ၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်တုန်တုန်ထွက်ထွက်ဖြစ်
ထေ၏၊ မေဗိသတေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဒုန္နိဝဟဿ၊ ပြိုပြင်သဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ထဟုဒနာ၊ လျှင်မြန်စွာဖြစ်
၍ချုပ်ခြင်းရှိထသော၊ ယတ္ထ ကာမနိပါတိနံ၊ မျိုးနွယ်နိဗ္ဗိတံ၊ မသင့်မသင့်ကို
မမြင့်တွက်တတ်အမှတ်မရှိသောကာမဂုဏ်၌ကျထေ့ရှိထသော၊ ဗိက္ခဿ၊
စိတ်ကို၊ ဓမတော၊ ဆုံးမခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဓန္တံ၊ ဆုံးမ၍ယဉ်
ကျေးသော၊ ဗိက္ကံ၊ စိတ်သည်၊ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာသိုချက်ကို၊ ရွက်ဆောင်
တတ်၏၊ အညတြတိက္ခ၊ ဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သုဒုဒ္ဓသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့ထသော၊ သုနိပုဏံ၊ အလွန်ထိပ်မြေစွာထ
သော၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ၊ မျိုးနွယ်နိဗ္ဗိတံ၊ မသင့်မသင့်ကိုမမြင့်တွက်တတ်
အမှတ်မရှိသောကာမဂုဏ်၌ကျထေ့ရှိထသော၊ ဗိက္ကံ၊ စိတ်ကို၊ မေဓာပီ၊ ပ
ညာရှိသည်၊ ရုက္ခဿ၊ မေဓံရာဇီ၊ ရုက္ခံ၊ စောင့်၍ထုံမြို့သော၊ စတ္တံ၊ စိတ်သည်
သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာသိုချက်ဆောင်တတ်၏။ ဥက္ကဋ္ဌတိက္ခ၊ ဝတ္ထုပြီး၏။

နုရင်္ဂါ၊ ဝေးသော အရပ်၌ တည်သော အာရုံ သို့လည်း သွားတတ်ထသော၊
 ကေစာရုံ၊ တစ်ချုပ်ပြီးမှ တစ်ခုဖြစ်ထသော၊ အသရိရုံ၊ ကိုယ်ထည်းမဟုတ်ထ
 သော၊ ဂဟာသယံ၊ ဟုဒယဝတ္ထုတည်းဟူသော လိုက်လျှင်တည်ရာရှိထ
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို ယေ၊ အကျင်သူတို့သည်၊ သံယမေဿန္တိ၊ စောင့်စည်း
 နိုင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုစိတ်ကို စောင့်စည်းချုပ်တည်းနိုင်ကုန်သော သူတို့
 သည်၊ မာ၊ ဗဒ္ဒနာ၊ ကိလေသာမာရ်အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်ထ
 နှင့်၊ ၊ သံဃရက္ခိဘဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

အနဝဋ္ဌိတဝိတ္တဿ၊ ဖွဲ့ပုံရ၌ သစ်ရတ်ပိုက်ဆက်သို့ အချိန်အတန်သော
 စိတ်ရှိထသော၊ သဒ္ဓန္ဓံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အဝိဇာနတော၊ မသိထ
 သော၊ ပရိပဝေပဿာဒဿ၊ မမြဲမမြဲပေါက်ပြန်သော သဒ္ဓါတရားရှိထသော၊
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာ၊ ထောက်ထားကာ ကုက္ကရာပ ညာသည်၊ နပရိပူရ
 တိ၊ မပြည့်၊ အနဝထရတဝိတ္တဿ၊ ရာဂတည် ဟူသော ရိပ်းသည်မစွတ်
 သော စိတ်ရှိထသော ပညာပပပတိန္ဒာဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို လှော်ပြီးထ
 သော၊ ဇာဂရတော၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးသော၊ အနန္တဟ
 တစေတသော၊ ကိလေသာသည် မနှိပ်စက်အပ်သော စိတ်ရှိသော သူအား၊
 ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဝိတ္တဟတ္ထထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ဣဝံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ကုန္တုပဝံ၊ အိုးနှင့်တူစွာ မကြာမတည်ပျက်
 တို့သည်ဟု၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိ၍၊ နဂစ္စပဝံ၊ နေမဝင်နိုင် ကြံ့နိုင်ပြီးစီးမြို့ကြီးသ
 ဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဣဒံဝိတ္တံ၊ ဤဝိပဿနာစိတ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဖြစ်ကျေ၍၊ ပညာ
 ဝုဒ္ဓေ၊ ပညာတည်းဟူသော ထက်နက်ဖြင့်၊ မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်ရန်သူအ
 ပေါင်းကို၊ ယောဓေထ၊ စစ်ထိုးရာ၏၊ ဇိတဉ္စ၊ အောင်၍ ရသော ဈာန်သမာပတ်
 ကိုလည်း၊ ရက္ခေ၊ စောင့်ရှာ၏၊ အနိဝေထိနောစ၊ ဈာန်ချမ်းသာ၌ သာယာတတ်
 ငြိခြင်းရှိသည်လည်း၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ပဉ္စသတတိက္ခဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

အယံကာယော၊ အထူးတလံ အနံတထွာကေသာ အစရတ္ထံ အသုက္ခိ
 သောဤကိုယ်သည်၊ ဆုဒ္ဓေါ၊ ပစ်စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပေတဝိညာဏော၊
 ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိမုတ္တံ၊ အသုံးမကြွသော၊ ကမ္မင်္ဂရံ၊ ဣဝ
 ထင်းဖွဲ့ဘဲ သို့အစိရုံ၊ မကြာမြင့်မီ၊ ပထဝီ၊ မြေ၌၊ အပိသေဿတိဝတ၊ အိပ်
 လိင့်သည်တကား၊ ၊ ဝုတိဂတ္တတိဿဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ဒိသော၊ သိုးသူတယောက်သည်၊ ဒိသံ၊ ရန်ဘက်ဖြစ်သော သိုးသူတယောက်
 ကို၊ ဝါပန၊ တနည်းတို၊ ဝေရိ၊ ရန်ငြိုထားသော သူတယောက်သည်၊ ဝေရိနံ၊
 ရန်ငြိုထားအပ်သော သူတယောက်ကို၊ ဒိသ္တာ၊ မြင်၍၊ ယန္တံ၊ ၊ ကြင်အကျိုး

ဝိတ္တဝဂ်၊

မဲ့ကိုကယ်ရာ၊ ဤအဝတွင် သာပြုနိုင်၏။ ထိုအကျိုးခွဲပြုတတ်သော
ရန်သူထက်၊ မိစ္ဆာပဏီဟိတ်၊ မကောင်းသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော၊
ဝိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ရန်ထိပ်ပိတ်သည်၊ နံအတ္တဝါနံမိမိကိုယ်ကို၊ ပါပိယော၊
ဘဝများစွာသံသရာ၌ ယုတ်မာလေအောင်း၊ ကရေပြုရာ၏။ ။

နန္ဒဂေါပါထဝတ္ထုပြီး၏။ ။

တံသုခံ၊ ထိုလူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးကန်သောချင်းသာကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊
နကယ်ရာ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ ပိဏာ၊ အဘသည်၊ နကယ်ရာ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ အညောမိဘ
မှတပေးကုန်သော၊ ညာတကာဝါပိစ၊ ဆွေမျိုးပေါက်တော်တို့သည်လည်း၊
နကရေယျ၊ မပြုနိုင်ကုန်ရာ၊ သမ္မာပဏီဟိတ်၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
အပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဆွေမျိုးထိပ်ပိတ်ကုသိုလ်စိတ်သည်၊ ထတော၊ ထိုဆွေမျိုး
တို့ထက်၊ ဝေယျသော၊ ကဆင့်ထက် ကဆင့်မြင့်မြတ်အောင်း၊ ကရေပြု
လေ၏။ ။ သောရေယျဝတ္ထုပြီး၏။ ။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ ဝိတ္တဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပုပ္ဖဝဂ်၊

ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣဝံပထမိ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသောမြေ
ကြီးကို၊ ဝိစေဿတိ၊ မိမိဥာဏ်ဖြင့်ဝေတန်ရွေးချယ်နိုင်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ယမ
ဇောကဉ္စ၊ အပါယ်ဘုံကိုထည်းကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ဘုံဖြဟ္မာသံနှင့်
တက္ကသော၊ ဣမဉ္စ၊ ဤလူဘုံကိုထည်းကောင်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိစေ
ဿတိ၊ မိမိဥာဏ်ဖြင့်စိရင်နိုင်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ကုသဏော၊ လိမ္မာသောပန်းသည်
သည်၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ ဝိစေယျဣဇ၊ ရွေးချယ်ရာသကဲ့သို့၊ သုဒေသိတံ၊ ကောင်း
စွာဟောအပ်သော၊ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအရကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိစေ
ဿတိ၊ ရွေးချယ်နိုင်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ဝေယော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ရနစ်ယောက်သည်၊
ဣဝံပထမိ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသောမြေကြီးကို၊ ဝိစေဿတိ၊ မိမိဥာဏ်
ဖြင့်ဝေတန် ရွေးချယ်နိုင် ထက္ကံ၊ နည်း၊ ယမဇောကဉ္စ၊ အပါယ်ဘုံကို ထည်း
ကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ဘုံဖြဟ္မာသံနှင့် တက္ကသော၊ ဣမဉ္စ၊ ဤလူဘုံကို
ထည်းကောင်း၊ ဝိစေဿတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရွေးချယ်နိုင်ထက္ကံ၊ ကုသဏော၊ လိမ္မာ
သောပန်းသည်သည်၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ ဝိစေယျဣဇ၊ ရွေးချယ်သကဲ့သို့၊ သုဒေသိ
တံ၊ ကောစွာဟောအပ်သော၊ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအရကို၊ ဝေယော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
ရနစ်ယောက်သည်၊ ဝိစေဿတိ၊ မိမိဥာဏ်ဖြင့် ရွေးချယ်နိုင်ထက္ကံ။ ။

ပုပ္ဖဝဂ္ဂေါ၊ ပုပ္ဖဝဂ်ပြီး၏။ ။

အသံ ဘာယံ၊ ဤကိုဟံကို၊ ဖေဏုပမံ၊ ရေဖြူအမျိုးအကျိုးမဖြစ်အောင်မ
 ရကာလမရှည်ပျက်တတ်သည်ဟု၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိ၍၊ မရိပိဓမ္မံ၊ တံလျှပ်အထူယူ
 ၍မရအထင်မှသာဖြစ်၏ဟု၊ အဘိသဗ္ဗဇာနော၊ ကောင်းစွာထိသည်ဖြစ်၍၊
 မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ သုဗ္ဗကာနိ၊ ပန်းမာတ်နှင့်တကွဖြစ်သည်ဟုဆိုအပ်
 ကုန်သောတေဘုဗ္ဗကဝင်္ဂတို့ကို၊ ခေတ္တောန၊ ဖြတ်တောက်၍၊ မဂ္ဂုရာဇဿ၊
 သေးမင်း၏၊ အဒဝသနံ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်ရာ ဖြည်ခေမာသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်
 ရာ၏၊ မရိပိကဓမ္မာနိကဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ပဗိနန္ဒော၊ ရွှေချယ်သောသူကဲ့သို့၊ ပဗိနန္ဒံ၊ ရွှေ
 ချယ်ထသော၊ ဗျာသတ္တမာနသံ၊ အလွန်တွယ်တာသောစိတ်ရှိထသော၊ နရံ၊
 သတ္တဝါကို၊ မဟောဇော၊ ကြီးသောရေအဖည်သည်၊ သုတ္တံဂါမံ၊ အိမ်၍ဖျော်
 သောလူမိက်ရွာကို၊ အာဒါယ၊ အိမ်ပါမကျန်တိုက်တွန်ချော့ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ
 ဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့၊ မဂ္ဂု၊ သေးမင်းသည်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ။

ဝိသုဒ္ဓါဘဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ပဗိနန္ဒော၊ ဆွတ်သောသူကဲ့သို့၊ ပဗိနန္ဒံ၊ ကာ
 မဂုဏ်ထည်းဟူသော ပန်းကိုဆွတ်ထသော၊ ဗျာသတ္တမာနသံ၊ မရသေး
 သည်ကို တောင့်တရပြီးသည်ကို တွယ်တာလွန်စွာကပ်ငြိသော စိတ်ရှိထ
 သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အတိတ္ထဗညဝ၊ မရောင့်ရဲသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ နရံ၊ သတ္တဝါကို၊ အန္တကော၊ သေးမင်းမိက်သည်၊ ဝထံ၊ မိမိအလို
 ကို၊ ကုရူတေ၊ ပြု၏။ ပတိပုဇကကုမာရီဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဘမရော၊ ပျားပိတုံးသည်၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပွင့်ကိုထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓံ၊ အ
 ဆင်းနဲ့ကိုထည်းကောင်း၊ အပေါထယံအပေါထယန္တော၊ မပျက်စီးစေမှု၍၊
 ရသံ၊ ပန်းပွင့်အရသာကို၊ အာဒါယ၊ ရပ်ယူ၍၊ ပဇ္ဇေတိထထာပိ၊ ပျံသွားလေ
 သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ရနိ၊ ရဟန်းသည်၊ ပုပ္ဖံ၊ သဒ္ဓါပန်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓံ၊ အဆင်းအနံ့ တည်းဟူသော ဥပ္ပာကိုထည်း
 ကောင်း၊ အပေါထယံအပေါထယန္တော၊ မပျက်စီးစေမှု၍၊ ရသံ၊ ပစ္စည်းထေး
 ပါး တည်းဟူသောအရသာကို၊ အာဒါယ၊ ခံယူ၍၊ ဝရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။

မစ္ဆာရိယသေဗ္ဗိဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝိထောမာနိ၊ မထျော်သောအမှုတို့ကို၊ နအဝေက္ခေ
 ယျ၊ မရှုမဆင်ခြင်ရာ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကတကာတံ၊ ကောင်းသော
 အမှုမကောင်းသောအမှုပြုမပြုကို၊ အနဝေက္ခေယျ၊ မရှုမဆင်ခြင်ရာ၊ အတ္တ
 နောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ကတာနိစ၊ ဤအမှုတို့ကိုပြုမိထေကုန်၏ဟူ၍ထည်း

ကောင်း၊ အကဘာနိစ၊ မပြုမိလေထေခဟူ၍ထည်းကောင်း၊ အဝေက္ခယျ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။ ပါဝေယျအာဇီဝကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ရူပိရုံ၊ အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းသာရှိ၍၊ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသော၊ ပုပ္ဖံ၊ ပေါက်ပန်း၊ ခိုးစွဲပန်းစသောပန်းသည်၊ အပထံယထာ၊ မမြတ်မနိုးအကျိုးမရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားထော်သည်၊ အက္ခဗ္ဗတော၊ အရှိအသေမပြုသောရဟန်းအား၊ အပထာ၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပိရုံ၊ အရောင်ဖြင့်တင့်ထယ်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းယှဉ်သော၊ သဂန္ဓကံ၊ အနံ့မထည်းကောင်းသော၊ ပုပ္ဖ၊ စွယ်ချွယ်စကားစသောပန်းသည်၊ သပထံယထာပိ၊ လူမြတ်နိုး၍အကျိုးရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားထော်သည်၊ ဣဗ္ဗတော၊ အရှိအသေပြုအပ်သောသူအား၊ သပထာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဆတ္တပါဏိဥပသကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပုပ္ဖရာသိမှာ၊ များစွာသောပန်းအရမှာဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံဘုံကဲ့သို့၊ ကယိရာယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇာဘောန၊ မွေးဘွားသော၊ မဂ္ဂေန၊ သတ္တဝါသည်၊ ပုပ္ဖရာသိမှာ၊ ဥစ္စာတည်းဟူသောပန်းအရမှာဗဟု၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ပန်းကုံကဲ့သို့၊ ကဏ္ဍဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဒိသာခါမဟာဥပသိကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းအနံ့သည်၊ ပနိဝါတံ၊ ထေတင်လေညာသို့၊ နုဇေတိ၊ မသွား၊ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးအနံ့သည် ထည်းကောင်း၊ တဂ္ဂရံ၊ တောင်စေ့ပန်းနံ့သည် ထည်းကောင်း၊ မညိကာဝါ၊ စမွယ်ကြက်ရုံးနံ့သည်ထည်းကောင်း၊ ပနိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ နုဇေတိ၊ မသွား၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ဂန္ဓော၊ သီလတည်းဟူသောအနံ့သည်၊ ပနိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ ဇေတိ၊ သွား၏၊ သပ္ပုရိသော၊ သူးတော်ကောင်းသည်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာသို့၊ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်ထည်းကောင်း၊ တဂ္ဂရံဝါပိ၊ တောင်စေ့ပန်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလံ၊ ကြာပန်းသည်ထည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝဿကီ၊ မြတ်စေးပန်းသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတေသိဂန္ဓဇတာနံ၊ ဤပန်းနံ့သာအပေါင်းတို့တက်၊ သီလဂန္ဓော၊ သီလတည်းဟူသောအနံ့သည်၊ အနုတ္တရော၊ မြတ်၏။ အာနန္ဒထေ၊ ရေပညာဝတ္ထုပြီး၏။ ။

တဂ္ဂရစန္ဒနံ၊ တောင်စေ့ပန်း၏၊ ပဗ္ဗာဟံ၊ ယောအယံဂန္ဓော၊ အကြင်အနံ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံဂန္ဓော၊ ဤပန်းအနံ့သည်၊ အပ္ပမတ္တော၊ အနည်းငယ်

ပစ္စယာတည်း၊ သီလဝတ်၊ သီလရှိသောသူတို့၏၊ ယောစဂန္ဓော၊ အကြင် သတင်းအနံ့သည်လည်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ အယံဂန္ဓော၊ ဤသတင်းအနံ့သည်၊ ဥက္ကမော၊ လွန်မြတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသုနတ်ပြည်ဖြူစင်ပြည်တို့၌၊ ဝါတံ၊ ယိုင်၏၊ ပဟာကဿပထေရိဏ္ဍပါတဒါနဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သမ္ပန္နသိသာနံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ အပ္ပမာဒဗဟာရိနံ၊ မဝေမလျော့ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ သမ္ပဒညာဗိရက္ကာနံ၊ ကောင်းစွာသိ၍ကိလေသာငှလွတ် ကုန်သော၊ တေယံ၊ ထိုသူတို့၏၊ မဂ္ဂံ၊ မြီးကို၊ မာဂျော၊ မဝေရ်နတ်သည်၊ နပိန္နဲတံ၊ မသိ၊ ဂေါမိကထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သင်္ကာရဋ္ဌာနုတ္တိံ၊ တမြက်ချေးရရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ဥဏ္ဍိတတ္ထိံ၊ စွန့်အပ် သော၊ တတ္ထတတ္ထိံ၊ မဟာပထေ၊ ထိုခရီးမ၌၊ သုစိဂန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သောအနံ့ရှိ သော၊ မနောရဋ္ဌံ၊ စိတ်မွေ့လျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ပရမံ၊ ပရမ္မာကြာသည်၊ ဇာယေထယထာ၊ ပေါက်ရောက်လာသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအထူးသင်္ကာ ရဘူတေသု၊ တမြက်ချေးရသဘွယ်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့အထယ်၌၊ ဝသန္တော နေသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဿဝကော၊ ဝါတုရား၊ တပည့်သား ဖြစ်သောသူသည်၊ အဋ္ဌိဘူတေ၊ ပညာမျက်စိကန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပထုဇ္ဇနေ၊ ပထုဇဉ် တို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အတိရောစတံ၊ လွန်ကဲ၍တင့်ထယ်၏။ ။

ဂရဟဒိန္နဝတ္ထုပြီး၏။ ။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ပုပ္ဖဝဂ္ဂေါ၊ ပုပ္ဖဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗာလဝဂ်၊

ဇာဂရတော၊ အိပ်၍မပျော်သောသူအား၊ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့သုံးယံသည်၊ ဒိတာ၊ ရှည်ကြာသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ သန္တဿ၊ ရှေးပန်းသောသူအား၊ ယောဇနံ၊ ယုဇနာ ခရီးသည်၊ ဒိဗံ၊ ရှည်ဝေးသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓန္ဓု၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အဝိဇာနတ်၊ မသိကုန်သော၊ ဗာဏာနံ၊ သူရိက်တို့အား၊ ဝေသာဂျော၊ သာသံရာ သည်၊ ဒိဗော၊ ကေန္တအားဖြင့်ရှည်၏။ ။

ပသေနဒိကောသလဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဝရံစရန္တော၊ ထရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ထက်၊ သေယျံ၊ သီလစသောဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သော သူကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်နှင့်၊ သဒိသံ၊ ရည်တူဖြစ်သော သူကိုလည်းကောင်း၊ ဂေနာဗိဝေဇ္ဇ ယျ၊ အကယ်၍မငြားအံ့၊ ဧက၊ စွရိယံ၊ တယောက်သာကျင့်ခြင်းကို၊ ဓဋ္ဌ၊

မြေစွာ၊ ကမိ၊ န၊ ပြု၊ န၊ နှိ၊ ဗာ၊ သော၊ သူ၊ ခိုက်၊ နှိ၊ သ၊ ဘာ၊ ယထာ၊ အ၊ ဆွေ၊ ခင်း၊ ပွန်း၊ ပြု
အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

မဟာကဿပသဒ္ဓိဝိဘာရိကဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

မေ၊ ငါ၏၊ ပုဏ္ဏ၊ သား၊ သွီး၊ ဘို၊ သည်၊ အတ္ထိ၊ သန္တိ၊ ရှိ၊ ကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝန်း၊ ဥဂ္ဂာ
သတ်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣ၊ ဘိ၊ ဘျိ၊ သို့၊ ဗာ၊ သော၊ အနိစ္စသက္ခဏာဖြင့် မမြင်သောသူ
ခိုက်သည်၊ ဝိဟတ္တဘိ၊ မိုး၊ ခိုက်ပင်ပန်း၏၊ တထာ၊ ဝိ၊ ထို၊ ငါ၏၊ ဥဂ္ဂာ၊ ငါ၏၊ သား၊ သွီး
ပျက်စီး၊ ချေ၊ နှိ၊ ဘု၍ပင်ပန်းသော်လည်း၊ အတ္တ၊ နှော၊ သေ၊ နား၊ ညောင်စောင်းနှံ
ကား၊ ပြောင်း၊ ခွေး၊ ခွေး၊ နဂါထွေ၊ သော၊ မိမိအား၊ အတ္ထာ၊ ဝိ၊ ယုင်စရာကိုယ်
ခန္ဓာမျှစည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဏ္ဏော၊ သား၊ သမီး၊ သည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်
မှာ၊ ရှိအံ့နည်း၊ ဝန်း၊ ဥဂ္ဂာ၊ သည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ၊ ရှိအံ့နည်း၊ ။

အာနန္ဒသေဋ္ဌိဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

ယောဗာဏော၊ အကြင်သူခိုက်သည်၊ ဗာ၊ လျှို၊ မိမိခိုက်သည်အဖြစ်ကို၊
မညဘိ၊ ထိ၊ နှိ၊ တေန၊ ထို၊ သို့၊ ခိုက်သည်အဖြစ်ကို ထိသောကြောင့်၊ သောဗာ
ဏော၊ ထိုသူခိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိ၊ တော၊ ဝါ၊ ဝိ၊ ပညာရှိသော်လည်းဖြစ်ရသေး၏၊
ဗာဏော၊ ခိုက်သည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိ၊ ဘမာ၊ နိ၊ ပညာရှိဟုထင်မှတ်
သော၊ ဗော၊ နှော၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗာ၊ သော၊ တိ၊ သူခိုက်ကြိဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ ဂန္တု၊ တေဒကစောရဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

ယာဝဇီဝန္တိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း၊ ဗာ၊ သော၊ သူခိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိ၊ တံ၊
ပညာရှိသူခိုက်ကို၊ စေပယိ၊ ရှုပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်အံ့၊
ဝေပိ၊ ဤ၊ သို့ ဆည်း၊ ကပ်သော်လည်း၊ သောဗာဏော၊ ထိုသူခိုက်သည်၊ ဓမ္မံ၊
သူ့ဘက်ကောင်းဘုရားကို၊ နု၊ ဝိ၊ ဇာ၊ နာ၊ တိ၊ မထိ၊ ကိမိ၊ ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့မထိ
သနည်း၊ ဟူမူကား၊ ဓမ္မိ၊ ဟင်း၊ ဓမ္မေ၊ ယော၊ ကံ၊ မသည်၊ သူပုရသံ၊ ဟင်း၊ ၍၊ အရသာ
ကို၊ နု၊ ဝိ၊ ဇာ၊ နာ၊ တိ၊ သထာ၊ မထိ၊ သကဲ့သို့တည်း၊ ။ ဥဒါယိ၊ ထွေရဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

မဟုက္ကမပိ၊ တခဏမျှလည်း၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်၊ ပဏ္ဍိ၊ သံ၊ မိမိထက်
ပညာရှိသောသူကို၊ စေပယိ၊ ရှုပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ ဇိဝှာ၊
ဈှာ၊ သည်၊ သူပုရသံ၊ ဟင်း၊ ၍၊ အရသာကို၊ ဝိပွံ၊ သျှင်စွာ၊ ဝိ၊ ဇာ၊ နာ၊ န္တိ၊ ယထာ၊
ထိ၊ သကဲ့သို့၊ သောဝိညူ၊ ထိုဆည်းကပ်သော ပညာရှိသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ဝိပွံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိ၊ ဇာ၊ နာ၊ တိ၊ ထိ၏၊ ။

တိသပါဝေယျကထိက္ခဝတ္ထုပြီး၏၊

ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ကဇျကံ၊ ဖလံ၊ စင်ပူပြင်းစွာမခံသာသော
အကျိုးရှိသည်၊ ဝေ၊ ဘာ၊ ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေ၊ နု၊ ကဗ္ဗေန၊ အကြင်ကံကြောင့်၊ ကဇျကံ

ပယ်စက်ပူပြင်းစွာမခံသာသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ ပါပကံ၊
ယုတ်မာသော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သျှက်၊ ဒုမ္မေ
ဝေ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ ဗာဏာ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ အမိတ္တေနော၊ ရန်သူဖြစ်၍
သာသျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ စရန္တိ၊ ထုည့်သည်ကုန်၏။ ။

ပါပသုပ္ပဗုဒ္ဓကုမ္မိဝတ္ထုပြီး၏။

ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဘန်ပူပန်တတ်၏
အသဿုရခေါ၊ မျက်ရည်ကျသော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒံရောဒန္တော၊
ငိုထွက်၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဝေဝတိ၊ ငြိင်ရ
၏၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်၊ နုသာရ၊ မကောင်း။ ။

ကဿကဥပသကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ နာနုတပ္ပတိ၊ မပူပန်၊ ဝီတိတော၊
ဝီတိဖြင့်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ သောမနဿဖြင့်ဝမ်းမြောက်သည်
ဖြစ်၍၊ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဝေဝတိ၊ ငြိင်ရ
၏၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ တဉ္စကမ္မံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်ကား၊ သာရ၊ ကောင်း
၏။ ။ သုမနမာဏာကာရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နုပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး
သေး၊ ထာဝ၊ ထို၍ထောက်၊ ဗာဏော၊ သူရိုက်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ မေ
ဝ၊ ပျားသကာကဲ့သို့၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအကျိုးပေးသောအခါ၌၊
ဗာဏော၊ သူရိုက်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
၏။ ။ ဥပထဝတ္ထုတေဓီဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဗာဏော၊ သူရိုက်သည်၊ မာသေမာသေ၊ ထတိုင်းထတိုင်း၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သ
မန်းမြက်ဖြားဖြင့်သျှင်၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ သုဉ္ဇေယျ၊ စားပြားအုံတထာ
ဝိ၊ ထိုသို့စားကျင့်သော်လည်း၊ သောဗာဏော၊ ထိုသူရိုက်သည်၊ သင်္ခတဗ္ဗောနံ
ထိအပ်သောတရားရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သောဇ္ဇေထိ၊ ကထံ၊ နှစ်
ရာငါးဆယ်ခြောက်စိပ်စိပ်၍တစိပ်ကိုမျှ၊ နုအပ္ပတိ၊ အသိုးမထိုက်။ ။

ဓမ္မကတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သဗ္ဗန္တိ၊ ယုတ္တံ၊ သစ်စသောနို့၊ ရည်သည်၊ နုရစ္စတိ၊ ဣဝ၊ မချစ်မသိုးအသိုး
မလွတ်သေးသကဲ့သို့၊ ကတံ၊ ပြုသစ်စသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်၊
နုရစ္စတိ၊ အသိုးမလွတ်သေး၊ မုစ္စန္တော၊ အသိုးလွတ်သည်ရှိသော်၊ ဘာသွားဆန္ဒော

ပြုဖူး၍ထားသော၊ ပါဝကောဇ္ဇာ၊ မီးကဲ့သို့၊ ဗာလံ၊ သူရိက်ကို၊ ဗဟန္တံ၊
လောင်စေလျက်၊ အန္တေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ။

အဟိပေတဝတ္ထုပြီး၏။

ဗာလဿ၊ သူရိက်၏။ ဥက္ကံ၊ အဋ္ဌာရ၊ ပထမဗျူဟာကျွမ်းကျင်ပေစာသိလိ
ဇ္ဇာသော အဖြစ်သည်။ ဗာလဿ၊ သူရိက်အား။ ယာဝဒေဝအနတ္ထာယ၊ အ
ကျိုးခံဖြစ်စေခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဇာသဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလဿ၊ သူရိက်၏။ သက္က
သံ၊ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အင်္ဂါကို၊ ဟန္တိ၊ ပယ်ပျောက် တတ်၏။ အဿ၊
ထိုသူရိက်၏။ ဗုဒ္ဓိ ပညာသည်းဟူသောဦးထိပ်ကို၊ ဝိပါကယံ၊ ဖြတ်၍ကျစေ
တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ သမ္ဗိကုဗေတဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဗာလော၊ သူရိက် သည်၊ အသန္တံသာပနံ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့်
ဗြီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသု၊ ခုဟောင်းတို့၌၊ ပုရက္ခာရဉ္စ၊ မိမိကိုဖြို
ရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဝါသေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ ဣာဂါယဉ္စ၊ အပိုးရ
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရကုဗေသု၊ တပါးသောဒါယကာအမျိုးတို့၌၊ ပူဇာ
စ၊ ပူးဇာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေယု၊ အလိုရှိရာ၏။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာ
လျှင်၊ ကထံ၊ သေနာသနစသောဝတ်ကိုပြု၏ဟု၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိ
ဟိပဗ္ဗဒိတာ၊ လူရဟန်းတို့သည်၊ မညန္တု၊ မှတ်ထင်စေကုန်သတည်း၊ ကိတ္တိ
ဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာကလေး၌၊ ကိစ္ဆာကိစ္ဆေသု၊ ကိစ္စကြီးငယ်တို့သည်၊ ဇာဝေ
သု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အတိဝသာ၊ အလိုသို့
လိုက်ကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာလဿ၊ ရိက်
သောရဟန်းအား၊ သင်္ကံပျော၊ အကြံသည်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေ၊ အလိုသည်
လည်းကောင်း၊ မာနောစ၊ မာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟေတုတိ၊ ပွား၏။ ။

ဝိတ္တဂဟပတိဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဇာဘုပနိသာ၊ ဇာဘု၏အကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်သည်။ အညာဟိ၊
တပါးသာတည်း။ နိဗ္ဗုဒ္ဓဂါမိနိ၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည်။ အညာ
တပါးတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံနွယံ၊ ဤအကျင့်နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အဘိညာယ
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏။ သာဝကော၊ တပည့်
ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟောင်းသည်။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ နာဘိနန္ဒေယု၊ မ
နှစ်သက်ရာ၊ ဝိဝေကံ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်းဟူသော ကာယဝိဝေကသမာ
ပါတ်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောဝိတ္တဝိဝေကနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဥပမိဝိဝေက
ကို၊ အနုဖြူဟုလေ၊ အာနိတလဲလဲပွားစေရာ၏။ ။

တိဿသာမဏေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဗာလဝဂ္ဂော၊ ဗာလဝဂ္ဂသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊

ဝဇ္ဇဒသိနံ၊ အပြစ်ကံပေါ်ပြပေတတ်ထသော၊ နိဂ္ဂဟ္ဗဝါဒိ၊ နှိပ်စက်၍
ဆိုပေတတ်ထသော၊ မေခေဝိ၊ ပညာရှိကို၊ နိဗ္ဗိနံ၊ မြေ၌မြှုပ်ထားသောရွှေအိုး
ကို၊ ပဝတ္ထာရုံဣဝ၊ ပြောကြားထားပေသောသူကဲ့သို့၊ ယံပဿေ၊ အကြင်ရှု
ထိုက်၏၊ တေနဒဿနာရတေန၊ ထိုသို့ရှုထိုက်သောကြောင့်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ဘဇေ၊ ခြံဝဲထေရော၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသောပညာရှိကို၊ တဇမာနဿ၊ ခြံဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေယျော၊
မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

ရာဇတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဩဝါဒေယျ၊ အမှူးချက်သောအခါဆုံးမရာ၏၊ အနုဿာထေယျ၊ မျက်
ကွယ်ဆုံးမရာ၏၊ အသတ္တဘဝ၊ မကောင်းသောအမှုအရာတို့မှထည်း၊ နိဝါရ
ယော၊ တားမြစ်ရာ၏၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ သော၊ ထိုဆုံးမတားမြစ်သောသူကို၊ သတံ၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်၊ အပိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသန္တိပုနုဗသုကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ နဘဇေ၊ ခြံဝဲ
ရာ၊ ပုဂ္ဂိသာဒမေ၊ ဆုံးမထိုက်စွာယုတ်မာသောယောကျ်ားတို့ကို၊ နဘဇေ၊ မ
ခြံဝဲဘဲ၊ ကထျာဏေ၊ ကောင်းကုန်သော၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဇေ
ထ၊ ခြံဝဲရာ၏၊ ပုဂ္ဂိသုတ္တမေ၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့ကို၊ ဘဇေထ၊ ခြံဝဲရာ၏။ ။

ဆန္ဒတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဓမ္မပုဒ်၊ တရားအမြိုက်ကို သောက်ရသောသူသည်၊ သုခံသေတိ၊ ချမ်းသာ
စွာနေရ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အဂိယပ္ပဝေဒိတေ၊ အဂိယာတို့သည်
ထိအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယထရား၌၊ ဝိပ္ပသာနန္ဒနစေတသာဝိပ္ပသာနန္ဒစေ
တောဟုတွာ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ထင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါ
ခပ်ထိမ်းရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

နေတ္တိကာ၊ ထယ်လုပ်သောလူ တောင်သူယောကျ်ားတို့သည်၊ ဥဒကံ၊
မြစ်ချောင်းအိုင်အင်းတွင်းစသည်၌တည်သောရေကို၊ နယန္တိ၊ ခန့်ခူးမောင်း
ရေစက်ပေါင်းဖြင့် မြောင်းသွယ်လျက်ဆောင်ယူကုန်၏။ ဥဒကရာ၊ မြား

သမားတို့ သည်းတေဇန်၊ နကာကံသောမြားကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဖိးဖြင့်ဖြောင့်ကုန်
၏၊ တစ္ဆကာ၊ တစည်းဆရာပိသုကာတို့သည်၊ ခါရုံ၊ သင်သားကို၊ ဒမယန္တိ
ရွှေကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ဒမယ
န္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတသာမဏေ၊ ရဝတ္ထုပြီး၏။

ကေလ္လနော၊ တခဲနက်သော၊ သေလော၊ ကျောက်တောင်သည်၊ ဝါတေန
ယေးကြာဠာ၊ နယဒိရုတိယထာ၊ မတုန်မထုပ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထို
အတူ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နိန္ဒာပသံ သာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းပြီးပွမ်းခြင်း
တို့ကြောင့်၊ နယမိဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်မထုပ်ကုန်၊ ။

ထကုဏ္ဍတန္တိယတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဂန္တိရော၊ နက်သော၊ ရဟဒေါ၊ ရေကန်သည်၊ ဝိပ္ပသန္ဓေယထာ၊ ကြည်
လင်သကဲ့သို့၊ အနာဝိထောယထာပိ၊ မနောက်ကျသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထို
အတူ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဓမ္မာနိ၊ တရားတို့ကို၊ သုတ္တာန၊ ကြားနာပြီး
၍၊ ဝိပ္ပသိဒန္တိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏၊ ကာဏမာတာဝတ္ထုပြီး၏။

သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာစသည်တို့၌၊ ဝေဝံ၊ တပ်မက်မောခြင်းကို၊
ဝေ၊ စင်စစ်၊ သပ္ပ၊ ရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊
သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ကာမကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုအလိုရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နယပယန္တိ၊ မဆိုမမြွက်ကုန်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
သုခန၊ ချမ်းသာနှင့်၊ ဖုဠာဝါ၊ တွေ့ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အတ၊ ထိုမြို့၊
ဒုက္ခန၊ ဆင်းရဲနှင့်၊ ဖုဠာဝါ၊ တွေ့ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာဝစံ၊ ကြီး
ကြီးထပ်ထပ်ကဲ့ရဲ့တွယ်ကို၊ နဒသယန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ။

ပစ္စသကဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အတ္တဟေတု၊ မိမိ၏အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
ကြောင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဖုတ္တံ၊ သားသို့ကို၊ နုဇ္ဈန္တေ၊
အလိုမရှိရာ၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နုဇ္ဈန္တေ၊ အလိုမရှိရာ၊ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်တိုင်းကားကို၊
နုဇ္ဈန္တေ၊ အလိုမရှိရာ၊ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမိဋ္ဌိံ၊
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နုဇ္ဈန္တေ၊ အလိုမရှိရာ၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာသည်၊ သီလ
ဝါ၊ သီလရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
ကော၊ တရားကိုကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ သီယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ။

ဂန္တိကတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပါရဂဝါမ်နော၊
 ထိုမှဘာကံစွန်းနိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့ကူးသန်းရောက်ပေါက် နှိုင်းကုန်၏၊ တေဇနာ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အတ၊ ထိုမြို့၊ ဤတရား၊ ဤမှတပါးသော
 အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါများသည်၊ တိရမေဝ၊ ဤမှဘက်ကမ်းသို့သာလျှင်၊
 အနုဘဝတိ၊ ပြေးဝင်လေ၏၊ ယေစခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ သမ္မဒက္ခာ
 တေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ မ္မောနုဝတ္တိနော၊ တရားသို့
 ထိုက်၍ကျင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သု
 ခုတ္တရံ၊ အလွန်ကူးမြောက်နှိုင်းသော၊ မဂ္ဂ၊ ဝေယျံ၊ သေမင်းနေရာဝင်ကို၊ တ
 ရန္တာ၊ ကူးသန်းကုန်လျက်၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းနိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့၊ သောန္တိ၊
 ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဓမ္မသဝနက္ခေရဝတ္ထုပြီး၏ ၊
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ကဏ္ဍိမ္မေ၊ မည်းညစ်သော၊ ခုရိုက်ကို၊ ဝိပဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍၊ ဩကာ၊ တဏှာတည်းဟူသောတည်ရာမှ၊ နုက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 အနောတံ၊ ဟဏှာကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ သုက္ကံ၊ ပြုစင်သော
 သုစရိုက်တရားကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေရ၏၊ ယတ္ထုယထိံ၊ ဝိဝေကော၊ အကြင်
 အပေါင်းအဘော်ဆိတ်၍တယောကံတည်း နေခြင်းတည်းဟူသော ကာယ
 ဝိဝေကသမာ ပတ်ဝင်စားခြင်းတည်းဟူသော ဝိတ္တဝိဝေက ခန္ဓာမှဆိတ်၍
 နိဗ္ဗာန်ရခြင်းဟည်းဟူသောဥပမိဝိဝေက၌၊ ခုရမံ၊ မွေ့လျော်နှိုင်းခဲ၏၊ ကာမေ၊
 ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အကိဉ္စနော၊ တစ်စုံတစ်ခုအကြွင်း
 အကျန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတြတထိံ၊ ဝိဝေကော၊ ထိုဝိဝေကသုံးပါး၌၊ အဘိရ
 တိံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေယျ၊ အလိုရှိရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည်၊ ဝိတ္တထေသေဟိ၊ စိတ်ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သောနိဝရဏတရားတို့
 မှ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိယောဒပေယျ၊ ပြုစင်စေရ၏၊ သေသံ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သမ္မောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ အင်္ဂေသု၊ အကြောင်းဖြစ်
 ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ ဝမာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွား
 အပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေပုဂ္ဂထာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သို့သည်၊
 အနုပါဒါယ၊ မစွဲလမ်းကုန်မူ၍၊ အာဒါနပဋိနိသဂ္ဂေ၊ ဥပါဒါနိစွန့်အပ်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောကော၊
 ယောက၌၊ ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော၊ ဇုတိမန္တော၊
 ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ တေပုဂ္ဂထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တာ၊ သဥပဒိသေသ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ခတ်ဖြင့် ငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ၊ ပဉ္စသတအာဂန္တု၊ ကဘိက္ခု၊ ဝတ္ထုပြီး၏

ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ချမြောက်သော၊ ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂေါ၊ ပဏ္ဍိတဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အရဟန္တဝဂ်။

ဂတဒ္ဓိနော၊ ဇာတိကန္တာရစသည်ရှည်စွာသံသရာခရီးကို သွားပြီးရောက်
ထသော၊ ဝိသောကဿ၊ ရိုးရိပ်ကင်းထသော၊ သဗ္ဗမိ၊ ခန္ဓာစသော ခပ်ဆိပ်း
သော တရားတို့၌၊ ဝိပုရတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်ထသော၊ သဗ္ဗဂန္တပတိနဿ။
ခပ်ဆိပ်းသော ခန္ဓာလေးပါးကိုပယ်ပြီးထသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိ
ဇ္ဇာဟော၊ ဝိတ်၏ပူပန်ခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။

ဇီဝကပဉ္စာဝတ္ထုပြီး၏။

သတိမန္တော၊ လွန်စွာသတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥယျာဉ္ဇန္တိ၊ သမထ
ဝိပဿနာစသည်တို့၌ လုံ့လပြုလျက်၌၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
နိကေတေ၊ ဝိတ်၏တည်ရာ ကာမဂုဏ်၌၊ နရမန္တိ၊ မမြေ့ထောင်လျက်၊ ဟံသာ၊
ဟင်းသာတို့သည်၊ ပလ္လထံ၊ ရွံ့ညွှန်၌ရောက်သော ကြာစသည်ကို၊ ဗိက္ခော၊
စွန့်၍၊ ပက္ခန္တိဇ္ဇာ၊ ဖုံးဆေးလျက်သကဲ့သို့၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဩကံဩကံ၊ တထ္ထာဟုဟုသမျှကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်လျက်၌။ ။

မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ သဒ္ဓိဂ္ဂယော၊ သိုမှီးခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေ
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ပရိညာတဘောဇနာ၊ ညာတတိရုဏပဟာနဟု
သောပရိညာသုံးပါးဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သောဘောဇဉ်ရှိလျက်၌၊ သုညတောစ
ဝိမောက္ခော၊ ရာဂမှဆိတ်သောနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တောစ၊ ဝိ
မောက္ခော၊ သုတနိမိတ်စသည်ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယေသံ
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ၊ ဂေါစရော၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌၊ သက္ကဏာနံ၊ ငှက်တို့၏၊ ဂတိ၊ သွားရာလမ်းသည်၊ ဒုရန္တုယာ
ဇ္ဇာ၊ ထိခိုက်ခဲ့သကဲ့သို့၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏၊ ဂတိ၊ သွားရာလမ်းကို၊
ဒုရန္တုယာ၊ ထိခိုက်ခဲ့၏။ ။ ဗေလဋ္ဌာဘိသတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊
ကုန်ခန်းကုန်၏၊ အာဟာရေစ၊ အစာ၌လည်း၊ အနိသိတော၊ မှီခြင်းမရှိသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုညတောစဝိမောက္ခော၊ သုညတဝိမောက္ခ သည်လည်း
ကောင်း၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခာ၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခသည်လည်းကောင်း။
ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂေါစရော၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာကာ

ထေးကောင်းကင်၌၊ သဏ္ဍတာနံ၊ ငှက်တို့၏၊ ပခံ၊ ခြေရာကို၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ ဣဝ၊ ထိ
နိုင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ ပခံ၊ ခြေရာသတ္တဝယ်ဖြစ်သောထားရာ
အရပ်ကို၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ ထိနိုင်ခဲ့၏။ ။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ သာရထိနာ၊ ရထား
ထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အဿာယ၊ ထာ၊ မြင်း
တို့ကဲ့သို့၊ သမထံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပဟိနမာနဿ၊
ပယ်အပ်ပြီးသောမာန်ရှိသော၊ အနာသဂဿ၊ အာသဝေါမရှိထသော၊ တာဒိ
နော၊ ထောကဝံကြောင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိထသော၊ တဿ၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝေါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ။

မဟာကစ္ဆာယနတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပထဝိသမော၊ မြေကြီးနှင့်တူစွာ
သည်းခံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်၊ အန္ဓိဗိလူပမော၊ တံခါး
တိုင်သို့မရိုင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ တာဒိ၊ ထောကဝံတရား၊ ရှစ်ပါးအထောက်
ထွေကြိုရောက်လျှင် မဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်း
သောအကျင့်ရှိ၏၊ အပ္ပေတကန္ဒမော၊ ရှိညွှန်ကင်းသော၊ ရဟဒေါဝ၊ ဂေကန်
ကဲ့သို့၊ ပသန္ဓိပိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိ၏၊ တာဒိနော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံသရာ၊ သုဂတိရုဂတိ၌ကျင်လည်ခြင်းတို့
သည်၊ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။ သာရိပုဏ္ဏတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

သမာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိရတ္တဿ၊ ကိလေသာငှလွတ်ထ
သော၊ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော၊ တာဒိနော၊ ထောကဝံတရားရှစ်
ပါးအထောက် ထွေကြို ရောက်လည်း ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိထ
သော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မနံ၊ စိတ်သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါစာစ၊ စကားသည်လည်းကောင်း၊ ကန္တံစ၊ အမှု
သည်လည်းကောင်း၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကောသမ္ဗိဝါသိတိသတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ အသဒ္ဓေါ၊ သူတပါးစကားဖြင့် သာယံ
ကြည်သောသူမဟုတ်၊ အကထညူစ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုမြင်
အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလိပ်လိပ်ထိလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တိန္ဒြေ
ဓေါစ၊ သံသရာတည်းဟူသောနှောင်အိပ်၌ အစပ်ကံဖြတ်တတ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟတာဝကာသော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အကျိုးပေးခွင့်ကို
ဖြတ်အပ်ပြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝန္တောသော၊ ဒေသသန္တကံတစ

မကျွန်ုပ်တို့ အနုပညာသည်တို့သည်၊ ဟော ခြင်းဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဥက္ကမပေါရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်မည်၏။ ။

သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ အရညေဝါ၊ လော၌လည်းကောင်း၊ နိန္ဒေဝါ၊ ဝှမ်းရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ထလေဝါ၊ ကုန်းအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံဘူမိ၊ ထိုမြေအရပ်သည်၊ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့ထောင်တွယ်ရှိ၏။ ဝေဒိရဇေဝတတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

အရညာနိ၊ တောတို့သည်၊ ရမဏိယာနိ၊ မွေ့ထောင်တွယ်ရှိကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ နရမတိ၊ မမွေ့ထောင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရမိဿန္တိ၊ မွေ့ထောင်ကုန်ထက္ကံ၊ တော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမဂဂေထိနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညတရပိဏ္ဍပါတိကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ အရဟန္တဝဂ္ဂေါ၊ အရဟန္တဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သဟဿဝဂ်၊

အနတ္တပဒသညိတာ၊ တော့တွဲတွဲအကျိုးမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်စင်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သဟဿမပိ၊ ပိုန်ပေါင်းတထောင်များမြောက်စွာရှိသည်လည်း၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပါပိကာ၊ ယုတ်မာစွာ၏။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သုတွာ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်၊ ဥပဿတိ၊ ရာဂသည်ငြိမ်း၏။ တံအတ္ထပဒံ၊ ထိုငြိမ်းချမ်းစရာအနက်ပါသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကန္တိ၊ တပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော်လည်း၊ သေယျော၊ မြတ်လေ၏။ ။

တမ္ပဒါဗ္ဗိကစောရဏာတကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

အနတ္တပဒသညိတာ၊ တော့တွဲတွဲအကျိုးမဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်စင်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်၊ သဟဿမပိ၊ ပိုန်ပေါင်း တထောင်ရှိသည်လည်း၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပါပိကာ၊ ယုတ်မာစွာ၏။ ယံဂါထာပဒံ၊ အကြင်ဂါထာပုဂ္ဂိုလ်၊ သုတွာ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်၊ ဥပဿတိ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်အံ့၊ တံဂါထာပဒံ၊ ထိုဂါထာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကန္တိ၊ တဂါထာပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ သေယျော၊ မြတ်လေ၏။ ဗါဟိယဒါရပိရိယဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနတ္တပဒ သည်ထံ၊ တောတွဲ
 တောင်တွဲအကျိုးမဲ့ သောပုဂ္ဂိုလ်စင်သော၊ ဂါထာသတ်၊ အရာမကသောဂါ
 ထာကို၊ ဘာသော၊ ဆိုရာ၏၊ တဿပုဂ္ဂဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂါထာသတ်၊ အရာ
 မကသောဂါထာသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယံဓမ္မပဒံ၊
 အကြင်တရားနှင့်စပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်၊ ဥပသမ္ပ
 တိ၊ ရာဂစသည်ငြိမ်း၏၊ ထံဓမ္မပဒံ၊ ထိုတရားနှင့် စပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကမ္ပိ၊
 တပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော်လည်း၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယော၊ အကြင် သူရဲသည်၊
 သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ သဟဿေန၊ တထောင်ဖြင့်၊ ဂုဏိတေ၊ မြောက်အပ်
 ကုန်သော၊ သဟဿမာနုသေ၊ တထောင်သောလူတို့ကို၊ ဇိနော၊ အောင်စွမ်း
 နိုင်ရာ၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူရဲသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တွင်း၊ ပုဿာ၊ ကိလေ
 သာကို၊ ဧကံ၊ တကြိမ်တခါမျှ၊ ဇေယျံ၊ အောင်စွမ်းနိုင်ရာ၏၊ တေသု၊ ထိုသူရဲ
 နှစ်ဦးတို့တွင်၊ သသော၊ အတ္တဇိနော၊ ထိုကိလေသာကို တခါတကြိမ်အောင်
 နိုင်ပေတတ်သောသူရဲသည်သာလျှင်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သင်္ဂါမဇုတ္တမော၊ အောင်
 သူတကာတို့ထက်မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဂုဏ္ဍထကေထိထေရီဝတ္ထုပြီး၏။

အတ္တာ၊ ကိုယ်တွင်းကိလေသာကို၊ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းသည်၊ ဟဝေ၊ စင်
 စစ်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတရာ၊ မိမိကိုယ်ကို အောင်သော သူတို့မှထပါး
 သော၊ ယာပဇော၊ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဇိနော၊
 အောင်၏၊ တဿာပဇောယ၊ ထိုသူတပါးကိုအောင်သောသူ၏၊ အယံဇယော၊
 ဤအောင်ခြင်းသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ အတ္တဓန္တဿ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆုံး
 မပြီးထသော၊ နိစ္စံ၊ သညတစာရိနော၊ အမြဲစောင့်စည်းသော အထွေ့ရှိထ
 သော၊ တထာဂ္ဂပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဇန္တု၊ နော၊ သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ပေါသဘာ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းကို၊ အပ္ပဇိတံ၊ ရှုံးခြင်းဖြစ်
 အောင်၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ နေဝကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗသည်၊
 နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ ဗြဟ္မာ၊ နာ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ မာရော၊ မာရ်
 မင်းသည်လည်း၊ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ အနတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကမြာဟူထဝတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာသေမာသေ၊ ထတိုင်းထတိုင်း၊
 သဟဿေန၊ တထောင်သောဥစ္စာကိုစွန့်သဖြင့်၊ သတံ၊ သမံ၊ အနှစ်၈၊ ရာပတ်
 လုံး၊ ယဇေထ၊ တက္ကတွန်းတို့အား ပူဇော်ရာ၏၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဘာပိတက္ကနံ၊ ပိပဿနာဖြင့် ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိ
 သော ရဟန်းတို့အား၊ မဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း၊ ပူဇေယ၊ ပူဇော်ငြားအံ့။

တေသံ၊ ကိပူဇော်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့၏၊ ပူဇနာသု၊ ပူဇော်ခြင်း
တို့တွင်း၊ သာယောပူဇနာ၊ ထိုပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းတို့ကိုတခ
ကပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ
ပတ်လုံး၊ ဟုတံ၊ ဘက္ကဘွန်းတို့အားပူဇော်ခြင်းသည်၊ ယဉ္ဇေ၊ မမြတ်၊ ။

သာရိပုတ္တထေရဿမာတုထဗြဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

သောဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဝနေ
တောန္တု၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပရိစရေ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဘာဝိတက္ကနံ၊ ဝိပဿနာဖြင့် ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိ
သောရဟန်းတို့အား၊ ကေ၊ တကြိမ်၊ မဟုတ္တမဝိ၊ တခကဗျထည်း၊ ပူဇယေ၊
ပူဇော်ခြားအံ့၊ တေသံ၊ ပူဇော်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့၏၊ ပူဇနာသု၊ ပူ
ဇော်ခြင်းတို့တွင်း၊ သာယောပူဇနာ၊ ထိုဝိပဿနာဖြင့်ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တကြိမ်ဘမဟုတ်မျှပူဇော်ခြင်းသည် သာလျှင်၊ သေ
ယျော၊ မြတ်၏၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဟုတံ၊ မီးကိုပူဇော်ခြင်း
သည်၊ ယဉ္ဇေ၊ မမြတ်၊ ။ သာရိပုတ္တထေရဿဘာဂိနေယျဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

လောကေ၊ လောက၌၊ ပုညပက္ခေ၊ ကောင်းမှုကိုည်သည်ဖြစ်၍၊ ယံ၊ ကိစ္စ၊
အလုံးစုံသော၊ ယိဉ္ဇည၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ စသည်အခါ၌ လူသောအလူကို
ထည်းကောင်း၊ ဟုတဉ္ဇ၊ ပက ဘိကာလ၌ လူသောအလူကို ထည်းကောင်း၊
သံ၊ ဣရုံ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း၊ ယဇေထ၊ ပူဇော်ရာ၏၊ သဗ္ဗိန္ဒြိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်
သော၊ တံ၊ ယဇံ၊ ထိုလောက၌ သူထော်ကောင်းကို ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဥဇုဂ
ဘေသု၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ကုန်သောအရိ သာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အဘိဝါဒနာအ
ဘိဝါဒနာယ၊ ရှိခိုးခြင်းစေတနာ၏၊ စတုဘာဂံ၊ သေးတို့တဘို့ကို၊ နဇေ၊ မငြိ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဇုဂတေသု၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ကုန်သောအရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အဘိဝါဒနာရှိခိုးခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ။

သာရိပုတ္တထေရဿ သဟယကဗြဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

အဘိဝါဒနထိလိဿ၊ အရိအသေရှိခိုးထေ့ရှိသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဝဇာပစာ
ယိဒနာ၊ အသက်သိက္ခာဝါအားဖြင့်ကြီးသောသူတို့ကို အရိအသေပြုတတ်
သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဝ
ဏ္ဏော၊ အဆင်းထွခြင်းထည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းထည်းကောင်း၊
ဗလံ၊ ခွန်အားထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ
ကျေးဇူးထရားတို့သည်၊ ပဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏၊ ။

ဒိဿယကုမာရဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်း၊ ခုထိတော၊ ဝီထိပျက်သည်ဖြစ်၍၊ အသမာဟံတော၊ ကုသိုလ်၌မတည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ဝီထဝန္တဿ၊ ဝီထိတသော၊ ဈာယိနော၊ ကသိုဏ်းစသောအာရုံအနိဂ္ဂစသောလက္ခဏာကိုရှုထသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧကောဟံ၊ ထရက်မျှ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ၊

သံကိစ္ဆာသမထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ယောစ၊ အကြင်သူသည်သည်း၊ ခုပညော၊ ပညာမဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အသမာဟံတော၊ ကုသိုလ်၌မတည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ပညာဝန္တဿ၊ အဓိဇ္ဇာကိုပညာဖြင့် ပျှူအနုတတ်သော၊ ဈာယိနော၊ ကသိုဏ်းစသောအာရုံအနိဂ္ဂစသောလက္ခဏာကို ရှုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧကောဟံ၊ ထရက်မျှ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ၊

ခါဏုကောဗ္ဗညတေရဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ကုထိတော၊ မြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိနုဗိရိယော၊ ယုတ်မာသောဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ခန္တံ၊ ခြံစွမ်း၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရက္ခတော၊ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧကောဟံ၊ ထရက်မျှ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ၊ သဗ္ဗဒါသတေရဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ အပဿံ၊ အပဿန္တော၊ မရှုမမြင်ဘဲ၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ပဿတော၊ ရှုမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧကောဟံ၊ ထရက်မျှ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ၊

ပဇာစာရီထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အမတံ၊ သေဘေးကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပဿံ၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲ၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ အမတံ၊ သေဘေးကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတော၊ ရှုမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧကောဟံ၊ ထရက်မျှ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ၊

ကိဿာဂေါတမိဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ယောစအကြင်သူသည်ကား၊ ဥက္ကဓံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ထေရ်ကုက္ကရာ
တရားကို၊ အပဿံအပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲ၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရပတ်လုံး၊
ဇီဝေ၊ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော၊ မဖြတ်၊ ဥက္ကဓံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ထေရ်
ကုက္ကရာတရားကို၊ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧကောဟံ၊ ထရက်မှု၊
ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ။

ဗဟုပုတ္တိကထေရီဝတ္ထုပြီး၏။

အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ သဟဿဝဂ္ဂေ၊ သဟဿဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိ
တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပါပဝဂ်၊

ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောတော၊
ပြုသသူ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဓန္ဒံ၊ နှံ့၊ နှေးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ က
လျာဏေ၊ ကောင်းသောအမှုကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အဘိတ္ထရေထ၊ အဆော
တလျှင်ပြုရာ၏၊ ပါပသ္မိံ၊ မကောင်းမှု၌၊ မနော၊ သတ္တဝါတို့၏စိတ်သည်၊ ခမ
တိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို
နိဝါရဗေယျ၊ မြစ်ရာ၏။ ။ ဝုဇ္ဇေကသာဓုကဝတ္ထုပြီး၏။

ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းသောအမှုကို၊ စေကယိရာ၊
အကယ်၍ပြုမိငြားအံ့၊ နံပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ နက
ယိရာ၊ မပြုရာ၊ တမ္ဘိ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို၊ နကယိရာ
ထ၊ မပြုရာ၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဥစ္စယော၊ ပွားစေခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲရောက်ခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ သေယျဿကဝတ္ထုပြီး၏။

ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ စေကယိရာ၊ အကယ်၍
ပြုငြားအံ့၊ နံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏၊
တမ္ဘိ၊ ထိုကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၌၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို၊ ကယိရာထ၊ ပြုလုပ်ရာ၏၊ ပု
ညဿ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥစ္စယော၊ ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း
၏အကြောင်းတည်း၊ ။ ယာဇဒေဝမိတဝတ္ထုပြီး၏။

ယာဝ၊ အကြင်ရွှေထောက်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ နပစ္စတိ၊ အ
ကျိုးမပေးသေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေထောက်၊ ပါပေါဒိ၊ ယုတ်သောသူသည်ထည်း
ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းသော ချမ်းသာဥစ္စာစီးပွားကို၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ထင်ရှားသေး
၏၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး
၏၊ အထတက္ခိံ၊ ကာလေ၊ ထိုမကောင်းမှုကံအကျိုးပေးသောအခါ၌၊ ပါပေါ၊

သူယုတ်မာသည်၊ ပါပါနိ၊ ယုတ်ယုတ်မာမာကြီးစွာသေဒုက္ခတို့ကို၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှုထောင့်၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမှုကံသစ်သည်၊ နပစ္စဟိ၊ အကျိုးမပေးသေး၊ တာဝ၊ ထိုကောင်းမှုကံအကျိုးမပေးသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဘဒ္ဒေါပိ၊ ကောင်းသောသူသည်ထည်း၊ ပါဝံ၊ ရှေးကအဟောင်းမကောင်းကျိုးစဝင်္ဂဒုက္ခကို၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ ကား၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမှုကံသစ်သည်၊ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ အထတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုကောင်းမှုကံ အကျိုးပေးသောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါ၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ ဘဒ္ဒါနိ၊ ကောင်းမွန်ချမ်းသာ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်၏၊ အနာထဝိညှိကသေဗ္ဗိဝတ္ထုပြီး၏။

မန္တံ၊ အနည်းငယ်သောမကောင်းမှုအကျိုးသည်၊ နအဂမိဿတိ၊ မထာထတ္တံ ဟူ၍၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို၊ မာဝမညေထ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်ခေရာ၊ ဥဒဗိန္ဒူ၊ နိပါတေ၊ နိဗ္ဗာန်ပေးပေါက်ကျတန်များသဖြင့်၊ ဥဒကုဗ္ဗေ၊ ဝိ၊ ရေအိုးသည်ထည်း၊ ပူရတိ၊ ဝိ၊ ပြည့်ဝသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ ထောက်ထောက်၊ အတံထံအတံထံသည်ထည်း၊ အာပိနံ၊ ဆည်းဘူးတန်များသည်ရှိသော်၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ပူရတိ၊ ပြည့်၏၊ အသံထတပရိက္ခာရဝတ္ထုပြီး၏။

မန္တံ၊ အနည်းငယ်သော ကောင်းမှုအကျိုးသည်၊ နအဂမိဿတိ၊ မထာထတ္တံ ဟူ၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို၊ မာဝမညေထ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်ခေရာ၊ ဥဒဗိန္ဒူ၊ နိဗ္ဗာန်ပေးပေါက်ကျတန်များသဖြင့်၊ ဥဒကုဗ္ဗေ၊ ဝိ၊ ရေအိုးသည်ထည်း၊ ပူရတိ၊ ဝိ၊ ပြည့်ဝသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ထောက်ထောက်၊ အတံထံအတံထံသည်ထည်း၊ အာပိနံ၊ အာပိနန္တော၊ ဆည်းဘူးသည်ရှိသော်၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။

ဗိဇ္ဇာလပဒကသေဗ္ဗိကဝတ္ထုပြီး၏။

အပ္ပသတ္ထော၊ နည်းကုန်သောကုန်သည်အဖော်ရှိသော၊ မဟဒ္ဒနော၊ ဥစ္စာများသော၊ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်၊ ဘယံပဝံ၊ ဘေးဘျားရှိသောခရီးခဲကို၊ ဝဇ္ဇေတိန္နော၊ ကြဉ်ရှောင်သကဲ့သို့၊ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်မသေနေလိုသောသူသည်၊ ဝိသံ၊ သေစေတတ်သောအဆိပ်ကို၊ ဝဇ္ဇေတိန္နော၊ ကြဉ်ရှောင်သကဲ့သို့၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊ မဟာဓနဝါဏိဇဝတ္ထုပြီး၏။

ပါဏိမ္ဘိ၊ ထက်ဝါးပြင်၌၊ ဝဏော၊ အမာသည်၊ ဝေဒဿ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ဗာရေယ၊ ကိုင်နိုင်၏။

ဝိသံ၊ အသိပ်သည်။ အဝဏံ၊ အမာမရှိသော ထက်ကို၊ နအန္ဓေဟိ၊ အစဉ်မ
လိုက်၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အကုဗ္ဗတော၊ သေစေလိုသော စေတနာဖြင့်မပြု
သောသူအား၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ကုက္ကုဋေမိတ္တနေသာဒဝတ္ထုပြီး၏။

ယာဗာဏော၊ အကြင်သူရိက်သည်။ အပ္ပဗုဒ္ဓဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော၊
သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော၊ အနင်္ဂဏဿ၊ ကိလေသာမရှိသော၊ နရဿပေါ
သဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုဿတိ၊ ပြစ်မှားအံ့၊ ပဓိဝါတံ၊ ထေညာသို့၊
ဝိက္ခော၊ ပစ်အပ်သော၊ သုရမော၊ ထိပ်မွှေးသော၊ ရဇော၊ မြူသည်။ တမေဝ၊
ထိုပစ်တတ်သောသူသို့သာလျှင်။ ပစ္စေတိဣဝ၊ ရှေးရှုထာသကဲ့သို့၊ တမေဝ
ဗာဏံ၊ ထိုပြစ်မှားသောသူသို့သာလျှင်။ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုအကျိုးသည်၊ ပစ္စေ
တိ၊ ရှေးရှုထာ၏။ ကောကသုနုဓလုဒ္ဓကဝတ္ထုပြီး၏။

ဧကေ၊ အချို့သောသူ တို့သည်။ ဂတ္တံ၊ အသိဝမ်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ပါပကမ္ဘိနေ၊ မကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်၊ နိရိယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ သုဂတိနေ၊ ကောင်းသောပညာရှိတို့သည်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ယန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါ ကင်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ။

မဏိကာရကုလုပကတိဿထေရဝတ္ထုပြီး၏။

အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ မြို့တောပိ၊ တည်၍လည်း၊ ပါပကမ္ဘာ၊ မ
ကောင်းမှုအကျိုးမှ၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ သဗုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သဗုဒ္ဓရာအထယ်၌၊
မြို့တောပိ၊ တည်၍လည်း၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ပဗ္ဗတာနံဝရံ၊ တောင်ခေါင်း
သို့၊ ပဝိဿပိ၊ ဝင်၍လည်း၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌၊
မြို့တော၊ တည်၍၊ ပါပကမ္ဘာ၊ မကောင်းမှုအကျိုးမှ၊ ရုဇ္ဈေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ သော
ဇဂတိပဓေသော၊ ထိုလွတ်ရာအရပ်သည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။

တယောဇနဝတ္ထုပြီး၏။

အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ မြို့တောပိ၊ တည်၍လည်း၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်း
မှ၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ သဗုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သဗုဒ္ဓရာအထယ်၌၊ မြို့တောပိ၊ တည်၍
လည်း၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ပဗ္ဗတာနံဝရံ၊ တောင်ခေါင်းသို့၊ ပဝိဿပိ၊
ဝင်၍လည်း၊ နရုဇ္ဈေယျ၊ မလွတ်ရာ၊ ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌၊ မြို့တံ၊ တည်သော
သူကို၊ မဂ္ဂု၊ သေမင်းသည်။ နပ္ပဿဟေယျ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ၊ သောဇဂတိ
ပဓေသော၊ ထိုသေမင်းမမြှုပ်စက်နိုင်သောအရပ်သည်။ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။

သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္ခဝတ္ထုပြီး၏။

နဝမော၊ ကိုးချမြောက်သော၊ ပါပဝဂ္ဂေါ၊ ပါပဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒဏ္ဍဝဂ်၊

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ၊ တသန္တိ၊
ထန်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မဂ္ဂု၊ နေ့၊ သေရအံ့
သည်မှ၊ ဘယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပမံကတွာ၊ နှိုင်း
စရာပမာပြု၍၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ နဟနေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ နဗ္ဗာတ
ယေ၊ မသတ်ရာ။ ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ၊ တသန္တိ၊
ထန်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဇိဗိတံ၊ အသက်
ကို၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပမံကတွာ၊ နှိုင်းစရာပမာပြု၍၊
ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ နဟနေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ နဗ္ဗာတယေ၊ မသတ်ရာ။ ။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တနောသုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို၊ ဇောနော၊ ရှာအံ့
ဟူ၍၊ သုခကာမာနိ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဘုတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
ဒဏ္ဍေန၊ ဒုတ်ထုံကန်ဖြင့်၊ ဝိဟိံ၊ သတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊
ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နထတော၊ မရရာ၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည်။ အတ္တနောသုခံ၊ မိမိချမ်းသာကို၊ ဇောနော၊ ရှာအံ့ဟူ၍၊ သုခကာမာနိ၊
ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဘုတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဏ္ဍေန၊ ဒုတ်ထုံ
ကန်ဖြင့်၊ နုဟိံ၊ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ
၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ထဘာတော၊ ရ၏။ ။

သဗ္ဗဟုထကုမာရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုနဲ့ဘော၊ ပရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံ
တယေဝံသော သူကို၊ မာအဝေါစ၊ မဆိုထင်၊ ဂုတ္တာ၊ သင်ဆိုအပ်သော သူတို့
သည်။ တံ၊ သင့်ကို၊ ပဒိုဝဓေယျံ၊ ဆိုတုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာသာ ရန္တု က
ထာ၊ ချုတ်ချယ်သော စကားသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။
ပဒိုဒဏ္ဍာ၊ အတုံ အထည့်ဖြစ်သော ဒဏ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝုဿယျံ၊
ရေးကံကုန်ရာ၏။ ဥပဟတော၊ အနားကို ဖြတ်အပ်သော၊ ကံသော၊ ခွက်
ခွင်းသည်။ နိသဒ္ဓေါယထာ၊ အသံမထွက်သကဲ့သို့၊ နိသဒ္ဓေါ၊ အသံမထွက်
မည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သစေနေရေထိနရေတိ၊ အကယ်၍ မတုန်

မထွက်နေစေနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ နေစေနိုင်သည်ရှိသော်၊ ယေ
တွံ၊ ဤသင်သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊
သင်အား၊ သာရန္တော၊ ချွတ်ချယ်ခြင်း၊ သည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ။

ကောဏ္ဍဝါနထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဂေါပါယော၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ ဒဏ္ဍောန၊ နွားနှင်ထံဖြင့်၊ ဂါဝေ၊ နွား
တို့ကို၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာထယ်ပြင်သို့၊ ပါဇေတိယထာ၊ မောင်းနှင်ထေ
သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ မဇ္ဈ၊ စသေခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အယု၊ အသက်ကို၊ ပါဇေတိ၊
မောင်းနှင်၏၊ ဝိသာခါဒိဥပါသိကဥပေါသထကမ္မဝတ္ထုပြီး၏။

ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရံကရာန္တော၊
ပြုသော၊ ဗာထော၊ သူရိက်သည်၊ အထ၊ ထိုပြုသောအခါ၌၊ နပုဏ္ဏတိ၊ မထိ၊
ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ သေတိ၊ ကမ္မေတိ၊ မိမိပြုသောမကောင်းမှုတို့ကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗေ
ဒေါ၊ ပညာမဲ့သောသူသည်၊ အဂ္ဂိဒေဗာဝ၊ ငရဲဒီးထောင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏၊ ။

အဇဂရပေထဝတ္ထုပြီး၏။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ အဒဏ္ဍောသု၊ ကာယဒဏ္ဍဝါသည်မှကင်း
ကုန်သော၊ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု၊ မပြစ်မှားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒဏ္ဍောန၊ ကာယ
ဒဏ္ဍဝါသည်ဖြင့်၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်အံ့၊ ယောနရော၊ ထိုသူသည်၊
ဒဿန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဒုက္ခအကြောင်းတို့တွင်၊ အညတရံ၊ နှာ၊ တပး
ပါးသောဒုက္ခအကြောင်းသို့၊ ဝိပဗ္ဗေမဝ၊ ထွင်စွာသာလျှင်၊ နဝတ္ထတိ၊ ရောက်
၏၊ ပရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ပျားနာခြင်းစသော ဝေဒနာသို့ထည်း
ကောင်း၊ ဇာနိံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်းသို့ထည်းကောင်း၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ၏
ဘေဒနံ၊ ဖျက်စီးခြင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ဂရုတံ၊ ထေးသော၊ အာဗာဝံဝါဗ၊
နွားအိုင်းနာစွဲခြင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ဝိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းရှူးသွပ်
ခြင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ပါပုထေ၊ ရောက်ရာ၏၊ ရာဇထော၊ မင်းကြောင့်၊
ဥပယာဂံဝါ၊ အရာထျောကျနေကုန်ဆုံးခြင်းစသော ဘေးသို့ထည်းကောင်း၊
ဒါရုထံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အပ္ပက္ခာနုဉ္စ၊ စွပ်စွဲခြင်းသို့ ထည်းကောင်း၊
ဥဘာဘိနံ၊ ဆွေမျိုးကောင်းတို့၏၊ ပရိက္ခယဉ္စ၊ သေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ထည်း
ကောင်း၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏၊ ပဘာဂီနုဉ္စ၊ ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းသို့ထည်း
ကောင်း၊ ပါပုထေ၊ ရောက်ရာ၏၊ အတ၊ ထိုမှထပါး၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ အာဂါ
ရာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ အဂ္ဂိ၊ ဒီးသည်ထည်းကောင်း၊ ပါဝကော၊ ထောင်ဒီးသည်

ထည်းကောင်း၊ ခုယုတိ၊ ထောင်၏၊ နုပညော၊ ပညာနဲ့ သော၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ငရ၊ နောက်နှိုး၊ နိရိယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ မဟာမောဂ္ဂဿ၊ နဝတ္ထုပြီး၏၊

အဓိတိတ္ထကင်္ဂံ၊ ဝိဝိကိန္ဒြာကိုမကူးမမြော်နိုင်သေးသော၊ မဂ္ဂံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဂ္ဂစရိယာ၊ အဝတ်မဝတ်ချွတ်၍ ကျင်သော အကျင့်တို့သည်၊ နုသောဓေန္တိ၊ မသုတ်သင်နိုင်ကုန်၊ ဇေဗု၊ ဆံကျစ်တို့သည်၊ နုသောဓေန္တိ၊ မသုတ်သင်နိုင်ကုန်၊ ပကင်္ဂံ၊ ကိုယ်၌လိမ်းကျသော ခွံတို့သည်၊ နုသောဓေန္တိ၊ မသုတ်သင်နိုင်ကုန်၊ အနာသကာဝါ၊ အစာပြတ်၍ အငတ်နေခြင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ တဏှိထဿယိကာဝါ၊ မြေ၌ အိပ်နေခြင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ရဇောဇလ္လဝါ၊ မှုအညစ်အကြေးလိမ်းကျခြင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓနံဝါ၊ သောင့်ကြောင့်ထိုင်သော အကျင့်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ နုသောဓေန္တိ၊ မသုတ်သင်နိုင်ကုန်၊ ၊

ဗဟုဘဏှိကဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ သန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နန္တော၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိယတော၊ ထေးပါးသော မဂ္ဂနိယာမဖြင့်မြဲသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစာဓိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသုခဝိသိမ်းကုန်သော၊ တူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဓဏှံ၊ ကာယဓဏှစသည်ကို၊ နိဝယ၊ မထင်စေရချထားသည်ဖြစ်၍၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ စေစနေယျ၊ အကယ်၍ ကျင့်ငြားအံ့၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ အလင်္ကာတောဝိ၊ ထံမှသာ ဆင်ယင်အပ်သော်လည်း၊ ဗြဟ္မဏော၊ အကုသိုလ်တရားကို အပြုပြီးသောကြောင့် ဗြဟ္မဏထည်းမည်၏၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ သမဏော၊ မကောင်းမှုကို သေးချသောမဟုတ်ဖြင့် ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့် သမဏထည်းမည်၏၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ ဘိက္ခု၊ ကိလေသာရုက္ခဖြိုဖျက်မှုကြောင့် ဘိက္ခုထည်းမည်၏၊ သန္တတိမဟာမတ္တဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အသေဝ၊ မြင်းသည်၊ ကဿ၊ ကြိမ်လုံးကို၊ ဝိဝေဇ္ဇတိ၊ ကြည့်ရှောင်သကဲ့သို့၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့တွယ်ကို၊ အပ္ပဘာရိတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍၊ နိပ္ပရာဘာဝံ၊ အပြစ်ကင်းသည်အဖြစ်ကို၊ ဗောဓေထိ၊ ထိစေ၏၊ ဟိရိနိသေဝေ၊ ယုတ်မာသော ဝိတက်ကို ကြောက်ရှက်ခြင်းဖြင့် တားမြစ်ထုတ်သော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောကန္တံ၊ ကောပိ၊ တလေတယောက်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အသေဝ၊ မြင်းသည်၊ ကဿ၊ နိရိဇ္ဈော၊ ကြိမ်လုံး

ဖြင့်ခပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာတာပိယထာ၊ လုံ့ လရှိသကဲ့သို့၊ အာတာပိနော၊ လုံ့ လရှိကုန်သည်၊ သံဝေဂိနော၊ ထိတ်ထန်ကုန်သည်၊ ဘဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ထော သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလေနစ၊ သီလဖြင့်ကည်းကောင်း၊ ဝိရိယေနစ၊ ဝိရိယဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာစ၊ သမာဓိဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပိနိစ္စယေနစ၊ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပုပ္ပိစ္ဆာ စသော၊ ပြည့်စုံသောပိစ္ဆာသုံးပါး၊ ပိစ္ဆာရှစ်ပါး၊ စရုဏတဆုငါးပါး ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပတိဿတာ၊ ထင်သောသဘာဝရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနပ္ပကံ၊ အနပ္ပကမ်းထင်း ကျန်းဖြစ်သော၊ ဣဒံ ဣဒံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ ဇယိဿထ၊ စွန့်ရကုန်ထတ္တံ။ ။

ပိလောတိကတိဿဝတ္ထုပြီး၏။

နေတ္ထိကာ၊ လယ်လုပ်တောင်သူ၊ ရေယုသူတို့သည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားတို့သည်၊ တေဇနံ၊ မြားကို၊ ဓမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏၊ တက္ကကာ၊ လက်သမားတို့သည်၊ ခါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဓမယန္တိ၊ ရွှေ ကုန်၏၊ သုဗ္ဗဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဓမယန္တိ ဆုံးမကုန်၏။ ။ သုသာမဏေဝတ္ထုပြီး၏။

ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဓမ္မဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရာဇဝဂ်၊

နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ ပဇ္ဇာတိ၊ ကိလေသာပီးညီးညီးပြောင်ပြောင်တောက်လောင် သည်၊ သဘိ၊ ရှိသော်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဟာသော၊ ရှင်ခြင်းသည်၊ တဝတိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာနန္ဒော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သည်၊ တဝတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အန္ဓကာရေန၊ အဓိကံ၊ မှောင်ကြီးသည်၊ ဩနန္ဒာ၊ မွေးရှက်အပ်ကုန်သော၊ ထုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဒိဝံ၊ ပညာဆီဖီးကို၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဝဝေသထ၊ မရှာကုန်သနည်း။ ။

ပဉ္စသတဥပါသိကာဝတ္ထုပြီး၏။

ဝိတ္တကထံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ ဗိဇ္ဇံ၊ ထုအပ်သော အရှင်နှင့်တူစွာ ထသော၊ သရသိဝံ၊ အရိုးတို့ဖြင့်ဆောက်အပ်သော၊ အာတုရံ၊ ကြင်နာထတ် သော၊ ဗဟု သင်္ကပ္ပံ၊ ဈာနစွာသောသူတို့သည်၊ ဣစည်အပ်သော၊ အရုကာယံ၊ ကိုးပေါက်ရွှါရအမာဝရှိသောကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ ယဿ၊ အကြင်သူ အား၊ ခုဝံပိတံ၊ အမြဲတည်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိတကား။ ။

ထိရိမာဝတ္ထုပြီး၏။

ဣဒံဂ္ဂဟံ၊ ဤဂ္ဂပကာယသည်၊ ပရိဇိဏ္ဍံ၊ အိုမင်းတတ်၏၊ ရောဂနိဋ္ဌံ၊ ရောဂါတို့၏တည်ရာ ထည်းဖြစ်၏၊ ပဘဂိနံ၊ ပရိယွင်းပျက်စီး၏၊ ဝုတိသံ၊ ဝုတ်သည် ဖြစ်၍၊ ဒေဟော၊ ကိုယ်သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်၊ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏၊ ဥက္ကရာထေရိဝတ္ထုပြီး၏။

သာသနော၊ တန်ဆောင်ရမ်းလမ်း၊ အပတ္တာနိ၊ ပစ်စွန့်အပ်ကုန်သော၊ အလာဗုဒ္ဓိဇ္ဇဝ၊ ဘူးတို့ကဲ့သို့၊ အပတ္တာနိ၊ ပစ်စွန့်အပ်ကုန်သော၊ ကာပေါတကာနိ၊ ခို၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ယာနိဇ္ဇမာနိအဗ္ဗိနိ၊ အကြင်အရိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၍၊ တာနိ၊ ထိုအရိုးတို့ကို၊ ဒိသာန၊ မြင်၍၊ ကာရတိ၊ အဘယ်မွေ့ထွေ၍ဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ။

သမ္မဟူထအဓိမာနိကဘိက္ခုဏ္ဍုပြီး၏။

အဗ္ဗိနံ၊ အရိုးဟူသောသည်တိုင်ထုပ်ထွေတို့ကို၊ နာဓုသမ္ပန္တံ၊ အကြောင်းဟူသောနွယ်ကြိမ်တို့ဖြင့်ပွဲလိပ်ချက်တည်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသထောဟိတထေပနံ၊ အသားအသွေးတည်းဟူသောမြေဆိုင်သရွတ်ပွတ်သတ်လိမ်းမံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂရံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို၊ ဂဟကာရေန၊ ဖထောယောကျားထက်သမားသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်၌၊ ဇရာစ၊ အိုးခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ မဗ္ဗစ၊ သေခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ မာနောစ၊ မာန်သောင် ထွားခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ မက္ခောစ၊ ကျေးဇူးကို ခြေခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဩဟိတော၊ တည်ထေ၏။ ။

မုပ္ဖိက္ခာကောင်းစွာဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ရာဇရသာ၊ မင်း၏ရထားတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဖိရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်၏၊ အတော၊ ထိုမြို့၊ သရိရိပိ၊ ကိုယ်ခန္ဓာသည်ထည်း၊ ဇရံ၊ အိုမင်းခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝဗ္ဗောစ၊ ထောကုတ္တရာတရားသည်ကား၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ သန္တ၊ သူတောင်းတို့နှင့်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဝေဒယန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။ ။

မလ္လိကာဒေဝီဝတ္ထုပြီး၏။

အပ္ပသုတော၊ အကြားအမြင်နည်းသော၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျားသည်၊ ဗဗိဗဒ္ဓေါ၊ ခွားသားကဲ့သို့၊ ဖိရတိ၊ ကြီးပွား၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျားအား၊ ဝိသာနိ၊ အသားတို့သည် သာလျှင်၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျားအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နဝစတိ၊ မတိုးပွား။ ။

ကာဠုဒါရိထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုနပျံ့၊ အဘန်ထလဲလဲ၊ ဇာတိ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဧက္ကာ၊ ဆင်းရဲပြုပြင်၏၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂဟကာရံ၊ ခန္ဓာအိမ်ကိုအကြိမ်များစွာဆောက်လုပ်ထားသော တဏှာယောကျ်ား ထက်သမားကို၊ ဂဝေသဒန္တာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မွေ့၍ရှာဖွေသောငါသည်၊ အနိဗ္ဗိတံအနိဗ္ဗသန္ဓေအဝိဒ္ဓန္ဓေ၊ သင့်ကို မြင်နိုင်ဥာဏ်မဏ္ဍိုင်ကပ်မပိုင်ရသေးသောကြောင့်သာလျှင်၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ ဘဝများစွာသံသရာကားထပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝိသယံသံသရံ၊ ကျင်ထည်ပြေးသွားရပေပြီ၊ ဂဟကာရက၊ ဟယ်တဏှာယောကျ်ားထက်သမား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ ပညာစက္ခုသဗ္ဗညုဖြင့်ယခုငါမြင်ပြီးသည်အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုန၊ ထပ်ဖွဲ့၊ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို၊ နကာဟာသိ၊ သင်မပြုရမိတ္တံ၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဖာသုကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အခြင်တို့ကို၊ ထဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဂဟကုဋံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိမ်အထွန်ကို၊ ဝိသင်္ဘိတံ၊ ပျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိသင်္ဘိတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်ပြီ၊ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏၊ ဖေဟံ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရက္ခာတ္တဖိလံသို့၊ အဇ္ဇဂါ၊ ရောက်ပြီ။ ။

အာနန္ဒပုဏ္ဏိတဥဒါနဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယောဗ္ဗနေ၊ အရှုယ်ရှိတုန်းက၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သူတော်အကျင့်ကို၊ အစရိတွာ၊ မကျင့်မိဘဲ၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကိုမူထည်း၊ အထဒ္ဓါ၊ မရလိုက်ဘဲ၊ ဝိတာမန္တေ၊ ငါငါးကုန်သည်သာ ဖြစ်သော၊ ပလ္လယေ၊ ညွှန်းပြောင်း၌၊ ဖိတ္တကောဇ္ဇာ၊ အတောင်ကျိုးသည်ကြီးကြွားအိုတို့သည်၊ ဈာယန္တိဇ္ဇာ၊ ကြံ့ရှင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဈာယန္တိ၊ ကြံ့ရှင်ရကုန်၏၊ ယောဗ္ဗနေ၊ အရှုယ်ရှိတုန်းက၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သူတော်အကျင့်ကို၊ အစရိတွာ၊ မကျင့်မိဘဲ၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ အထဒ္ဓါ၊ မရလိုက်ဘဲ၊ စာပတိဝိတာ၊ ထေးညှို့မှလွတ်၍သွားကုန်သော၊ သရာဇ္ဇာ၊ မြားတို့ကဲ့သို့၊ ပုရာဇောနိ၊ ရှေးကဆုခံစားရသည်တို့ကို၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရန္တော၊ ညည်းတွားအောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သေန္တိ၊ အိမ်နေရကုန်၏။ ။

မဟာနေသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ကောဒသမော၊ တဆဲတချမြောက်သော၊ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ ရာဇဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အတ္တဝင်၊

အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏ဟူ၍၊ စေတညာ၊ အကယ်၍ထိဋ္ဌားအံ၊ နံအတ္တာနံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို၊ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်

သည်ကိုကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏၊ တိတ္ထံ၊ အရွယ်သုံးပါးတို့တွင်၊ အညာဘရိယာမံ၊ တပါးပါးသော အရွယ်၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ။

ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အတ္တာနုမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပတိရူပေ၊ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်၌၊ နိဝေသယေ၊ သွင်းထားရာ၏၊ အထပမ္ဘာ၊ ထိုမှ နောက်၌၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊ အနုသာဓေယျ၊ ဆုံးမရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ သည်၊ နကိသိသေယျ၊ မညစ်ညူးစေရာ။ ။

သက္ကုပုတ္တဥပနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယထာယေန အာစာရေန၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊ အနု သာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ တထာတေန အာစာရေန၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏၊ သုဒန္တော၊ မိမိယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ၊ စင် စင်၊ ဗမေထ၊ ဆုံးမရာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်ရှင်ကိုယ်သည်၊ ခုဒ္ဒမောကိ ရ၊ ဆုံးမကံသတတ်၊ ပဝာနိကတိသထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အတ္တာဟိ အတ္တာဝေ၊ ကိုယ်ရှင်ကိုယ်သည်သာလျှင်၊ အတ္တနောနာတော၊ မိမိကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏၊ ပရော၊ မိမိမှတပါးသော၊ ကောဟိ၊ အစာဟိမည် သောသားထိုးသည်သာလျှင်၊ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ချိန် မည်နည်း၊ အတ္တနာဟိ၊ မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်၊ သုဒန္တေန၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသဖြင့်၊ ခုလ္လဘံ၊ ရခဲထွစွာသော၊ နာထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ သောကိုးကွယ်ရာကို၊ ထဘတိ၊ ရ၏၊ ကုမာရကဿပမာတုဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အဗ္ဗမဟံ၊ ကျောက်မှဖြစ်သော၊ ဝဇီရံ၊ ဝရဒိန်သည်၊ မဏိံ၊ မြေရာကျောက် ကို၊ အဘိမဒ္ဒတိဇ္ဇာဝ၊ ထွင်းဖောက်ပျက်ဆီးစေသကဲ့တို့၊ အတ္တနာဟိ၊ မိမိ ကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ကထံ၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္တဇံ၊ မိမိကိုယ်မှဖြစ်သော၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိကိုယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ခုဗ္ဗေခံ မိမိဖြစ်ရာပညာမဲ့သောသူကို၊ အဘိမဒ္ဒတိ၊ မွေနှောက်ပျက်ဆီးစေ၏။ ။

မဟာကာလဥပါသကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဩတ္တတံ၊ သစ်ပင်အဆုံးကို ထွင်းဖုံးရစ်ပတ်လျက် တည်သော၊ မာလုဝါ၊ မာလောန္တယ်သည်၊ သာထံ၊ မြေရာသစ်ပင်ကို၊ ပါတေတိဇ္ဇာဝ၊ ထည်းစေသကဲ့တို့ ။ အဂ္ဂန္တုဒုသထိလျံ၊ စင်စစ်ထိစမရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော တဗျာ သည်၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဩတ္တတံ၊ ထွင်းဖုံးရစ်ပတ်လျက် တည်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သောဒုသထိဓဘာ

ဝေါ၊ ထိုဘိဝေဒနာသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောတဏှာသည်၊ စာပါယေ သူ၊ အပါယ်တို့၌၊ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏၊ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသော၊ နေသူ သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုအကျိုးမဲ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကို သိ၏၊ ကရေ တိ၊ ပြု၏၊ သာရနာ၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ သာရိကောင်းသောအမှုကို၊ သု ကာရံ၊ ပြုလွယ်၏၊ ပါပေန၊ သူယုတ်သည်၊ သာရံ၊ ကောင်းသောအမှုကို၊ ခုက္ကရံ၊ ပြုခဲ့၏၊ ပါပေန၊ သူယုတ်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းသောအမှုကို၊ သုကာရံ၊ ပြုလွယ် ၏၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ခုက္ကရံ၊ ပြုခဲ့၏။ အသာရနံ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏၊ အဟိတာနိစ၊ စီးပွားမဲ့ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ အမှုတို့ကို၊ သုကာရနံ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုသည်၊ ဟိတဉ္စ၊ စီးပွား ထည်းဖြစ်၏၊ သာရဉ္စ၊ ကောင်းလည်းကောင်း၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို၊ ဝေ၊ စင် စစ်၊ ပရမဒုက္ကရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ၊ သံစာဝေဒကဝတ္ထုပြီး၏။

• ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမဲ့သော၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာ သော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ ဓမ္မဇီဝိနံ၊ တရားသဖြင့် အသက်မွေး ကုန်သော၊ အပဟတံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိ ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ပရိက္ခောသတိ၊ တားမြစ်၏၊ တဿာနုရသာ၊ ထိုသူ၏၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမကောင်းသောအယူသည်၊ ကဋ္ဌကဿ ဝါးပင်၏၊ ဗလ္လာနိ၊ အသီးတို့သည်၊ အတ္တစာတာယ၊ မိမိတည်းဟူသောဝါး ပင်ကိုသတ်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဗလန္တိ၊ ဣဝ၊ သီးကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တစာတာ ယ၊ မိမိတည်းဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ ဗလ္လတိနိဗ္ဗတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ကာလက္ခေရဝတ္ထုပြီး၏။

အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ စေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ် သည်ဖြစ်အံ့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်၊ သံကိလိဿတိ၊ ညစ်ညူး ရ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ စေအကတံ၊ အကယ်၍ မပြု အပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ် ၏။ သုဒ္ဓိ စင်ကြယ်သောကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အသုဒ္ဓိ မစင်ကြယ် သောအကုသိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တံ၊ အဘိုးအဘိုးမနှီးနှောသည် သာတည်း၊ အဗြော၊ တပါးသည်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ နှိဝေသာဓယေ၊ မသုတ် သင်နိုင်၊ ဝုဇ္ဇကာလသကဝတ္ထုပြီး၏။

ဗဟုနာပိ၊ ဖျားစွာထုတ်ပြန်သော၊ ပရတ္ထေန၊ သူတပါးစီးပွားကြောင့်၊ အတ္တဓတ္ထံ၊ အနည်းငယ်သောမိမိစီးပွားကို၊ နဟာပယေ၊ မယုတ်စေရာ၊ အတ္တဓတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို၊ အဘိညာယ၊ သိ၍၊ သဒတ္ထပသုတော၊ မိမိအစီးအပွားကိုပွားများစေသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

အတ္တဓတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

စွါဒသမော၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သော၊ အတ္တဝဂ္ဂေါ၊ အတ္တဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထောကဝဂ်၊

ဟိနံဓမ္မံ၊ ယုတ်သောတရားကို၊ နသေဝေယျ၊ မငြိပ်ရာ၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်၊ နသံဝသေ၊ မငြိပ်ရာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ နသေဝေယျ၊ မငြိပ်ရာ၊ ထောကဝဏ္ဏေန၊ ထောကကိုပွားစေသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ။

ဗဟုရထိက္ခူဝတ္ထုပြီး၏။

ဥတ္တိဋ္ဌော၊ သူတပါးအိပ်ဝယ်ရင်၍ရသော ဆွမ်းနှံ၊ နုပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့လျော့ရာ၊ သုဂရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်း၊ သွမ်းခံအကျင့်ကို၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံသဖြင့် ဝတ်အကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်၊ အတ္ထိံ၊ ထောကေစ၊ ဤထောကန္တံ လည်းကောင်း၊ ပရိဒ္ဓိစ၊ တပါးသော ထောကန္တံ လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေထိုင်ရ၏။ သုဂရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ နုပ္ပရိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်အပ်သော၊ နံ၊ ထိုမသူတော် တရားကို၊ နစရေ၊ မကျင့်ရာ၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အတ္ထိံ၊ ထောကေစ၊ ဤထောကန္တံလည်းကောင်း၊ ပရိဒ္ဓိစ၊ တပါးသော ထောကန္တံ လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေထိုင်ရ၏။

သုဒ္ဓေါဒနဝတ္ထုပြီး၏။

ပုပ္ဖုဇ္ဇကံ၊ ရေပွက်ကို၊ ပသေယထာ၊ ဖြစ်၍ပျက်သည်ဟု ရှုရာသကဲ့သို့၊ ထောကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆိုအပ်သောထောကကို၊ ပသေ၊ ဖြစ်၍ပျက်သည်ဟု ရှုရာ၏။ ဇရိပိကံ၊ တံလျှပ်ကို၊ ပသေယထာ၊ ထင်သည်အတိုင်းမဟုတ်ဟု ရှုရာသကဲ့သို့၊ ထောကံ၊ ထောကကို၊ ပသေ၊ ထင်သည်အတိုင်းမဟုတ်ဟု ရှုရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ထောကံ၊ ထောကကို၊ အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုသောရဟန်းကို၊ မဂ္ဂုရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ နပသေတိ၊ မမြင်။ ။

ပဉ္စသထပိပသကထိက္ခူဝတ္ထုပြီး၏။

ထေ၊ထာလတ်ကုန်ထေ့၊ပိတ္တံ၊ဆန်းကြယ်စွာသော၊ရာဇဂုဏ်၊မင်း
ဇီဝထား၊ထွင်ဥပမာရှိသော၊ဣန္ဒြိယထောက်၊ဤထောကကို၊ပဿထ၊ရှုကြကုန်
ထော၊ယတ္ထ၊အကြင်လောက၌၊ဗာဏ၊သူရိက်တို့သည်၊ဝိသိဒ္ဓိ၊နစ်
ကုန်၏၊ဝိဇာနက်၊လိမ္မာကုန်သောသူတို့အား၊သင်္ဂေ၊က၊ဝံ၊မြဲခြင်းသည်၊
နုတ္ထိ၊မရှိ၊အဘယရာဇဂုဏ်၊ရဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ယောသောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးဦးကလျှင်၊ပမဇ္ဇိ
တွာ၊ဓမ္မထေ့၍၊ပစ္စာ၊နောက်၌၊နပမဇ္ဇတိ၊မဓမ္မထေ့၊အတ္တ၊တိပ်တိုက်မှ
မုတ္တော၊လွတ်သော၊စန္ဒိမာ၊လသည်၊ဣန္ဒြိယထောက်၊ဤထောကကို၊ပဘာ
သေတိ၊ဣ၊ထောက်ပစေသကဲ့သို့၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဣန္ဒြိယ
ထောက်၊ဤသင်္ခါရထောကကို၊ပဘာသေတိ၊ဥာဏ်တန်ဆောင်ဖြင့်၊မှောင်မရှိရ
တောက်ပစေ၏။၊သမ္ပန္နနုတ္တေ၊ရဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ယသောဘိက္ခု၊နော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ပါပကမ္မံ၊
မကောင်းမှုကို၊ကုသထေ၊အရဟတ္တမဂ်ကုသိုလ်သည်၊ပဟိယုတိ၊ပယ်
အပ်၏၊အတ္တံ၊တိပ်တိုက်မှ၊မုတ္တော၊လွတ်သော၊စန္ဒိမာ၊လသည်၊ဣန္ဒြိယ
ထောက်၊ဤထောကကို၊ပဘာသေတိ၊ဣ၊ထောက်ပစေသကဲ့သို့၊
သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဣန္ဒြိယထောက်၊ဤသင်္ခါရထောကကို၊ပဘာသေ
တိ၊ဥာဏ်တန်ဆောင်ဖြင့်၊မှောင်မရှိအောင်၊တောက်ပစေ၏။

အင်္ဂုလိမာလတ္ထေ၊ရဝတ္ထု၊ပြီး၏။

အဟံထောကော၊ဤလူအပေါင်းသည်၊အန္တိဘူထော၊ဗညာစက္ခုမရံ
မထင်မမြင်စမ်းပန်းအကန်းအတိသာဖြစ်၏၊ဣတ္ထေ၊ဤထောက၌၊ထနုကော၊
အနည်းငယ်မျှသောသူသည်၊ဝိပဿတိ၊အနိစ္စအစရှိသည်ကိုမြင်၏၊ဇာထ
ဇူးတ္တာ၊ရဆိုထက်နက်ပိုက်ကွန်ရက်မှလွတ်ထွက်နိုင်သော၊သကုထော
ဌက်သည်၊အပ္ပော၊နည်းသကဲ့သို့၊ဇာထဇုတ္တာ၊မရထကွန်ရက်သေ
မင်းထက်မှလွတ်၍၊သဂ္ဂါယ၊နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့၊ဂစ္ဆတိ၊သွားနိုင်သောသူ
သည်၊အပ္ပော၊နည်းထူစွာ၏။၊ပေသကာရမိဘုဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ဟံသာ၊ဟင်္သာတို့သည်၊အာနိစ္စပထေ၊နေ၏စမ်းကြောင်းကောင်းကင်
ခရီး၌၊ယန္တိ၊သွားကုန်၏၊ဣန္ဒြိယာ၊ဟန်ပိုးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အာကာ
သေ၊ကောင်းကင်၌၊ယန္တိ၊သွားကုန်၏၊ဝိ၊ပညာရှိတို့သည်၊သဝါဟနံ၊
စစ်သည်တို့ပေါ်၌နှင့်တကွသော၊မာရံ၊မာရ်မင်းကို၊ဇိတွာ၊အောင်၍၊ထော
ကမ္ဘာ၊ထောကသုံးပါးမှ၊နိယန္တိ၊ထွက်ကုန်၏။

တိသဘိက္ခု၊ဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ကော်မံ၊ သဗ္ဗာတရားထံရံကို၊ အဘိဘဿ၊ လွန်သော၊ ရုသာဝါဒိဿ၊ ချွတ်
ယွင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ဝိတိတ္ထပရထောကဿ၊ တမလွန်ထော
ကသို့သက်သော၊ ဇန္တုနော၊ သက္ကဝါအား၊ အကာရိယံ၊ မပြုမိသော၊ ပါဝံ၊
မကောင်းမှုသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိဗ္ဗမာထဝိကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ကဒရိယာ၊ ဝန်တိုသောသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခေဝထောကံ၊ နတ်ပြည်
သို့၊ နဝဇန္တိ၊ မခရောက်ကုန်၊ ဗာဿ၊ သူရိုက်တို့သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဒါနံ၊
အလှူကို၊ နပ္ပသံသန္တိ၊ မပြီးပွမ်းကုန်၊ ဝိရောဝ၊ ပညာရှိသောသူသည် သာ
လျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အနုမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်၏၊ ထေနဝေ၊ ထိုဝမ်း
မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ယောဓိဇော၊ ထိုပညာရှိသည်၊
ပရတ္ထ၊ ထိုတမလွန်ဘဝ၌၊ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ၊

အသဒိသဒါနဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ပထဗျာ၊ မြေပြင်၌၊ ဧကရဇ္ဇေနဝါ၊ ဧကရုဇာမင်းပြုသည်ထက် ထည်း
ကောင်း၊ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်ဖြဲဟူသောပြည်သို့၊ ဂမနေနဝါ၊ သွားရသည် ထက်
ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗထောကာဓိပစ္စေနဝါ၊ အလုံးစုံသောလောကကိုအစိုးရ
သည်ထက်ထည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊
ဝရံ၊ မြတ်၏။ ၊ အနာထဝိတ္တိကဿပုတ္တကာဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ထေရသမေ၊ တဆဲ့သုံးချမြောက်သော၊ လောကဝဂ္ဂေါ၊ လောကဝင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဗုဒ္ဓဝင်၊

ယဿယေနဗုဒ္ဓေန၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇိတံ၊ အောင်အင်ပြီး
သောကိလေသာကို၊ နာဝဇိယတိ၊ တဘန်မအောင်အပ်၊ လောကေ၊ လောက
၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇိတံ၊ အောင်ပြီးသော ကိလေသာသို့၊
ကောစိ၊ တရံထရုဗျာ၊ နောယာတိ၊ အစဉ်မလိုက်၊ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်၊
အနန္တဂေါစရံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်စွမ်းဖြင့် အဆုံးမရှိသော ကျွက်စားရာ
အာရုံရှိဘော်မူသော၊ အပဒံ၊ ရာဂစသောအကြောင်းမရှိထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို
ဘုရားအရှင်ကို၊ ဧကနပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ နေသထ၊ ဆောင်
ကုန်အံ့နည်း၊ ယဿဗုဒ္ဓဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကုပ္ပိ၊ တရံထရ
သောလောကသို့၊ နေတော၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဇာထိနိ၊ ရစ်ပတ်မှေးရှက်ကွန်
ရက်နှင့်တူစွာထသော၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိပ်လျှင်သဘောရှိထသော၊ တဏှာ
တဏှာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ အနန္တဂေါစရံ၊ သဗ္ဗညုတ

ညာဏ်စွမ်းဖြင့်အဆုံးမရှိကျက်စားရာအာရုံရှိတော်မူထသော၊ အပဒံ၊ ရာဂ စသောအကြောင်းမရှိထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောနုပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ နေသေထ၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း၊ ။

မာရဓိတရဝတ္ထုပြီး၏။

ယေဝိနာ၊ အကြင်ပညာရှိဘို့သည်၊ ဈာနဗ္ဗသုတံ၊ ဈာန်၌လေ့ကျက်ကုန် ၏၊ နိက္ခမုပသမေ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်းကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ သမ္မုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာစေးပါးတရားကို ထိကုန်သော၊ သတိမတံ၊ လွန်ကဲသော သတိရှိကုန်သော၊ တေသံမိနာနံ၊ ထိုပညာရှိတို့ အား၊ ဝေဝါပိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏၊ ။

ဒေဝါရောဟနဝတ္ထုပြီး၏။

မနုဿပပိုဏာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသည်၊ ကိန္ဒော၊ ပြိုင်၏၊ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါဘို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ကိန္ဒိန္တံ၊ ပြိုင်၏၊ သဒ္ဓမ္မသ ဝနံ၊ သူးတတ်ကောင်းတရားကိုနာရခြင်းသည်၊ ကိန္ဒိန္တံ၊ ပြိုင်၏၊ ဗဒ္ဓါနံ၊ ဘုရား တို့၏၊ ဥပ္ပာဒေါ၊ ဖြစ်တော်မူခြင်းသည်၊ ကိန္ဒော၊ ပြိုင်၏၊ ။

ဇေကပတ္တနာဂရာဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သဗ္ဗပါပဿ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကို၊ အကရတံ၊ မပြုခြင်းလည်း ကောင်း၊ ကုသထဿ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပသမ္မဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းလည်းကောင်း၊ သဝိတ္တပရိယောဒါပနံ၊ မိမိပိတ်ကိုဖြူစင်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤ သာသျှင်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း၊ တိတိက္ခာ သည်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ခန္တိ၊ ခန္တိသည်၊ ပရမံတပေါ၊ မြတ်သောအ ကျင့်တည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ ပရူပဏာတိ၊ သူတပါးကိုညှင်းဆဲလေ့ရှိသော သူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပိဟေဒယန္တော၊ ညှင်းဆဲသောသူသည်၊ သမထော၊ ရဟန်းသည်၊ နဟော တိ၊ မဖြစ်၊ အနုပဝါဒေါ၊ မစွပ်စွဲခြင်းမကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုပ ဏာထော၊ မညှင်းဆဲခြင်းမသတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက္ခသဝရဟိန္ဒိယံ၊ သံဝရောစ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တက္ကတ္ထိံ၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညုတာစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပန္တံ၊ ဆီကိုငြိပ်သော၊ သယနာသနုဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ သို့ကပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အမိပိက္ခေ၊ ပိတ်ကိုအစိုးရခြင်းတည်းဟူ သောသမာဓိ၌၊ အာယောဂေါစ၊ လုံ့လပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိံ၊ ရှိ

၏၊ ဧဝံသဗ္ဗံ၊ ဤအလိုရှိသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကည်း၊ အာနန္ဒထေရပဉ္စဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ကာမကောသလဒါနအသုပြုဒါနရုံသဖြင့်လည်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
တို့၌၊ တိတ္ထိ၊ ချောင့်ချခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊
အပ္ပသာဒါ၊ သာယာအပ်သောသဘောနည်းကုန်၏၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအ
ကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓသာဝကော၊
မြတ်စွာဘုရားတပည့်ဖြစ်သော၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ဒိဗ္ဗေသု၊
နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေသုအပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း၊ ခုတိ၊ မြေ့လျော်
ခြင်းသို့၊ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ တဏှက္ခယေ၊ တဏှာကင်းရာ၌၊ ဗ္ဗာန်
၌မြေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဘိရတိဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့်ထိတ်တန့်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗဟူ၊
များစွာကုန်သော၊ ပဗ္ဗတာနိ၊ တောင်တို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဝနာနိစ၊ တောတို့
ကိုထည်းကောင်း၊ အာရာမဂုက္ခစေတနာနိ၊ အာရာမအဓိကရသင်္ဂဟတို့ကို
ထည်းကောင်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ယန္တိ၊ ဆည်းကပ်
ကုန်၏၊ ဘထာပိ၊ ထိုသို့ဆည်းကပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤတောတောင်
သင်္ဂဟအပေါင်းသည်၊ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤတောတောင်သင်္ဂဟအပေါင်းသည်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်
သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံသရဏံ၊ ဤတော
တောင်သင်္ဂဟကို ကိုးကွယ်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မာ၊ ရွဲ၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်း
သောဆင်းရဲမှ၊ နပရစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘု
ရားကိုထည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားထော်ကိုထည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ၊ သံဃာ
တော်ကိုထည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။
သော၊ ထိုဂတနာသုံးပါးကိုဆည်းကပ်သောသူသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာလည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပာဒံ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော သရဒယသစ္စာလည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခသထဝအတိက္ကမံ၊ ဒုက္ခကိုလွန်မြောက်ရာဖြစ်သောနိရောဓသ
စ္စာလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဒုက္ခ
ပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခချုပ်ချုပ်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာ
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိ
ယသစ္စာတို့ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။
ဧဝံ၊ ဤဂတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ ခေါ၊ အဟုတ်သဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ
သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤဂတနာသုံးပါးသည်၊ ဥက္ကမံ၊

ဗုဒ္ဓဝဂ်၊

မြတ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွတ်ရာမည်၏၊ ထေဝသရဏံ၊ ဤရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ခပ်ထိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ ပရဂ္ဂတိ လွတ်၏။ အဂ္ဂိဒတ္တု၊ ဗြဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပုရိ သာဇေညော၊ ယောကျ်ားအာဇာနည်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ခုခဲ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားအာဇာနည်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်ထိမ်းသောအမျိုး၌၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ မိရော၊ ပညာရှိသော၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား အာဇာနည်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကုထံ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧတေ၊ ကြီးပွား၏။ ။

အာနန္ဒတ္ထေရပုစ္ဆိတပဉ္စဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ ဥပ္ပာဒေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သန္ဓုဒ္ဓေသနာ၊ သူးကပ်ကောင်းတရားကိုဟောခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ယံ စာဿ၊ သံစာတော်၏၊ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ တပေါ၊ ချိုခြံသောအကျင့်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ သမ္ပဟုဏာတိက္ခ၊ ဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဓုဒ္ဓသမော၊ တဆဲထေးချမြောက်သော၊ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ပထမဘာ၊ ၁၀၂၇၊ ရှေးဦးစွာသော ဘာထာဝါ ရတည်း။ ။

သုခဝဂ်၊

ဝေရိနေသု၊ ရန်ရှိကုန်သော သူတို့အထံ၌၊ အဝေရိနော၊ ရန်ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝါမဝတာ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏တကား၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ ဝေရိနေသု၊ ရန်ရှိကုန်စဉ် အဝေရိနော၊ ရန်ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်အံ့၊ အာတုရေသု၊ ကိလေသာဖြင့်ကျင့်နာသောသူတို့အထံ၌၊ အနာတုရ၊ ကိလေသာဖြင့်ကျင့်နာခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုသုခံ အလွန်ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝါမဝတာ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏တကား၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ အာတုရေသု၊ ကိလေသာဖြင့်ကျင့်နာကုန်စဉ်၊ အနာတုရ၊ ကိလေသာဖြင့်မကျင့်နာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဥဿုးက္ကသု၊ ကာမဂုဏ်ကိုလုံ့လထုတ်ကုန်သော သူတို့အထံ၌၊ အနုဿုက္ကသု၊ ကာမဂုဏ်ကိုလုံ့လထုတ်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝါမဝတာ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏တကား၊

မနုဿသု၊ လူတို့သည်၊ နုဿုက္ကေသု၊ ကာမဂုဏ်ကိုလုံ့လထုတ်ကုန်စဉ်၊ အနုဿုက္ကာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုလုံ့လကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။ ဥာတိကထဟဂူပသမနုဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယေသံ၊ ယေ၊ အကြင်ငါတို့အား၊ ကိဉ္ဇနံ၊ ကိလေသာဟူသောကြောင့် ကြခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်၊ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ၊ ဇီဝိမဝတ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏တကား၊ အာဘယသရာ၊ အဘယရတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါယထာ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဝိတိဘက္ခာ၊ ဝိတိလျှင်အစာရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မာဂဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဇယံဇယန္တော၊ အောင်သောသူသည်၊ ဝေရံ၊ ရန်ကို၊ ပယဝတိ၊ ပွားငွေ၏၊ ပရာဇိဒတာ၊ ရှုံးသောသူသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သေတိ၊ နေရ၏၊ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းသောသူသည်၊ ဇယပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရ၏။ ။

ကောသလရညပရာဇယဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒေါသသမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော၊ ကလိ၊ အပြစ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ခန္ဓသမော၊ ခန္ဓာနှင့်တူသော ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သန္တိပရံ၊ နိဗ္ဗာန်ထက်လွန်ကဲသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

အညထရကု၊ ဒါရိဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဇိတန္တော၊ ပွတ်ထိပ်ခြင်းသည်၊ ပရမာ၊ လွန်ကဲသော၊ ရောဂါ၊ အနာမည်၏၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ပရမာ၊ လွန်ကဲကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမည်ကုန်၏၊ ထေအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သည်အတိုင်း၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ပရမံသုခံ၊ ချမ်းသာတကာတို့ထက်လွန်ကဲသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရေတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ။

ဂေါနုဠုပပါသကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ပရမာထာတာ၊ လွန်ကဲသောလတ်ကား၊ အာရောဂျံ၊ အနာကင်းသော အဖြစ်တည်း၊ ပရမံခနံ၊ လွန်ကဲသောဥစ္စာကား၊ သန္တု၊ မြို့၊ ရောင့်ရဲခြင်းတည်း၊ ပရမာဉ္ဇာတိ၊ လွန်ကဲသောဆွေမျိုးကား၊ ဝိသာယာ၊ အကျမ်းဝင်သောသူတည်း၊ ပရမံသုခံ၊ လွန်ကဲသောချမ်းသာကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ။

ပသေဒနိကောသလဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ပဝိဝေကရသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ရအပ်သော မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုဏ်ဉာဏ်တည်း၊ ဟူသောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမဿ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းရာဖြစ်

သောနိဗ္ဗာန်၏၊ ရသဉ္စ၊ အရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဟု ဆိုအပ်သော အရသာကို
လည်းကောင်း၊ ဝိသ္ဗာ၊ သောက်ရသောကြောင့်၊ ဓမ္မပီတိရသံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်
သောပီတိအရသာကို၊ ဝိဝံပိဝန္တော၊ သောက်သောသူသည်၊ နိဒ္ဒဓော၊ ပူပန်
ခြင်းကင်းသည်၊ နိပ္ပါပေါ၊ မကောင်းမှုကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ငြိမ်း၏။ ။

တိထထထေရဝတ္ထုပြီး၏။

အရိယာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ငှေ့ခြင်းခြင်းသည်၊ သာဟု
သာဓု၊ ကောင်း၏၊ သန္ဓိဝါသော၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရ
ခြင်းသည်၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဗာဏာနံ၊ သူ့မိက်တို့
ကို၊ အဒဿဒနန၊ မမြင်ရခြင်းကြောင့်၊ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်၊ သုခီ၊ ချမ်း
သာခြင်းရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗာဏသင်္ဂဟိတ၊ သူ့မိက်နှင့်ပေါင်း
ဘော်၍ထည့်လည်သောသူသည်၊ ဒီဏမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်
ထုံးသောစတီးပိုးရိုက်ရ၏၊ ဗာဏေဟိ၊ သူ့မိက်တို့နှင့်၊ သံဝါသော၊ အတူတကွ
နေခြင်းသည်၊ အမိတ္တေန၊ ရန်သူနှင့်၊ သံဝါသောဇ္ဇဝ၊ အတူတကွနေရသကဲ့
သို့၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ မိရောဝ၊ ပညာရှိသည်သာ
လျှင်၊ သုခသံဝါသော၊ ချမ်းသာပေါင်းဘော်ခြင်းရှိ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟုမူကား၊ ဉာတီနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ သမာဂမောဇ္ဇဝ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်း
ကဲ့သို့ဘည်း၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မိရဉ္စ၊ တည်ကြည်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ပညာဉ္စ၊ ပညာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုသုတဉ္စ၊ အကြားအမြင်
များသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓောရယံစ၊ မင်္ဂလိယလည်း ဟူသော ဝန်ကို
ဆောင်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သီလရထဝတံ၊ သီလရတင်ဖြူစင်သော
အကျင့်ရှိသော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ တံတာဒီသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သု
မေခံ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ စန္ဒိမာ၊
ထမင်းသည်၊ နက္ခတ္တပထံ၊ ကောင်းကင်ခရီးကို၊ ဘဇေတိဇ္ဇဝ၊ ကပ်သကဲ့သို့၊
ဘဒေထ၊ ခြံဆည်းကပ်ရာ၏။ ။ သတ္တုပဋ္ဌာနဝတ္ထုပြီး၏။

ပန္နဒသော၊ တဆဲ့ငါးခုမြောက်သော၊ သုခဝဂ္ဂေါ၊ သုခဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပိယဝဂ်၊

အယောဂေ၊ အားမထုတ်သင့်သောဝေသီဂေါစရအစရှိသည်၌၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ယုဂ္ဂယုဂ္ဂန္တော၊ ထုံ့ လပြုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဂတ္ထိံ၊ အားထုတ်
သင့်သောအသုဘမနုသိကာရစသည်၌၊ အယောဇယံ၊ အယောဇယန္တော၊

မဃပဒပါဠိတော်နိဿယ

လူ့ဇာတိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွားကို၊ ဟိတု၊စွန့်၍၊ ဝိယ ဂ္ဂါတိ၊
 ချစ်မြတ်နိုးထူးထူးစွာပေးသောသူသည်၊အတ္ထံ၊နုယောဂိနံ၊အကျိုးစီးပွားကို
 အားထုတ်သောသူကို၊ အတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွားကို၊ ဝိယော၊ ငါရမူကားကောင်း
 ထေစူဟုတောင့်တနေ၍၊ဝိယောတိ၊ချစ်သောသူတို့နှင့်၊မာသမာဂန္တိ၊မပေါင်း
 ဘော်ထင့်၊အဝိယောတိ၊မချစ်သောသူတို့နှင့်ထည်း၊ကုဒါစနံ၊တင့်တဆစ်မှု၊
 မာသမာဂန္တိ၊ မပေါင်းဘော်ထင့်၊ ဝိယာနံ၊ချစ်သောသူတို့ကို၊ အဒဿနံ၊
 မမြင်ရခြင်းသည်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ အဝိယာနံ၊မချစ်သောသူတို့ကို၊ ဒဿ
 နုဉ္စ၊မြင်ရခြင်းသည်ထည်း၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိယံ၊ချစ်
 ခြင်းကို၊ နကယိရာထ၊မပြုရာ၊ ဟိ၊သင့်စွ၊ ဝိယာဝိယော၊ ချစ်သောသူနှင့်
 များခြင်းသည်၊ ပါပကော၊ယုတ်မာ၏၊ ယေသံ၊အကြင်သူတို့အား၊ဝိယာ
 ဝိယံ၊ချစ်ခြင်းများခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ကေသံ၊ထိုသူတို့အား၊ ဂန္တာ၊ရစ်ထုံး
 တတ်သော အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထဗျာပါဒ ကာယဂန္ထတို့သည်၊ နုဝိဇ္ဇန္တိ၊
 မရှိကုန်၊ ၊တယောဇနပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ဝိယတော၊ကာမဂုဏ်ကိုမြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ သောကော၊ပိုးရိပ်ခြင်း
 သည်၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိယတော၊ကာမဂုဏ်ကိုမြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ဘ
 ယံ၊ကြောက်ရခြင်းသည်၊ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိယတော၊ကာမဂုဏ်ကိုမြတ် နိုး
 ခြင်းမှ၊ဝိပုရတ္တဿ၊ကင်းလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကော၊ပိုးရိပ်ခြင်း
 သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဘယံ၊ကြောက်ရခြင်းသည်၊ ကုတော၊အတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိ
 တော့အံ့နည်း၊ ၊အညဘရကုဗုဒ္ဓိကဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ပေမတော၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊သောကော၊ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ဇာယ
 တိ၊ဖြစ်၏၊ပေမတော၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ဘယံ၊ကြောက်ရခြင်းသည်၊
 ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ ပေမတော၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းမှ၊ ဝိပုရတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊သေကော၊ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဘယံ၊ကြောက်ရ
 ခြင်းသည်၊ကုတော၊အတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ၊

ဝိသာခါဒါယိကာမဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ရတိယာ၊မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်၊ သောကော၊ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဇာယ
 တိ၊ဖြစ်၏၊ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ကြောက်ရခြင်းသည်၊
 ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ရတိယာ၊မွေ့လျော်ခြင်းမှ၊ ဝိပုရတ္တဿ၊ကင်းလွတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊သောကော၊ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဘယံ၊ကြောက်ရခြင်း
 သည်၊ကုတော၊အတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ၊

ထိန္ဒဝိဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ကာမတော၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်၊ သောကော၊ ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမတော၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ရခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမတော၊ ကာမဂုဏ်မှ၊ ဝိပ္ပရက္ကဿ၊ ကင်းလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကော၊ ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘယံ၊ ကြောက်ရခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ။

အနိတ္ထိဂဗ္ဘကုမာရဝတ္ထုပြီး၏။

တဏှာ၊ တဏှာကြောင့်၊ သောကော၊ ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ တဏှာကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ရခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာ၊ တဏှာမှ၊ ဝိပ္ပရက္ကဿ၊ ကင်းလွတ်သောသူအား၊ သောကော၊ ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘယံ၊ ကြောက်ရခြင်းသည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ။ အညတရုဗြာဟ္မကဝတ္ထုပြီး၏။

သီလဒဿနသမ္ပန္နံ၊ သီလအမြင်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဓမ္မဋ္ဌိ၊ လောကုတ္တရာ တရား၌ တည်ထံးသာ၊ သစ္စဝါဒီနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတတ်ထသော၊ အတ္တနောကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ မိမိအမှုဖြစ်သောထိက္ခာသုံးပါးကိုပြုတတ်ထသော၊ ထံပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို၊ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ။ ပဉ္စသတဒါရကဝတ္ထုပြီး၏။

အနက္ခာတေ၊ ဤမည်သောသူ၏ ပြည်ဟုမဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်တရား၌၊ ဆန္ဒဇာတော၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဇာဝ၊ နှံ့သည်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာမေသုစ၊ ကာမတဆွဲတထုံတို့၌ထည်း၊ အပ္ပမိဗဒ္ဓစိက္ကော၊ မကပ်ငြိသောစိတ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောပုပ္ဖထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဥဒ္ဓံသောတောတိ၊ အထက်အက္ကနိဋ္ဌာဒုသိုသွားအံ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ထိုအပ်၏။ ။

ဧကအနာဂါမိထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဝိရပ္ပဝါသိ၊ ကြာမြင့်စွာကွေ့ကွင်း၍နေသော၊ ခုရတော၊ အဝေးမှ၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ ဥဘတိ၊ ဆွေမျိုးတို့ ဘည်ထည်းကောင်း၊ မိတ္တော၊ အဆွေငွေပွန်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သုဂစ္ဆာစ၊ နှလုံးအကြမ်းဝင်သောသူတို့သည်ထည်းကောင်း၊ အာဂတံ၊ သာသည်ကို၊ အထိနန္ဒန္တိယထာ၊ အလွန်နှစ်လိုကုန်သကဲ့တို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာထျှင်၊ အသ္မာ၊ သောကာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ပရံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂတံ၊ သွားသော၊ ကဘပုညံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသော သူကိုလည်း။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

ပုညာန၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ ပိယံဥာတိံ၊ ချစ်ထွ
စွာသောအမျိုးတို့၊ ဘဲတို့၊ ပရိဂ္ဂဟန္တိ၊ ကြိုဆိုပြီးမြောက်ကုန်၏။ ။

နန္ဒိယဝတ္ထုပြီး၏။

သောဠသမော၊ တဆဲ့ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ပိယဝဂ္ဂေါ၊ ပိယဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း၊ ချီရောက်ပြီ။ ။

ကောဝဂ်၊

ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဝိပဗ္ဗဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ
၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနကို၊ အတိက္ကမေယျ၊ လွန်ရာ
၏၊ နာမဂ္ဂပတ္တိံ၊ နာမ်ရပ်၌၊ အသဇ္ဇမာနံ၊ မငြိတွယ်သော၊ အကိဉ္စနံ၊ ကြောင့်ကြ
မရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ဇက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့သည်၊ နာနုပတန္တိ၊ မကျ
ကုန်၊ ရောဟိနိ၊ ခန္တိယကညာဝတ္ထုပြီး၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဘန္တံ၊ အလွန်လျှင်စွာသွားသော၊ ရထံ၊ ရထား
ကို၊ ဝါရယေ၊ ဣဝ၊ ရထားထိန်းတားမြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဥပ္ပတိတံ၊ ဖြစ်
ပေါ်လာသော၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ ဝါရယေ၊ မြစ်စွမ်းနိုင်၏၊ တံ၊ ထိုအမျက်
ကိုမြစ်စွမ်းနိုင်သော သူကို၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းဟူ၍၊ အတံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ပြုဟိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတရော၊ အမျက်ကိုမတားနိုင်သော၊ ဇနေ၊
ပြုကတော့ရထားထိန်းအပေါင်းသည်၊ ရတ္ထိံ၊ ဂါဟော၊ ကြိုးကိုင်သာတည်း။ ။

အညတရတိက္ခပုဂ္ဂိုလ်ပြီး၏။

ကောဝံ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို၊ အကောဝေ၊ အမျက်မထွက်ခြင်း
ဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏၊ အသာဓုံ၊ မကောင်းသောသူကို၊ သာရနာ၊ သူတော်
ကောင်းပြုသဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏၊ ကဒရိယံ၊ ဝန်တိုသောသူကို၊ ဒါနေ၊
ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏၊ အလိကဝါဒိနံ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆို
တတ်သောသူကို၊ သဂ္ဂေန၊ မှန်ကန်သောစကားဖြင့်၊ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ။

ဥက္ကရာဇပါထိကာဝတ္ထုပြီး၏။

သဂ္ဂံ၊ မှန်သောစကားကို၊ ဘထေ၊ ဆိုရာ၏၊ နက္ခဏေယျ၊ အမျက်မထွက်
ရာ၊ ယာပိတော၊ သူ့ဘဝါးတောင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပမ္ဘိ၊ အနည်းငယ်ကို
လည်း၊ ဇဗ္ဗာ၊ လူရာ၏၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇေတတိဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤအ
ကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်
ရာ၏။ မဟာမောဂ္ဂသာနဟူဝတ္ထုပြီး၏။

အဘိ သကာယာ၊ မညှဉ်းဆဲဘတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ မုနယော၊ အသက္ခရန်ဖြစ်ကုန်သော၊ နိစ္စံ၊ အဋ္ဌိ၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့်စဉ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူဘက်ကောင်းတို့သည်၊ ယတ္ထဋ္ဌာနေ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဝန္တာ၊ ရောက်၍၊ နသောစရေ၊ မပိုးရိပ်ကုန်၊ အဂ္ဂုတံ၊ ဧည့် လျှောက်ခြင်းမရှိသော၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ဘိက္ခုပုဋ္ဌဝတ္ထုပြီး၏။

သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇာဂရမာနာနံ၊ နိုးကြားထတ်ကုန်သော၊ အဟော ရက္ခာနဲ့ထိကိန့်၊ နေ့ညဉ်ပတ်လုံး ဘိက္ခုသုံးပါးကို ကျင့်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဓိရက္ခာနံ၊ ဣတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားအာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်၊ အတ္ထံ၊ ချစ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ပုဏ္ဏဒါသိတ္ထိဝတ္ထုပြီး၏။

အတုသ၊ အတုလ၊ ဇေတီ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဦးပင်ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ အဇ္ဇဘနာ ဝိဝအဇ္ဇဘနာဝေ၊ ယခုကာလ၌ဖြစ် သည်လျှင်၊ န၊ မဟုတ်၊ တုဏ္ဏိမာသိနံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောသူကိုလည်း၊ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗဟုဘာဏိနံ၊ များစွာ ပြောဆိုသော သူကိုလည်း၊ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ မိတဘာဏိဂ္ဂိ နှိုင်းတွင်၍ ပြောထေ့ရှိသောသူကိုလည်း၊ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ယောကော၊ ယောကဋ္ဌံ၊ အနိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့လွတ်သော သူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်မူ ထည်း၊ ပသံသိတော၊ ငြိုးမွမ်းအပ်သော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နစော ဟု၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ဘူး၊ နစဘာပိဿဟိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ထွက်၊ ဧဘရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နစပိစ္ဆတိ၊ မရှိသည်၊ မရှိ၊ အတ္တန္တုပုဏ္ဏိ၊ မပြတ်သော အကျင့်ရှိ ထသော၊ ပညာသီလသမာဟိတံ၊ ပညာဂုဏ်သီလဂုဏ် နမာပိဂုဏ်ရှိထ သော၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပိည၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အနု ပိစ္ဆမိစစ်၍၊ သုဝသုဝေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ပသံသန္တိ၊ ငြိုးမွမ်းကုန်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇေယျာနဒဿ၊ ဇေယျာရတ်ရွှေ၏။ နိက္ခန္တံ၊ တန်ကွဲကဲ့သို့၊ ကော၊ အဘယ်သူ ဟည်၊ နန္ဒိတံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုဘိက္ခုသုံးပါး၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ပသံသန္တိ၊ ငြိုးမွမ်းကုန် ၏ ဗြဟ္မနာပိ၊ ဗြဟ္မာဇင်းသည်လည်း၊ မသံသိတော၊ ငြိုးမွမ်းအပ်၏။ ။

အတုလဥပသကဝတ္ထုပြီး၏။

ကာယဗြဟ္မာဏံ၊ ကိုယ်၏ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒုစရိုက်သုံးပါး ကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့်

ရှေ့ ဘိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယဗုဒ္ဓိတံ၊ ကာယဗုဒ္ဓိကို၊ ဟိတွာ၊
 စွန့်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝိပ
 ကောပံ၊ နှုတ်၏၊ ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗုဒ္ဓိကိုလေးပါးကို၊ ဂက္ခေယျ၊
 စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိစရိတံ၊ ဝိစရိတ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ မနောပကောပံ၊ စိတ်၏ပျက်စီး
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗုဒ္ဓိကိုသုံးပါးကို၊ ဂက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ မနသာ၊ စိတ်
 ဖြင့်၊ သံဝတော၊ စောင့်ရှောက်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မနောဗုဒ္ဓိတံ၊ မနော
 ဗုဒ္ဓိကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို၊ စရေ၊
 ကျင့်ရာ၏။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝတော၊ စောင့်ရှောက်
 ကုန်၏။ အထော၊ ထိုမြူ၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝါစာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝတော၊ စောင့်
 ရှောက်ကုန်၏။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သံဝတော၊ စောင့်
 စည်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုပရိသံဝတော၊ ကောင်း
 စွာထက်ဝန်းကျင်မှစောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဣဗ္ဗုပ္ပိယဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

သတ္တရသမော၊ တဆဲ့ချနစ်ချမြောက်သော၊ ကောဝေဂ္ဂေါ၊ ကောဝေဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မလဝဂ်၊

ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဏ္ဍု၊ ပလ္လာသောဝ၊ ဗန္တိ၊ ရွက်ထွက်ကဲ့သို့၊ အသိ၊ ဖြစ်
 ဖြိတကား၊ ယမပုရိသာ၊ သေမင်းတမာန်တို့သည်ထည်း၊ တေ၊ သင်အား၊
 ဥပမ္ပိတာ၊ အနီး၌တည်လာကုန်၏။ ဥယျောဂမုစေစ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းဘဝ၌
 လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တေ၊ သင်အား၊ ပါထေယုဒ္ဓိစ၊ ရိက္ခာသည်ထည်း၊
 နုဗိစ္စာ၊ မရှိုးချတကား၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ ငြိမ့်ရာ
 ကျွန်းသဘွယ်ဖြစ်သောကုသိုလ်ကို၊ ကဏေတိ၊ ပြုလေ၊ ခိပ္ပံ၊ ထိုင်စွာ၊ ဝါယ
 မ၊ လုံ့ထပြုလေ၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့၊ နိဗ္ဗန္တမထော၊
 ထုတ်အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနဂံ၊ ကံထေသာ
 ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယာတို့နေရာဖြစ်လော့၊ ဒိဗ္ဗံ၊ သုဒ္ဓါဝါတ
 ဘုံသို့၊ ဥပဟိသိ၊ ကပ်ထေထော၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ဥပနိတဝယောဝ၊ ယုတ်သော
 အရွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယမသုစ၊ သေမင်း၏ထည်း၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံသို့၊ သမ္ပယာတော၊ သွားချိန်ရောက်ပြီ၊ တေ၊ သင်အား၊ အန္တရာ၊
 အကြား၌၊ ဝါသော၊ ဆိုင်းထင်၍ နေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေ၊ သင်အား၊

ပါဝေယုဒ္ဓါရိက္ခာသည်ထည်း၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သောတုံ၊ ထိုသင်သည်၊ နတ္ထ
နော၊ မိမိ၏၊ ဒိပံ၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ ကျွန်းကြီးသဘူယံဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို၊
ကရော၊ က၊ ပြုစော၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝါယာမ၊ လုံ့လပြုစေ၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
သည်၊ ဘာ၊ ဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗန္တမထော၊ ထုတ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အနဂံ၊ ကိလေသာကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဘံ၊ ဇာတိဇ္ဇရံ၊ ပဋိ
သန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသို့၊ နဥပေဟံ၊ ထိ၊ မရောက်လေဟင်္၊ ။

ဂေါဗာတကပုတ္တဝတ္ထုပြီး၏။

ကမ္မာရော၊ ပန်းတိပ်သည်သည်၊ ရာဇတဿ၊ ငွေ၏၊ မထံ၊ အညစ်အကြေး
ကို၊ နိဗ္ဗေမဇ္ဇာ၊ တဖြည်းဖြည်းထုတ်သကဲ့သို့၊ မေခေဝီ၊ ပညာရှိသည်၊ အနု
ပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကောကံထောကံ၊ အတန်ငယ်အတန်ငယ်၊ ခထေခထေ
ခထတိုင်းခထတိုင်း၊ အက္ကနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနော၊ သန္တာန်၌၊ ပိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်
ရှားရှိသော၊ မထံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို၊ နိဗ္ဗမေ၊ တဖြည်းဖြည်းထုတ်
ရာ၏၊ အညတ၊ ပြာဟူကဝတ္ထုပြီး၏။

မထံ၊ သံချေးသည်၊ အဟသာဝ၊ သံဌသာလျှင်၊ သုရဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍၊ တ
တော၊ ထိုသံဌဥဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍၊ တံဝေ၊ ထိုသံကိုသာလျှင်၊ ခါဒတိဇ္ဇာ၊ စားသ
ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတိဝေနစာရီနံ၊ ပစ္စည်းထေးပါး၌ ပစ္စဝေက္ခ
နာလွန်၍ကျင့်သော၊ နာနံ၊ ကို၊ သာနိကမ္မာနိ၊ မိမိအမှုအကုသိုလ်တရားတို့
သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝသို့၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ။

တိဿဂ္ဂေရဝတ္ထုပြီး၏။

မန္တာ၊ အတတ်ပညာတို့သည်၊ အသန္တာယမထာ၊ မသရဏ္ဍာယ်ခြင်းလျှင်
အညစ်အကြေးရှိကုန်၏၊ စာရာ၊ အိပ်၍သည်၊ အနုဋ္ဌာနမထာ၊ မပြုပြင်မသုတ်
သင်ခြင်းဟူးသာ အညစ်အကြေးရှိကုန်၏၊ ဧကာသန္တံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်၊
ဝတ္ထု၊ လ၊ အဆင်း၏၊ မထံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏၊ ပမာဒေါ၊ ငွေထွေခြင်း
သည်၊ ရက္ခတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၏၊ မထံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏၊ ။

သာဓုဒါယိဝတ္ထုပြီး၏။

ဗုဂ္ဂရိတံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ မထံ၊ အညစ်
အကြေးမည်၏၊ မဇ္ဇေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်၊ ဒဒတော၊ ပေးကမ်းခြင်း၏၊ မထံ၊
အညစ်အကြေးမည်၏၊ အသ္မိံလောကေ၊ ဤလောက၌ထည်းကောင်း၊ ပရမ္ပိ
စ၊ တပါးသောသောက၌ထည်းကောင်း၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
အကုသိုလ်ဘုရားတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ မထာ၊ အညစ်အကြေးမည်ကုန်၏၊
တတောမထာ၊ ကိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအညစ်အကြေးတက်၊ မထတရံ၊ ညစ်

ညွှားသောအညစ်အကြေးကို၊ ကထေမိ၊ ဟောအံ့၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ပရမံမထံ၊ လွန်ကဲသော အညစ်အကြေးမည်၏။ တေမထံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ပဟတ္တာန၊ သတ်ကုန်၍၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာ၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ အဗ္ဗကရကထပုတ္တဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

အဟိရိကေန၊ အရှက်မရှိသောရဟန်းသည်၊ ကာကသုဓေန၊ ကျီးရဲနှင့် တုစ္စာကျင့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝံသိနာ၊ သူတပါးဂုဏ်ကိုပျက်ဆီးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပက္ခိန္ဒနာ၊ သူတပါးပြုသည်ကိုမိမိပြုရောင်သင့်၍ ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝဗ္ဗေန၊ ကြမ်းကြုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌေန၊ ညစ်ညူးသောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ သုဇီဝံ၊ အသက်မွေးလွယ်၏။ ဟိရိမတာ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိသောရဟန်းသည်ကား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သုစိဝေထိနာ၊ စင်ကြယ်သည်ကိုရှာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလိနေန၊ မတွန့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဂဗ္ဗေန၊ မကြမ်းကြုတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓါဇိဝေန၊ စင်ကြယ်စွာအသက်မွေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဿတာ၊ သင့်မသင့်ကို မြင်မြော်သဖြင့် ကောင်းကောင်း၊ ဓုတ္တိဝံ၊ အသက်မွေးခဲ့ယဉ်း၏။ ဝုဋ္ဌသာရိဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယောနုဓော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါတံ၊ သတ္တဝါကို၊ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာချ၏။ ရသာဝါဒဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုလည်း၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ထောကောထောကန္တံ၊ အနိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ ပရဒါရဉ္စ၊ သူတပါးမယားကိုလည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားထား၏။ ယောနုဓော၊ အကြင်သူသည်၊ သုရာဒမရယပါနဉ္စ၊ ဝေအရက်ကိုထောက်ခြင်းကိုလည်း၊ အနုယုတ္တတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝေသာနုဓော၊ ဤသူသည်၊ ဣဝေဝထောကတ္ထိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မုလံ၊ ကုသိုလ်အဖြစ်ကို၊ ခနတိ၊ တူးမြှို၏။ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာဟိ၊ သိထား၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောတရားတို့သည်၊ အသညတာ၊ မစောင့်စည်းတတ်ကုန်၊ တံအတ္တာနံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို၊ ထောဘောစ၊ သောဘသည်လည်းကောင်း၊ အဝဓမ္မောစ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ စိရံ၊ ရုက္ခာယ၊ ကြာမြင့်ရှည်စွာခင်းရဲခြင်းငှါ၊ မာရုဗ္ဗယျံ၊ မကျီချက်စေကုန်သင့်၊ ။

ပဉ္စသတဥပါသကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပဿဒနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုကြည်ညိုရာ၌၊ ယထာသန္တံ၊ ကြည်ညို

သည်အားထွက်စွာ၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဒဒန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ တတ္ထတ္ထိံ၊ ပါနဘောဇနေ၊ ထိုအာပျာဏ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ကြွေးပွေးရှေးနှိုး၊ ယေဝ၊ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗိကု၊ မျက်နှာမသေသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဝါစ၊ နေ့နှစ်ထည်းကောင်း၊ ရတ္ထိံ၊ စာညဉ့်နှစ်ထည်းကောင်း၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ နအဓိဂန္ထတိ၊ မရ၊ ယထာပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧတံ၊ ထိုသူတပါးတို့အလှူပေးဘဉ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟူသော အကုသိုလ်ကို၊ သရန္တိန္ဒံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ မုထစန္ဒိ၊ အမြစ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သရဟတံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဒိဝါစ၊ နေ့နှစ်ထည်းကောင်း၊ ရတ္ထိံ၊ စာညဉ့်နှစ်ထည်းကောင်း၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဂန္ထတိ၊ ရ၏။ ။

တိဿဒဟာရဝတ္ထုပြီး၏။

ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ခေါ၊ သာသမော၊ ခေါသနှင့်တူသော၊ ဂဟော၊ ဘင်းတတ်သောသဘောသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မော၊ မှီသံ၊ မောဟနှင့်တူသော၊ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဏှာသမာ၊ တဏှာနှင့်တူသော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဉ္စုပါသကဝတ္ထုပြီး၏။ ။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ ဝန္တံ၊ အပြစ်ကို၊ သုဒဿံ၊ မြင်လွယ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝန္တံ၊ အပြစ်ကိုကား၊ ခေဒတိ၊ မြင်ခဲ့၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဒဿံ၊ ဖွဲ့ကို၊ ဩပုနာတိ၊ ယထာ၊ ထွင့်သကဲ့သို့၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝန္တံ၊ အပြစ်ကိုကို၊ ဩပုနာတိ၊ ထွင့်၏၊ သဗ္ဗော၊ ငှက်ဆိုမှူးသည်၊ ကိတဝါ၊ သစ်ရွက်သစ်ခက်တို့ဖြင့်ဖုံးထွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကလံ၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိသောမိမိကိုလ်ကို၊ သာဒေတိ၊ ဣဝ၊ ဖုံးထွင်းသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝန္တံ၊ ပန၊ အပြစ်ကိုကား၊ သာဒေတိ၊ ဖုံးထွင်း၏။ ။ မေဏှကသေဗ္ဗိဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပရဝန္တာနုပထိဿ၊ သူတပါးအပြစ်ကိုအတန်တလဲလဲရှုထောင့်သည်ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ ဥဇ္ဇာနုသညိနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသော၊ ကဿတိက္ခ၊ နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အာသဝါ၊ ဘေးရန်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားတုန်၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝက္ခယာ၊ ဘေးရန်ကုန်ခြင်းမှ၊ အာရာ၊ ဝေးဝေး၏။ ။ ဥဇ္ဇာနုသညိတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

အာကာသေဝကောင်းကင်၌လျှင်၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ အတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗာဟိ၊ ရေ၊ သာသနာပဒ္ဓိ၊ သမထော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနုပထဋ္ဌာနုရဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဗေဉ္စတိရတာ၊ သံသရာဝင်္ဂီကိုချဲ့ထွင်တတ်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မွေ့ထွက်တတ်၏၊ တထာဂတာ၊ ထာခြင်းကောင်းသော

ထုရားရှင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗပစ္စာ၊ ပပစ္စတရားသုံးပါးကင်းကုန်၏။ အာကာသေဝ၊
 ကောင်းကင်၌လျှင်၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗာဟိဇေ၊ သာသနာပဋ္ဌိ၊ ဘေမ
 ကော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ ပထဋ္ဌာနံ၊ ရဟန်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဿတာ၊ မြီကုန်သော၊
 သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တုရားရှင်တို့
 အား၊ အပ္ပိတံ၊ ထုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုဘဒ္ဓပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။
 အဋ္ဌာရသမော၊ ဥကထိရစ်ချမြောက်သော၊ မလဝဂ္ဂေါ၊ မထဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၊

ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ အနံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောတရားထ
 ဘောကို၊ သဟသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအားဖြင့်၊ နုယေ၊ ဆုံးဖြတ်ရာ၏၊ တေန
 ကာရဏေန၊ ထိုမတော်မတရားတံပိုးစား၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊
 တရားနှင့်တည်သောသူမည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယောစပဏှိတော၊ အ
 ကြင်ပညာရှိသည်ကား၊ အတ္ထံစ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အနုတ္တုဉ္စ၊ အကျိုး
 မဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးရှိတို့ကို၊ နိဗ္ဗေယျ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီးအံ့၊ အ
 သာဟသေန၊ မချွတ်ယွင်းသောအားဖြင့်၊ သမေန၊ ညီညွတ်သော၊ ဓမ္မေန၊ တ
 ရားဖြင့်၊ ပဓေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နုယတိ၊ ဆောင်၏၊ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ ဝုက္ခော
 စောင့်တတ်သော၊ မေခာဝီ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောပဏှိတော၊ ထိုပညာ
 ရှိကို၊ ဓမ္မဋ္ဌောတိ၊ တရား၌တည်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဝိနိစ္ဆယျမာဿမတ္တဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဘာ
 သတိ၊ စကားပြော၏၊ တေန၊ ထိုစကားများကာမျှဖြင့်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိ
 မည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခေမိ၊ တေးမရှိသော၊ အဝေရီ၊ ရန်မရှိသော၊
 အတ္တယော၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသော၊ ဝုစ္စတော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဏှိတောတိ၊ ပညာ
 ရှိဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ သဗ္ဗဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဘာ
 သတိ၊ ပြောဟောတတ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုသို့ပြောဟောကာမျှဖြင့်၊ ဓမ္မဓရော၊
 တရားကိုဆောင်တတ်သော သူမည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယောစ၊ အ
 ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ အပ္ပံ၊ မိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုတုဒ၊ ကြား၍၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယောဝုစ္စတော
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုပမ္မေတိ၊ မမေ့ထွေသောပုဂ္ဂလော၊

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မဓရော၊ တရားကိုဆောင်တတ်သေးသူမည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ကေုန္ဒါနုတ္တေရိတာသဝဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိရော၊ ဦး
ခေါင်းသည်၊ ပလိတံ၊ ပွေးပွေးဖြူ၏၊ တေန၊ ထိုဦးခေါင်းပွေးပွေးဖြူကာမျှဖြင့်
သောဝိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထေရော၊ မထေရ်မည်၊ ဘည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
တဿဝိက္ခ၊ နေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပရိပက္ခော၊ ရင့်သော၊ ဝဟော၊ အရွယ်ကို၊
မောစာဇိန္ဒောတိ၊ အချည်းနှီးအို၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟပ္ပိ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဂ္ဂဉ္စ၊ သစ္စာကိုသိခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တ
ရာတရား၊ သည်ထည်းကောင်း၊ အဟိံသာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သည်ထည်း
ကောင်း၊ သံသမော၊ သီလစောင့်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ဣန္ဒြေကို
ဆုံးမခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝန္တမထော၊ ပျိုအန်သောအညစ်
အကြေးရှိသော၊ မိနော၊ ပညာရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ထေ
ရောတိ၊ မထေရ်ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

လက္ခဏာဘိန္ဒုသထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဝါက္ကရကမက္ခေန၊ ကောင်းသောစကားကိုပြောတတ်ကာမျှဖြင့်ထည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထုပေါက္ခရတာယဝါ၊ သတ္တာန်အဆင်းတွပ ကာမျှဖြင့်ထည်း
ကောင်း၊ ဣထုကိ၊ ငြိုးစူးသော၊ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုသော၊ သဋ္ဌော၊ စင်းလဲသော၊
နရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဓုဗ္ဗပေါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဟဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေံ၊ ထိုငြိုးစူးခြင်း၊ ဝန်တိုခြင်း၊ စင်းလဲ
ခြင်းကို၊ သဗ္ဗန္တံ၊ ဖြတ်အပ်၏၊ ဝုလဗန္တံ၊ အမြစ်ပြတ်အောင်၊ သမုဟတံ၊
နှုတ်အပ်၏၊ သဝန္တ၊ ဒေါသော၊ ပျိုအန်အပ်ပြီးသောအဖြစ်ရှိသော၊ မေဓေ၊
ပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူကို၊ သာဓုဗ္ဗပေါတိ၊ ကောင်းမြတ်သောသ
ဘောရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ သပ္ပဟုထာဝိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ရက္ခကေန၊ ဦးပြည်းရိတ်ကာမျှဖြင့်၊ သမဏော၊ သမဏမည်သည်၊
န၊ မဟုတ်၊ အဗ္ဗတော၊ သီလအကျင့်ရတင် အကျင့်ကင်းသော၊ အလိကံ၊
ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘဏံဘဏန္တော၊ ဆိုသော၊ ဣန္ဒြာလောဘ
သမာပန္နော၊ အလိုမမက်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သမဏော၊ သမဏမည်
သည်၊ ကိံဘဝိဿတိ၊ အတယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ အဏု၊ သူ့အား၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပါနံ၊
မကောင်းမှုတို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်ဆိပ်၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ပါပါနံ၊
မကောင်းမှုတို့ကို၊ သမိတက္ကာဟိသမိတက္ကာဝေ၊ ငြိမ်းစေတတ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

ဟတ္ထကဝတ္ထုပြီး၏။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှအထက်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို ဘိက္ခုနတ၊ တောင်းစား၏၊ တေန၊ ထိုတောင်းစားအပ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝေယျပုဂ္ဂေယော၊ သို့လျှင်၊ လိသညံ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ် ဝိသဓမ္မံ၊ မညီညွတ်သောအကျင့်ကို၊ သမာဒါယ၊ ယူ၍၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ ထောက်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဝေယကော၊ ဤ ထောကန္တံ၊ ယောပုဂ္ဂေယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း ကောင်း၊ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဝါဘိတွာ၊ မျှော၍၊ ဗြဟ္မစဝရိ ယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သောပုဂ္ဂ ထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

အညတ၊ ပြောဟူထဝတ္ထုပြီး၏။

မောနေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကာမျှဖြင့်၊ မုဠုရူပေါ၊ တွေဝေသောသဘောရှိ သည်ဖြစ်ထူက်၊ အဝိဒ္ဓသု၊ အထိပညာမရှိဘဲလျက်၊ ခုနိ၊ ခုနိမည်သည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယောစပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိသည်ကား၊ တုလံ၊ ချိန်ကို ပဂ္ဂဟာ၊ ချိ၍၊ မြီတော၊ ဣဝ၊ တည်သောသူကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝရံ၊ မြတ်သော သီသက္ခန္ဓစသောကျေးဇူးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်၏၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ခုနိ၊ ခုနိမည်၏၊ ကေ န၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ခုနိ၊ ခုနိမည်သနည်း၊ တေန၊ ထိုဆိုအပ်သောမကောင်းမှု နှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိ သည်၊ ခုနိ၊ ခုနိမည်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ထောကော၊ ထောကန္တံ၊ ဥတော၊ နှစ်ပါးသော အတ္တဟိတ ပရဟိတပစ္စုပ္ပန် သံသရာထောက် ထောဏုတ္တရာ အကျိုးတို့ကို၊ ခုနာတိ၊ သိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ခုနိ၊ ခုနိဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆို အပ်၏။ ၊ တိတ္ထိယဝတ္ထုပြီး၏။

ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ပါဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အရိယော၊ အရိယာမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဗ္ဗပါဏာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ အဟိံသာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်၊ အရိယောတိ၊ အရိယာဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

အရိယဗာလိသိကဝတ္ထုပြီး၏။

သီထဗ္ဗတမတ္တေန၊ သီထအကျင့်ရှိကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသဂ္ဂေ နဝါပန၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတ

ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၊

ပါး၊ သမာဓိကာသနဝါ၊ သမာဓိဘာရားကိုရကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပိတ္တ
သသနနဝါ၊ သိက်ငြိမ်ရာ၌နေကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပုထုဇ္ဇနသေဝိ
တံ၊ ပုထုဇ္ဇာကိုမမြှုပ်အပ်သော၊ နေက္ခမသုခံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ချင်းသာကို၊
ပုဿမိဘိ၊ ရောက်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အာသဝက္ခယံ၊
အာသဝေကိုကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဗျေယျာ၊ မရောက်ဘဲ၊
ဝိဿသံ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၌အကျုံးဝင်ခြင်းသို့၊ မာပါဒါ၊ မရောက်လင့်၊ ။

ထိထသမ္ပန္နတိက္ခာဝတ္ထုပြီး၏။

ကျေနပ်သတိပဿနာတရယုတ်နှစ်ဆယ်မြောက်သော၊ ဓမ္မဋ္ဌဝဂ္ဂေါ၊ ဓမ္မဋ္ဌ
ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

မဂ္ဂဝဂ်၊

မဂ္ဂါနံ၊ မဂ္ဂတို့တွင်၊ အဋ္ဌာပီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်သည်၊ သေဋ္ဌော၊
မြတ်၏၊ ဘဂ္ဂာနံ၊ သဂ္ဂတို့တွင်၊ စတုရောပဒါ၊ ထေးပုဒ်ရှိသောအရိယာသဂ္ဂာ
တို့သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့တွင်၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်း
ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဗ္ဗိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
သုဘိက္ခဝင်၊ စက္ခု၊ မာ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးရှိတော်မူသောတရားရှင်သည်၊ သေဋ္ဌော၊
မြတ်၏၊ ဒဿနဿ၊ အယု၏၊ ဝိသုဒ္ဓိဿ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ ဧသေဝ၊ ဤမဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးသည်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးမည်၏၊ အညော၊ တပါးသော ခရီးသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတဗ္ဗိတေဝေ၊ ဤမဂ္ဂင်ခရီးကိုသာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ သင်တို့သည်၊ ပဗ္ဗိ
ပဇ္ဇထ၊ သွားကြကုန်လော့၊ ထေဝံ၊ ဤမဂ္ဂင်ခရီးသည်၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊
ပမောဟနံ၊ တွေဝေရာတည်း၊ တုဋ္ဌော၊ သင်တို့သည်၊ ထေဝံ၊ ဤအရိယမဂ်
တည်းဟူသောခရီးသို့၊ ပဗ္ဗိပ္ပန္နာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏
အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိယထ၊ ပြုကုန်သတ္တံ၊ သလ္လကန္တံ၊ ရာဂစသောငြောင့်
တို့ကိုနှုတ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အညာယံ၊ ထိ၍၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်း
ဟူသောခရီးကို၊ ဝေ၊ ဝင်တို့အား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အက္ခာတော၊ ဟောအပ်
၏၊ တုဋ္ဌော၊ သင်တို့သည်၊ အာတပံ၊ ထုံ့ထကို၊ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်၏၊ တထာဂတော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗိပ္ပန္နာ၊ ကျင့်
ကုန်သော၊ ဈာ၊ ဗီဇော၊ ထက္ခထာရေးကိုရှုကုန်သောသူတို့သည်၊ မာရပဇ္ဇ
နာ၊ မာရ်မင်း၏အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ။

ပဉ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရထရားတို့သည်၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင် ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ့၏၊ ဝေဇသော၊ ဤသို့ပြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန် သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရထရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ့၏၊ ဝေဇသော၊ ဤသို့ပြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ့၏၊ ဝေဇသော၊ ဤသို့ပြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ။

ဒုတိယပဉ္စသထသိက္ခာဝတ္ထုပြီး၏။

ဥဋ္ဌာနကာလဒါ၊ ထကြွသင့်သောကာလ၌၊ အနုဋ္ဌာဟာနေ၊ မထကြွသော ယုဝဗထိ၊ နုပျိုမျက်ထွားခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ထွက်၊ အာထသိယံ၊ ပျင်းရိသောအဖြစ်သို့၊ ဥပေတော၊ ရောက်ထသော၊ အသမ္ပန္နသင်္ကပ္ပမနေ၊ မပြည့်စုံသောစိတ်အကြံရှိထသော၊ ကုသိတော၊ ဝိရိယမရှိထသော၊ အထ သော၊ ပျင်းရိသောသူသည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မဂ၊ ။ ပဝာနကမ္ပိကတိသဒဝတ္ထုပြီး၏။

ဝါစာနုရက္ခိ၊ နှုတ်ကိုအစဉ်စောင့်သည်၊ ဘိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မနုဿာ၊ ပိတ် ဖြင့်၊ သုသံဓတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကာ ယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်ထည်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇေတကမ္မပထေ၊ ဤကမ္မပထတို့ကို၊ ဝိသောဓ ယော၊ သုတ်သင်ရာ၏၊ ဣသိပ္ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားရှင်တို့ဟော အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ အာရာဓယေ၊ ပြီးစေရာ၏၊ ။ သကဓပေတဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဂါ၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဘုရိ၊ ပညာသည်၊ ဇာယတိ၊ ပွား၏၊ အဒယာဂါ၊ လုံ့လမပြုခြင်းကြောင့်၊ ဘုရိသင်္ခယော၊ ပညာ၏ကုန်ခမ်း ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝါ၊ စ၊ ပညာပွားခြင်း၏ထည်းကောင်း၊ ဝိဘ ဝါယစ၊ ပညာဆုတ်ခြင်း၏ထည်းကောင်း၊ ဣဒံန္ဒေဝပထံ၊ ဤနှစ်ဖြာသော

ခရီးကို၊ ဥက္ကာသိ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တူရိ၊ ပညာသည်၊
ပဝစ၊ ဟိ၊ တိုးပွား၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
နိဝေသယျ၊ တာဝနာ၌သွင်းထားရ၏။ ။

ပေါမ္ဗိထက္ကေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဝနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောတောကို၊ သိန္ဓထ၊ မြတ်ကုန်လော့၊ ရုက္ခံ၊ ပြက္ခ
ထေ့သစ်ပင်ကို၊ မာဆိန္ဓထ၊ မမြတ်ကုန်ထင့်၊ ဝနတော၊ တဏှာတည်းဟူသော
သောကြောင့်၊ ဘယံ၊ တေးသည်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏၊ ဝနဉ္စ၊ သစ်ပင်ကြီးနှင့်တူ
သောတဏှာကိုထည်းကောင်း၊ ဝဉ္စဉ္စ၊ သစ်မင်္ဂလနှင့်တူသော ငယ်သော
တဏှာကို ထည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်
သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ တဏှာတည်းဟူသော တောခြံကင်း
ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောကီ၊ နရဿ၊
ယောကျ်ားအား၊ နာရိသု၊ မိန်းမတို့၌၊ အနုမက္ကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှထည်း၊
ဝနံ၊ တဏှာသည်၊ နုဆီဇွတ်၊ မပြတ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောကီ၊ ဝိရူပကော
ပို့၊ မက္ခာသေးသော၊ ဝစ္ဆော၊ နွားငယ်သည်၊ မာတရိ၊ အမိနွားမသို့၊ ဥပဂ
တောဇ္ဇဝ၊ ကပ်သကဲ့သို့၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိဗ္ဗမနောဝ၊
ကပ်ငြိသောပိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သံသာရိ၊ သံသာရသို့၊ ဥပဂတော၊
ကပ်၏။ ။ သဗ္ဗဟုထမဟလ္လကဝတ္ထုပြီး၏။

သာရဒိကံ၊ တန်ဆောင်ရမ်းထ၌ဖြစ်သော၊ ကုရဒံ၊ ကုရဒ္ဒိန္ဒြာထက်ကို
ပါဏိနာ၊ ထက်ဖြင့်၊ သိန္ဓတိဇ္ဇဝ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိနေတံ၊
ချစ်ခြင်း တဏှာကို၊ ဥန္တိန္ဒ၊ မြတ်လော့၊ သန္တိမဂ္ဂမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သောမင်္ဂကိုသာလျှင်၊ ဗြူဟယ၊ ပွားလော့။ ။

သာရိပုတ္တက္ကေရဝတ္ထုပိဟာရိကဝတ္ထုပြီး၏။

ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝဿံ၊ ရိုဗ်းလပတ်လုံး၊ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့၊ ဣဓ၊ ဤအ
ရပ်၌၊ ဟေမန္တဂိမိသု၊ ဆောင်းလန္ဇေလတို့၌၊ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗာသော၊ သူရိက်သည်၊ ပိပိန္တေထိ၊ အထူးကြံ့၏၊ အန္တရာယံ၊ အသက်၏
အန္တရာယ်ကို၊ နဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ၊ ။ မဟာနေဝါဏိဝတ္ထုပြီး၏။

ပုတ္တပသု သမ္ပတ္တံ၊ သိုးသားကျွန်း၊ ဥစ္စာတို့ဖြင့်ယစ်သော၊ ဗျာသတ္တမာန
သံ၊ ကပ်ငြိတွယ်ထားသောပိတ်ရှိထသော၊ တံနရံ၊ ထိုလူကို၊ မဟောစော၊
ကြီးစွာသောနေအဟဉ်သည်၊ သုတ္တံဂါမံ၊ အိပ်ပျော်သော တရူးလုံးကို၊
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝဂ္ဂတိဇ္ဇပ၊ သွားသကဲ့သို့၊ မဂ္ဂ၊ သေမင်းသည်၊ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ ဝဂ္ဂတိ၊ သွားလေ၏။ ။ ကိဿဂေတမိဝတ္ထုပြီး၏။

တာဏာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ပုတ္တော၊ သားသွီးတို့သည် နယန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဝိတာ၊ ဝိတာတို့သည်၊ နယန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဗန္ဓဝါဝိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ နယန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အန္တကေန၊ သေမင်းယုတ်သည်၊ အဝိပန္နဿ၊ ညဉ့်ဆဲအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥာတိသု၊ ဆွေမျိုးတို့၌၊ တာဏတာ၊ စောင့်ရှောက် နိုင်အံ့သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေမတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို၊ ဥဝပ္ပဇာသိန္နိ၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သီလသံဝုတော၊ သီလကိုစောင့်စည်းကျွက်၊ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ နိပ္ပမေဝ၊ ရွှင်စွာတာထွင်းဝိသောစေယ၊ သုတ်သင်ရာ၏ ။

ပဗ္ဗာစာရိဝတ္ထုပြီး၏။

ဝိသတိမော၊ နှစ်ဆယ်သော၊ မဂ္ဂဝဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပကိတ္တကဝဂ်။

မတ္တာသုပရိစ္ဆာဂေါ၊ အနည်းငယ်သောချမ်းသာကို စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပုလံသုခံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသောချမ်းသာကို၊ စေပသေ၊ အကယ်၍ မြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိပုလံသုခံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသောချမ်းသာကို၊ သမ္ဘဿံသမ္ဘဿန္တော၊ မြင်သော၊ မိဒရာ၊ ပညာရှိသည်၊ မတ္တသုခံ၊ အနည်းငယ်သောချမ်းသာကို၊ ဝေဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တနောပုဗ္ဗကမ္မဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဒုက္ခပဒါနေန၊ သုတ်ပါးအား ဆင်းရဲကိုပေးသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေရသံသဂ္ဂသံဋ္ဌော၊ ရန်သူနှင့် ရောရှက်ခြင်းဖြင့် ရောရှက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေရာ၊ ရန်မှ၊ နပရစ္စတိ၊ မလွတ်။ ။

ကေကုတ္တု၊ မုတ္တုခါဒိကဝတ္ထုပြီး၏။

ယံသေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ကိစ္စံ၊ ခုဟုန်းတို့၏ ပြုဘွတ်ဖြစ်သောသီလစောင့်ခြင်းတော့ကျောင်းနေခြင်းရထင်ဆောင်ခြင်း ဘာဝနာ၌ မွေ့ထျော်ခြင်းအမှုတို့ကို၊ အပ္ပပိဋ္ဌံ၊ ပစ်စွန့်၍၊ အကိစ္စံပန၊ ခုဟုန်းတို့၏ပြုဘွတ်မဟုတ်သော သမိတ်ဘိနဝ်ယဝ်ကိုတန်းသာဆင်ခြင်းအမှုကိုကား၊ ကယိရာ၊ ပြုငြားအံ့၊ ဥဒ္ဓန္ဓာနံ၊ မာနဟူသောကျွန်ုပ်တို့တောင်ကုန်သော၊ မမတ္တာနံ၊ မေ့ထျော်ကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုခုဟုန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ပဝဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ခုဟုန်းတို့သည်ကား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲကာယဂတာသတိ၊ ကိုယ်၌အတန်ထလဲလဲစွာသည်၏ကစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်

သောသတိကို၊ သုသမာဓုခါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အင်၏။ တေဘိက္ခု။ ထို
 ကာယဂဟာသတိကို အားထုတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အကိစ္စံ၊ ရဟန်း
 တို့ကိစ္စမဟုတ်သောဗာဟိရအမှုကို၊ နုသေဝန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ကိစ္စေ၊ ရဟန်းတို့
 ကိစ္စ၌၊ သာတစ္ဆကာရိနေ၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိကုန်၏။ သတားနံ၊ သတိရှိကုန်သော
 သမ္မဇာနာနံ၊ အမြော်အမြင်ရှိကုန်သော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
 အာသဝါ၊ အာသဝေတို့သည်၊ အတ္ထံ၊ ချစ်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
 တန္နိယဝတ္ထုပြီး၏။

မာတရံ၊ အမိနှင့်တူသောတဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရံ၊ အဘနှင့်တူ
 သောမာနကိုလည်းကောင်း၊ ခတ္တိယေ၊ ရေးမြဲသေ၌နင်းဖြစ်ကုန်သော၊ နွေစ
 ချာစားနာ၊ မင်းနှစ်ယောက်နှင့်တူသောသဿ၊ တဒိဋ္ဌိဥစ္စာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဟတ္တံ၊ သတ်သောကြောင့်၊ သာနုစရံ၊ အခွန်သိမ်းတတ်သောအ
 မတ်နှင့်ဟက္ခသော၊ ရ၌၊ ပြည်ရွာတိုင်းကားတဆွဲနှစ်ပါးသော အာယထန
 ကို၊ ဟတ္တံ၊ သတ်သောကြောင့်၊ အနိဇ္ဇော၊ ဆင်းရဲကင်းသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
 ရဟန္တာသည်၊ ယာထိ၊ ဖြစ်၏။ မာတရံ၊ တဏှာဟူသော အမိကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိတရံ၊ မာနဟူသောအဘကိုလည်းကောင်း၊ နွေစချာစားနာ၊ သဿ
 တဥဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမင်းနှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေစသောတ္ထိ
 ယေ၊ သဿတဥဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဟတ္တံ၊ သတ်သောကြောင့်၊ ဝေယျဿပဇ္ဇမံ၊ ကျားရဲသောခရီးနှင့်
 တူသောဝိစိကိစ္ဆာလျှင်ငါးခုမြောက်သောနိုင်ငံတော်ကို၊ ဟတ္တံ၊ သတ်သော
 ကြောင့်၊ အနိဇ္ဇော၊ ဆင်းရဲကင်းသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ၊ လက္ခဏကတန္နိယဝတ္ထုပြီး၏။ ၊

ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါ၊ ဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ည၌
 လည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ ဗုဒ္ဓဂတော၊ ဘုရားဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော၊ သ
 တိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝကော၊ ဂေါတမဘုရားရှင်၏တ
 ပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခါစိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊
 ကောင်းသောဗိုးခြင်းကို၊ ပဗုဇ္ဇန္တိ၊ ဗိုးကုန်၏။ ၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့
 အား၊ ဒိဝါ၊ ဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊
 ဗုဒ္ဓဂတော၊ တရားတော်ဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝကော၊ ဂေါတမဘုရားရှင်တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 သူတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခါစိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောဗိုးခြင်းကို၊ ပဗုဇ္ဇန္တိ
 ဗိုးကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါ၊ ဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊

ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ နိဂုံးအမြဲ၊ သံဃာဂတာ၊ သံဃာတော်ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝက၊ ဂေါတမထုရားရှင်တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောနိုးခြင်းကို၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ နိဂုံးအမြဲ၊ ကာယဂတာ၊ ဆံပင်ဖွေးညှင်း စသောကိုယ်အရက်ရှိ၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝက၊ ဂေါတမထုရားရှင်တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောနိုးခြင်းကို၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ နိဂုံးအမြဲ၊ အဟိသာယ၊ မညှင်းဆဲခြင်း၌၊ ရတော၊ မြေထွေသော၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝက၊ ဂေါတမထုရားရှင် တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောနိုးခြင်းကို၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ နိဂုံးအမြဲ၊ ဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၌၊ ရတော၊ မြေထွေသော၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝက၊ ဂေါတမထုရားရှင်တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောနိုးခြင်းကို၊ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ နိုးကုန်၏။ ။

ခါရုသ္မကဓုပုတ္တဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဒုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ရဟန်းပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဒုရတိရံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ မြေထွေနိုင်ခဲ့၏။ စာရာ၊ အိမ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုရာဝါသာ၊ မကောင်းသောနေခြင်းသည်၊ ဒုက္ခဝါ၊ ဆင်းရဲ၏။ အသမာနသံဝါသော၊ မညီမညွတ်ပေါင်းပေါ်ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ သံသရာခရီးအခွန်ကုန်သွားခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာနုပတိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ကျတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ သံသရာခရီးအခွန်ကိုသွားသည်၊ နုစထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဒုက္ခာနုပတိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့အစဉ်ကျသည်၊ နုစထိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထုပြီး၏။ ။

သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါဘုရားရှိသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ယသော၊ အကျော်အစောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဂသမပ္ပိတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယံယံပဒေသံ၊ အကြင်အကြင်အငှပ်အို၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအခပ်၌သာလျှင်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတ္တဂဟပတိဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပက်ဆွကဝဂ်၊

ဟိမာန္တာပဗ္ဗဿေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်သည်။ ခုဒရ၊ အဝေး၌ပကာသ
ဟိဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ခုဒရ၊ အဝေး၌
ပကာသန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိတ္တဝ၊ ပစ်အပ်လျှင်သာ၊
သရာ၊ မြားတို့သည်၊ နဒိ၊ သန္တိယထာ၊ မထင်ကုန်သကဲ့သို့၊ အသန္တာ၊ သူ
တော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအခပ်၌၊ နဒိ၊ သန္တိ၊ မထင်
ကုန်၊ ရုဋ္ဌသုဘဒ္ဓါဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ကောသနံ၊ တယောက်ထည်းနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကေသေယျံ၊
တယောက်ထည်း အိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရေ၊ ပြုရာ၏၊ ကော၊ တ
ယောက်ထည်း၊ အတန္တိ၊ ကာ၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ စရ၊ ကျင့်သော၊ ကော၊
တယောက်ထည်း၊ အက္ကာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗေယံ၊ အမယန္တာ၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်
၍၊ ဝနန္တ၊ တောအုတ်၌၊ ခမိ၊ တာ၊ မွေ့လျော်သော်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

ကေဝိဟာရိ၊ နှလေဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ကေဝိ၊ ဘဝိ၊ မာ၊ နဂ်၊ ဘယံ၊ ဝရ၊ မြှောက်သော၊ ပက်ဆွကဝဂ္ဂေ၊ ပက်ဆွ
ကဝဂ်သည်၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ ဖြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နိရယဝဂ်၊

အဘူကဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောထွေးသောသူ သည်လည်းကောင်း၊
ယောစာပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ကတ္တာ၊ မိမိပြုလျက်၊ နကရောမိ၊ ငါမပြု
ဟူ၍၊ အာ၊ ဘ၊ ဆို၏၊ သောစာပိ၊ ထိုသူသည်လည်းကောင်း၊ နိရိယံ၊ ငရဲသို့၊
ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေမဒူဇာ၊
ထိုလူတို့သည်၊ နိဟိနကမ္မာ၊ ယုတ်သော အမှုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရတ္ထ၊
နောက်ဖြစ်သော၊ ပေဂ္ဂ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သမာ၊ ငရဲခံရခြင်းတူကုန်သည်၊ တ
ဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ သုန္နမိပရိဗ္ဗာဇိကာဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ကာသာဝကဏ္ဍာ၊ သင်္ကန်းကိုလည်၌ရောက်ကုန်ထသော၊ ဗဟဝေါ၊
များစွာကုန်သော၊ ပါပဝမ္မာ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်ထသော၊ အသုည
တာ၊ မစောင့်စည်းကုန်ထသော၊ ပါ၊ ပါ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရ
ဟန်းတို့ဟည်း၊ ပါပေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ အကျင့်သိုလ်ကံတို့
ကြောင့်၊ နိရိယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဗ္ဗဇေ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ဒုဂ္ဂရိတပထဝိဋ္ဌိတဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

အသညကော၊ မစောင့်စည်းသော၊ ဒုသပိထော၊ သိလမရှိသောရဟန်း
သည်၊ ရဋ္ဌမိဏ္ဍံ၊ စိုင်းသားရွာသူတို့ကြည်ဖြူရှင်ထန်းလှူဒါန်းအပ်သောဆွမ်း

ကို၊ ဟေဋ္ဌေထုဋ္ဌေယျ၊ အကြင်စားငြားအံ့၊ တတော၊ ထိုသီလမရှိဘဲစားသည် ထက်၊ တက္ကော၊ ပူလောင်သော၊ အဂ္ဂိသိန္နပမော၊ မီးပျံ့ နှင့်တူသော၊ အယော ဂုဇ္ဈော၊ သံတွေခဲကို၊ ဘုက္ကော၊ စားရမျှ ရခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။

ဝဂ္ဂု၊ ရဒါတိရိယတိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ပရဒါဂ္ဂပသေဝီ၊ သူတပါးမယားကိုမြှင်သော၊ ပမက္ကော၊ မေ့ထော့သော၊ န ခော၊ သူသည်၊ စတ္တာဒါ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း တို့သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ချောက်၏၊ အပုညယာဘံ၊ အကုသိုလ်ကိုရခြင်းသို့လည်း ကောင်း၊ နန္ဒကာမသေယျံ၊ အလိုအတိုင်းမအိပ်ရခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ တ တိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ နိန္ဒံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့သို့ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးခုမြောက်သော၊ နိရယံ၊ ရေခဲရခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အပုညလာဘော၊ မကောင်းမှုကိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂ တိစ၊ ထားရာဂတိ သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝိကာ၊ ယုတ်မာ၏၊ ဘိတဿ၊ ကြောက်သောယောကျ်ား၏၊ ဘိတာယ၊ ကြောက်သောမိန်းမနှင့်၊ ရတိစ၊ မေ့ လျော်ခြင်းသည်လည်း၊ ထောကိကာ၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း၊ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်း၊ ဝဂ္ဂကံ၊ လေးသော၊ ဒဏ္ဍံ၊ ခဏ်ကို၊ ပနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တ သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နုဗော၊ သူသည်၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါးမယားကို၊ နုသေဝ၊ မမြှင် ရာ၊ ။ ဝေမကသေဋ္ဌိပုတ္တ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ။

ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့်ကိုင်အပ်သော၊ ကုသော၊ သမန်းမြက် သည်၊ ဟတ္ထမေဝ၊ ထက်ကိုသာလျှင်၊ အနုကန္တတိယထာ၊ ဝူးရှသကဲ့သို့၊ ဒုပ္ပ ရာမဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့်သုံးသပ်အပ်သော၊ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ သ မာမေဝ၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ အနုကန္တတိ၊ ဝူးရှ၏၊ နိရိယာယ၊ ရေ့သို့ ရောက်ရခြင်းငှါ၊ ဥပကဗ္ဗတိ၊ ငင်၏၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးရုံသော၊ သိထိထံကဋ္ဌံ၊ လျော့လျော့ပြုအပ်သော၊ သံကိလိဋ္ဌဉ္စ၊ ဖြစ်ငြိုးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သင်္ကံ သာရံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့တွေးတော၍အောက်မေ့အပ်သော၊ ယံဗြဟ္မစရိ ယံ၊ အကြင် ရဟန်းအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုရဟန်း အကျင့်သည်၊ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ စေကယိရာ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ နံသာမညံ၊ ထို ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ကရိယာဝ၊ ကြပ်ကြပ်မြဲစွာပြုရာသလျှင်ကတည်း၊ ဧဒံသာ မညံ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ၊ ပရက္ကမေ၊ လုံ့လပြုရာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သိ ထိထော၊ လျော့သော၊ ပရိဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ရဇံ ကိလေသာမြှုပ်နှံ၊ အာကိရတေ၊ ကြိတ်တတ်၏။ ။ ဒုပ္ပစသိက္ခ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဒုက္ခံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ တပ္ပတိ၊ ပုပ္ဖံ၊ စေတတ်၏၊ သုကတံ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို၊ ကတဗ္ဗ၊ ပြုခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတာ၊ ပြု၍၊ နုအနုတပ္ပတိ၊ မပူပန်၊ ။

ဣဿာပဏတဏ္ဍိဝတ္ထုပြီး၏။

ပစ္စန္တံ၊ ဂရံ၊ အစွန်အနားဖြစ်သောမြို့ရွာကို၊ သန္တရဗဟိရံ၊ အတွင်းအပ နှင့်ဘက်၊ ဂုတ္တံ၊ ယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို၊ သန္တရဗဟိရံ၊ အတွင်းဖြစ်သောစက္ခုသော ထစသည်အပဖြစ် သောရူပသဒ္ဓစသည်နှင့်တကွ၊ ဂေါပထ၊ စောင့်ရာ၏။ ဝ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ တုနားပွင့်တော်မူသော ခဏမဏ္ဍိမဒေသ၌ဖြစ်ရသော ခဏသမာ ဒိဋ္ဌိကိုရ သောခဏစက္ခုသော တမဏ္ဍိတံသောခဏကို၊ မာဥပဏ္ဍဂါ၊ မလွန်စေအပ်၊ ယိ၊ သင့်စွ၊ ခဏတိတာ၊ ခဏသည်လွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယမ္ပိ၊ ငရဲ၌၊ သမပ္ပိဘာ၊ ကျကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောစန္ဒိ၊ ပိုးရိပ်ရကုန်၏။ ။

သဒ္ဓဟုလတိက္ခဝတ္ထုပြီး၏။

ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အလန္တိတာ၊ ရှက်ဘွယ်မဟုတ်သည် တို့ကို၊ လန္တိန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ လန္တိတာ၊ ရှက် ဘွယ်တို့ကို၊ နုလန္တိရေ၊ မရှက်ကုန်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မှားသောအယူရှိ ကုန်သော၊ ဧတသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောဂတိ သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အဘယေ၊ ဘေးမဟုတ်သည်၌၊ ဘယဒသိ၊ နေ၊ ဘေးဟူ၍ထေ့ရှိကုန်သော၊ ဘာယစ၊ ဘေးဟုတ်သည်၌လည်း၊ အဘယဒ သိ၊ နာ၊ ဘေးမဟုတ်ဟူ၍ထေ့ရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်သော၊ ဧတသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ နိဂန္တဝတ္ထုပြီး၏။

အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မဟုတ်သည်၌၊ ဝဇ္ဇမတိ၊ နေ၊ အပြစ်ဟုထိထေ့ရှိကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်၌လည်း၊ အဝဇ္ဇဒသိ၊ နေ၊ အပြစ်မဟုတ်ဟူ၍ထေ့ရှိကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်သော၊ ဧတသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ကို လည်း၊ ဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ အဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဥတုာ၊ ထိ၍၊ သမာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ ကောင်းသော အယူကိုယူကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကိတ္တိယသာဝကဝတ္ထုပြီး၏။

ရွာဒီသတိမော၊ နှစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော၊ နိရယဝဂ္ဂေါ၊ နိရယဝဂ်သည် နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

နာဂဝဂ်၊

နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ စာပတော၊ စေး
ဌာ၊ မတိတံ၊ မိမိသို့ကျသော၊ သရံ၊ မြားကို၊ တိတိက္ကတိဇ္ဇာ၊ သည်းခံသကဲ့သို့၊
အဘိ၊ ငါသည်၊ အတိဝါကျ၊ မထေမဲ့မြင်ဟုဆိုအပ်သောစကားအပေါင်းကို၊
တိတိက္ကသံ၊ သည်းခံအံ့၊ တိ၊ သင့်စွာ၊ ဗဟုဇနေ၊ များစွာသော လူအပေါင်း
သည်၊ ဒုသိဇဇော၊ ဒုသိဇချည်းသာတည်း၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသောမြင်း
ဆင်ကိုသာလျှင်၊ သမိတိ၊ လူရလူဝေးရှိရာ အရပ်သို့၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏
ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသောမြင်းဆင်ကိုသာလျှင်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဘိဇ္ဈ၊ ဂတိ၊
စီး၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တတိဝါကျ၊ မထေမဲ့မြင်ဆိုသောစကားကို၊
တိတိက္ကဘိ၊ သည်ခံ၏၊ သော၊ ထိုသည်၊ ခံထတ်သောသူသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်
ကျေးသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေ၊ လူတို့တွင်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ အာ၊ သတ
ရာ၊ အသတိရခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဇာနိယာစ၊ အာဇာနိမြင်း
တို့သည်လည်းကောင်း၊ သိန္ဒဝါစ၊ သိန္ဒောမြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
ကုဗ္ဗရာ၊ ကြီးကြာသံမည်တတ်ကုန်သော၊ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးကုန်သွားလျှင်၊ ဝရာ၊ မြတ်ကုန်၏၊
အတ္တဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသောကိုယ်စိတ်ရှိသောသူသည်၊ တတော၊ ထိုယဉ်
ကျေးသောဆင်မြင်းတို့ထက်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ။

အတ္တဒန္တဝတ္ထုပြီး၏။

သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသော၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အဝတံ၊
မရောက်ဘူးသော၊ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ယထာ၊ ရောက်ရာ
သကဲ့သို့၊ ဧတေဟိယာနေဟိ၊ ဤဆင်ယဉ်မြင်းယဉ်တို့ဖြင့်၊ အဝတံ၊ မရေခံ
ဘူးသော၊ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နုယိဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာသလျှင်က တည်း၊
ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသောသူသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးခြင်းကြောင့်၊ အဝတံ၊
မရောက်ဘူးသော၊ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေဟိ၊ ရောက်၏။ ။

ဟတ္တာစရိယပုဗ္ဗကဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

ကဗျူကတေဒနေ၊ ထက်သောရန်ရှိသော၊ ဒုန္နိဝါရယော၊ တားမြစ်နိုင်ခဲ့
သော၊ ဗန္တော၊ ဗွဲ့ချည်ထားအပ်သော၊ ဝေပါဇောနာမ၊ ဝေပါဇမည်သော၊
ကုဗ္ဗရော၊ ဆင်သည်၊ ကဗထံ၊ တစာအာဟာရကို၊ နုထုဗ္ဗတိ၊ မစားနိုင်၊ ကုဗ္ဗ

ရောဆင်သည်၊ နာဂဝနဿ၊ ကံဂေါတောကို သုခရတိ၊ အောက်မေ့၏။
ပရိဇိတ္တုဗြာဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဇ္ဇော၊ နဲ့ သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ မျောက်ရင်း
အိပ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟတ္တသောစ၊ အစားကြီးသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဒ္ဓါယိတာ၊ ငိုက်မည်းလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝါပ
ပုဒဋ္ဌာ၊ အစာကျွေး၍ မွေးအပ်သော၊ မဟာဝရာဟောဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့ သမ္ပ
ရိဝတ္ထသာယီ၊ တလူးလူးတလဲလဲ အိပ်လေ့ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဇ္ဇော၊ နဲ့
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိဂ္ဂာဒိလက္ခဏာနိ၊ အနိဂ္ဂအစရှိသော လက္ခဏာတို့ကို၊
အမနုထိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးမသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝတ္ထံ၊
အပိသင်းသို့ ဥပပေတိ၊ ကပ်ရ၏။ ပဝေဒနဒိကောသလဝတ္ထုပြီး၏။

ဣဒံပိတ္တံ၊ ဤပိတ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးရှေး ကာလသာဝဗျားစွာ သံသရာ၌၊
ယေနိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိရာ၊ ယထာသုခံ၊ ကောင်းခိုး
ရာရာ၊ စာရိကံ၊ ကျက်စားထည့်ထည့်ခြင်းကို၊ အစာရိ၊ ထည့်ထည့်လေပြီ၊
အဂိုသဂ္ဂဟာ၊ ညွှန်းကိုင်သော ဆင်ထိန်းသည်၊ ဟတ္ထိပ္ပတိန္နံ၊ ဆင်ရန်ရစ်ကို၊
နိဂ္ဂဏ္ဍာတိပိယ၊ နှိပ်သကဲ့သို့ အဟံ၊ ငါ့သည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ တပိတ္တံ၊ ထိုပိတ်ကို၊
နိဂ္ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဥဿ၊
ဟော၊ အားတုတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ။

သာနုဿမထေရဝတ္ထုပြီး၏။

အပ္ပမာဒရတာ၊ မမေမထေဂ္ဂသော၊ အကျင့်၌ မြေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောထ
ဖြစ်ကုန်လော့၊ သပိတ္တံ၊ မိမိပိတ်ကို၊ အနုရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့၊ ပဏီ၊
ညွှန်၌၊ သန္ဓော၊ ကျွန်နစ်သော၊ ကုဋ္ဌရော၊ ဆင်သည်၊ ဧဂ္ဂ၊ ညွှန်ပြောင်းမှ၊
အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရတိ၊ နှုတ်သကဲ့သို့၊ တုဌေ၊ သင်တံ့သည်၊ ဧဂ္ဂ၊
ကိလေသာဟူသော ညွှန်ပြောင်းမှ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရထ၊ နှုတ်ကြ
ကုန်လော့၊ ပါဝေယျကဟတ္ထိဝတ္ထုပြီး၏။

နိပကံ၊ ရင့်သော ပညာရှိသော၊ သာရပိဟာရိ၊ ကောင်းသော နေရာရှိထ
သော၊ ဓိရံ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိရှိထသော၊ သဒ္ဓိံ၊ ခရံ၊ အတူကျင့်တော်
ဖြစ်သော၊ သဘာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ ရသည်
ဖြစ်ပြားအံ့၊ တေန၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်၊ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ပ
ရိဿယာနိ၊ ထင်ရှားသောဘေးရန်မထင်ရှားသောဘေးရန်တို့ကို၊ အဘိတု
ယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ နိပကံ၊ ရင့်သော ပညာရှိထသော၊

သာရဗိဟာရိ၊ ကောင်းသောပညာရှိထသော၊ ဝိရံ၊ တည်ကြည်သောသမာ
 ဝိရှိထသော၊ သဒ္ဓိံ၊ စရံ၊ အတုကျင့်တော်ဖြစ်သော၊ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကို၊ နောဇေထဘေထ၊ အကယ်၍မရသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီး
 သော၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ စရန္တော၊ တောထွက်သော၊ ရ၊ ဇာ
 ဣဝ၊ မဟာဇနကစသောမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မာတင်္ဂရဉ္စေ၊ မာတင်္ဂ
 တော၌၊ စရန္တော၊ ထည့်ထည်သော၊ နာဂေါဣဝ၊ ပထလည်းဆင်ကဲ့သို့
 ထည်းကောင်း၊ ဇေကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ကေသ၊
 တယောက်ထည်းခြင်း၊ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဝေယျော၊ မြတ်၏၊ ဗာဇေ၊
 သူရိက်၌၊ သဟာယတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းပြုရာသော သဘောသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ မာတင်္ဂရဉ္စေ၊ မာတင်္ဂတော၌၊ နာဂေါဣဝ၊ ဆင်ကဲ့သို့၊ အပ္ပေါသုက္ကော၊
 ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဇေကော၊ တယောက်ထည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ပါပါနံ၊ မကောင်း
 မှုတို့ကို၊ နစကယ်ရာ၊ မပြုရာ၊ သမ္မဟုထတိက္ခ၊ ဝတ္ထုပြီး၏၊
 အတ္တမ္ဘိ၊ အမှတ်စွသည်၊ ဇာတမ္ဘိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်
 ပွန်းရှိမှ၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတရိထရေန၊ ရရသမျှဖြင့်၊ ယာတုမ္ဘိ၊ အကြင်
 နှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာတုမ္ဘိ၊ ထိုရရထမျှဖြင့်နှစ်သက်
 ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဇိဝိတသင်္ခယမ္ဘိ၊ အသက်ကုန်ခါနီး၌၊
 ပုညံ၊ ကောင်းမှုရှိမှ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဒုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲကို၊ ပဟာနံ၊ ပထံခြင်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဝေဝကော၊ ဝေဝ
 က၌၊ မေဓက္ကယျတာ၊ အမိကိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ အ
 ထော၊ ထိုမှတပါး၊ ပေက္ကေယျတာ၊ အဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်း
 သာ၏၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ သာမညတာ၊ ရဟန်းတို့အားလှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း
 သည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဗြာဟ္မညတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား
 ဝေးကမ်းခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ယာဇရာ၊
 အိုသည်တိုင်အောင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ပတိမ္ဘိတာ၊
 တည်သည်ရှိသော်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ ပရိထာသော၊
 ရခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ပါပါနံ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ အကရတံ၊ မပြု
 ခြင်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ မာရဝဝတ္ထုပြီး၏၊
 တေဝိသဘိမော၊ နှစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်သော၊ နာဂဝဂ္ဂေါ၊ နာဂဝဂ်သည်၊
 နုမ္ဘိးတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဏှာဝဂ်၊

တဏှာဝဂ်၊

ပမတ္တစာရိနေ၊ မဓေမလော့ကျင့်ထွေရှိသော၊ မနုဇဿ၊ လူသတ္တဝါအား၊ တဏှာ၊ မြောက်စွါရ၌ဖြစ်သောတဏှာသည်။ မာယျာပိယ၊ မာယောဗ္ဗဟံကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏။ သော၊ ထိုတဏှာပွားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝနတ္ထိ၊ တောကြီး၌၊ ပထံ၊ သစ်သီးကို၊ ဣန္ဒြိယန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ဝါနရေ ဣဝ၊ မျောက်ကဲ့သို့၊ ဟုရာဟုရံ၊ ထိုဘဝ၌၊ ဝသီ၊ ပထဝစိ၊ ပြေးသွား၏။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာသော၊ ဇမ္ဗိ၊ ယုတ်မာစွာယော၊ သောတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ ယံဂုဂ္ဂဟံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဟတေ၊ ညဉ့်၊ ဆဲ၏။ တဿ၊ ထိုတဏှာညဉ့်၊ ဆဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဂဋ္ဌံ၊ မိလ်းကောင်းပေါက်ရောက်ကြီးပွား၊ မြောက်သော၊ ဝိရထံဣဝ၊ ပြီးမြက်ကဲ့သို့၊ သောကာ၊ မိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ ပဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဒုဂ္ဂဟံ၊ လှန်နှိုင်းသော၊ ဇမ္ဗိ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ဇေတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ စေသဟတေ၊ အကယ်၍ညဉ့်၊ နှိုင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ ဥဒပိန္နဲ၊ မိလ်းရေပေါက်သည်၊ ပေါက္ခရာ၊ ကြာပက်မှ၊ ဗပတတိဣဝ၊ ဈောကျသကဲ့သို့၊ သောကာ၊ မိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ တမှ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ပပတန္တိ၊ ဈောကျကုန်၏။ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ တန္တံ၊ ကောင်းသောစကားကို၊ ဝခါမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှထောက်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ဥထိရတ္ထော၊ မန်းရင်းမြက်အသုံးလိုသောသူသည် ဝိရထံ၊ ပြီးမြက်ကို၊ ဝတတိဣဝ၊ တူးသကဲ့သို့၊ တဏှာယ၊ ဘုရားရှိကတဏှာ၏၊ မူထံ၊ အမြစ်ကို၊ ဝတထ၊ တူးကုန်သော၊ သောတော၊ ကြီးစွာသော မြစ်ရေအလှိုင်သည်။ နုဋ္ဌံ၊ ကမ်းနား၌ရောက်သောကျူပင်ကို၊ ဘဒ္ဒတိဣဝ၊ တိုက်ထွန်ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ မာရော၊ ကိလေသာမာရ်ကိုယ်တွင်းရန်သည်၊ ဝေါ၊ ထုမှ၊ သင်တို့ကို၊ ပုနုပု၊ အဘန်တလဲလဲ၊ မာဘိဋ္ဌိ၊ မပျက်ဆီးစေထင့်။

ကပိလမစ္ဆဝတ္ထုပြီး၏။

မူလေ၊ အမြစ်သည်။ အနုပုဗ္ဗဝေ၊ ဥပါဒ်မရှိသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဆိန္နာပိ၊ အာကံအလက်ကိုဖြတ်အပ်သော်လည်း၊ ရှုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ပုနုဒေဝ၊ တသန်သာလျှင်၊ ရှုဟတိယထာ၊ ပေါက်ရောက်စည်းကားပြန်သကဲ့သို့၊ ဝေပိ၊ ဤအတူလည်း၊ တဏှာနုသယေ၊ တဏှာနုသယသည်၊ အနုဟကေ၊ မပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အဖို့သန္ဓေအစရှိသော ဆင်းရဲသည်၊ ပုနုပု၊ အဘန်တလဲလဲ၊ နိဗ္ဗတ္တတံ၊ ဖြစ်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်

အားမနာပသဝနာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော အာရုံသို့စီးတတ်ကုန်သော၊ ဘုရား
 ဖြင်းစွာသော၊ ဆတ္တိသတိသောတာ၊ အဇ္ဈတ္တကယတန ခြောက်ပါး၌
 ကာမတဏှာ တဝတဏှာ၊ ဝိတဝတဏှာဟုသုံးပါး သုံးပါးစီ ဗာဟိရာယ
 တနခြောက်ပါး၌ ထည်းသုံးပါးသုံးပါးစီအားဖြင့် သုံးဆဲ့ခြောက် ပါးသော
 တဏှာအယဉ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ခုနိဗ္ဗိ၊ မကောင်းသောအယုဂ္ဂိသော၊ တံပုဂ္ဂ
 လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မ၊ ကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ရာဂနိဿိတာ၊ ရာဂကို မှီကုန်
 သော၊ သင်္ကပ္ပ၊ အကြံတို့သည်၊ ဝဟန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်
 သိမ်းယောအာရုံခြောက်ပါးတို့၌၊ သောတာ၊ တဏှာတည်းဟူသောအယဉ်
 တို့သည်၊ သဝန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ ထတာ၊ တဏှာတည်းဟူသော နွယ်သည်၊ ဥဠု၊
 ချွါရခြောက်ပါး၌ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ အာရုံခြောက်ပါး၌တည်၏၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပွား
 သော၊ ထဉ္စထတံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော နွယ်ကို၊ နိသ္မိ၊ မြင်၍၊ ထတာ
 ယ၊ တဏှာတည်းဟူသော နွယ်၏၊ မူလံ၊ အမြစ်ကို၊ ပညာယ၊ မင်ပညာဖြင့်၊
 ဆိန္ဒုထ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊ ဇန္တု၊ နေ၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သရိတာနိ၊ အောင်
 ခေခြင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သိနေဟိတာနိ၊ ချစ်ခြင်းတို့သည်ထည်း
 ကောင်း၊ သောမနဿာနိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သာတထိတာ၊ သောမနဿန္တိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခေထိနော၊ ကာမဂုဏချမ်းသာကိုရှာထေ့ရှာကုန်၏၊ တေ
 နရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိ၊ ဇဉ္စပဂါ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းဆို
 ခြင်းဆိုရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထိတာယ၊ တဏှာသည်၊
 ပူရေက္ခိတာ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗာမိတော၊ ရဆိုး
 ကြော့ကွင်း၌မိသော၊ သသောဇ္ဇဝ၊ ယုန်လက်ကဲ့သို့၊ ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်ရ
 ကုန်၏၊ သံယောဇနသင်္ဂိသတ္တကာ၊ ကာမရာဂစသောသံယောဇဉ်ရာဂသင်္ဂိ
 အစရှိသောအစေးဖြင့် ငြိကပ်ကုန်သော၊ နရာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စိရာယ၊
 ကြားမြင်ရှည်စွာ၊ ပုနပ္ပု၊ အစာနှင့်လဲလဲ၊ ခုက္ခိ၊ ဆင်းရဲဆို၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်
 ၏၊ တထိကာယ၊ တဏှာသည်၊ ပူရေက္ခိတာ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဗာမိတော၊ ရဆိုးကြော့ကွင်း၌မိသော၊ သသောဇ္ဇဝ၊ ယုန်ကဲ့သို့၊
 ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်ရကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိရာဂံ၊
 ရာဂကင်းခြင်းကို၊ အာကင်္ခန္တော၊ တောင်တသော၊ ယူသည်၊ တထိတံ၊
 တဏှာကို၊ ဝိနေဒယေ၊ ပျောက်ရာ၏၊ သုကရပေါတိကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗန္တော၊ တဏှာတည်းဟူသော
 တော၌ထွက်ပြီးသွက်၊ ဝနာမိရက္ခော၊ တဏှာတည်းဟူသောတောသို့ဗွတ်

၏။ ဝနုရုတ္တော၊ တောမှလွတ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဝနုမေဝ၊ တောသို့သာသျှင်၊ ဝေဝတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ဧထ၊ ထာကုန်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့၊ ရုတ္တော၊ အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဗန္ဓနံမေဝ၊ အနှောင်အဖွဲ့ရှိ သာသျှင်၊ ဝေဝတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ။

ဝိဒန္တကတိက္ခ၊ ဝတ္ထုပြီး၏။

အယသံ၊ သံဖြင့် ပြုအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်သံခြေချင်းစသော အနှောင်အဖွဲ့သည်လည်းကောင်း၊ ခါရုဖံ၊ သစ်သားဖြစ်သော၊ ယံ၊ အကြင်သောင်ထိတ်စသော အနှောင်အဖွဲ့သည် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်လျှော်ဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်ကြိုးစသော အနှောင်အဖွဲ့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဗန္ဓနံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဗန္ဓု၊ မြဲသော အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍၊ ဝိနာ၊ ပညာရှိဘို့သည်၊ နအာဟ၊ မဆိုကုန်၊ မဏိကုဏ္ဍထေသုစ၊ ပတ္တမြားနားသောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏေသုစ၊ သားဆွီးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ခါရေသုစ၊ မယားတို့၌လည်းကောင်း၊ သာရတ္ထရတ္တော၊ အလွန် တပ်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ယာ၊ အကြင်ဥက္ကဋ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌ဥက္ကဋ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဗန္ဓု၊ မြဲစွာသော၊ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍၊ ဝိနာ၊ ပညာရှိဘို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဩဟာရိနံ၊ အပါးအရားဝေးဝေးတည်းဟူသော ယုတ်နိမ့်ရာ သို့ဆောင်တတ်စသော၊ သီဝိထိ၊ ဘွဲ့မှန်းမသိပကတိနေ မြဲနေသော ကြောင့်လျော့စသော၊ ဗုပ္ပရဉ္စံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခွါ၍ ဘာဝနာသို့ရောက်အောင်ဖြတ်တောက် ညွှတ်နှိုင်းစာသော၊ ဧတံပိ၊ ဤကာမဂုဏ်ကိုဥက္ကဋ်ခြင်းဟူသော၊ တဏှာအနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း၊ ဆေတ္တာ၊ ရှမ်းဖြတ်ကုန်၍၊ ဝိနာ၊ ပညာရှိဘို့သည်၊ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ အနုပေက္ခိနေ၊ မဇ္ဇိက္ကဋ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂိဗ္ဗဇန္တိ၊ ထောတွက်ကုန်၏။ ။ ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထုပြီး၏။

ဧတံ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ရာဂရတ္တော၊ ရာဂဖြင့်တပ်မက် မောကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပ်မက်မောသောသူတို့သည်၊ မက္ခရကော၊ ငွေကူသည်၊ သယံကတံ၊ မိမိပြုအပ်သော၊ ဇာထံ၊ ပင့်ကူမြင်သို့၊ အနုပတတိဇ္ဇာ၊ ကုသကဲ့သို့၊ သယံကတံ၊ မိမိတို့ပြုအပ်သော၊ သောတံ၊ တဏှာအဖွဲ့ ဤသို့၊ အနုပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဝိနာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဧတံပိ၊ ထိုတဏှာကိုလည်း၊ ဆေတ္တာန၊ ဖြတ်ကုန်၍၊ အနုပေက္ခိနေ၊ မဇ္ဇိက္ကဋ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗရက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ပဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ။

ခေမာထေရိဝတ္ထုပြီး၏။

ပုရေ၊အတိတ်ဖြစ်သောခန္ဓာ၌၊ တဏှံ၊တဏှာကို၊ရဉ္စ၊ထွတ်လော၊ပစ္စိ
 တော၊နောက်ဖြစ်သောအနာဂတ်ခန္ဓာ၌၊ကဏှံ၊တဏှာကို၊ရဉ္စ၊ထွတ်လော၊
 မဏ္ဍေ၊အလယ်ဖြစ်သောပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌၊ တဏှံ၊တဏှာကို၊ ရဉ္စ၊ထွတ်လော၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရံသောအတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဝိရတ္တမာန
 သော၊တဏှာကိုထွတ်သောဝိတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဝဿ၊ဘဝသုံးပါး၏၊ပါရ
 ဂူ၊အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ဟောဟိ၊ဖြစ်စေ၊ပုန၊တဖန်၊ဇာတိဇ္ဇရံ၊ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်း၊အိုခြင်းသို့၊နဥပဟိတိ၊မကပ်လေလင့်၊ ဥဂ္ဂသေနတ္ထု၊ပြီး၏။

ဝိတက္ကမထိတဿ၊ကာမဝိတက်နှိပ်စက်အပ်စေသော၊ ဝိဗ္ဗရာဂဿ၊
 ထက်သောရာဂရှိထသော၊သုဘာနုပဿိနော၊တင့်တယ်၏ဟုအာနိတလဲ
 လဲရှုထေ့ရှိထသော၊ဇန္တုနော၊သတ္တဝါအား၊ ဘိယျော၊လွန်စွာ၊တဏှာ၊တ
 ဏှာသည်၊ပဝဗ္ဗတိ၊ပွား၏ သေဇန္တု၊ဤသတ္တဝါသည်၊ဗန္ဓနံ၊မာဂ်၏အနှောင်
 အဖွဲ့ကို၊ဓဋ္ဌံ၊မြဲသည်ကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏။ ယောဇန္တု၊အကြင်သတ္တဝါ
 သည်၊ဝိတက္ကပဿမေဝ၊မိစ္ဆာဝိတက်ငြိမ်းခြင်းသာလျှင်၊ရတော၊မွေ့တော်
 ၏၊သထော၊သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊သခါ၊အခါခပ်ထိမ်း၊ အသုဘံ၊အသုဘတာ
 ဝနာကို၊ဘာဝယတိ၊ပွားစေ၏၊ဧဝောခေါဇန္တု၊ဤသတ္တဝါသည်သာလျှင်၊
 မာရဗန္ဓနံ၊မာဂ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဗျန္တိကာဟတိ၊ကင်းအောင်ပြု၏။
 ဧဝောခေါဇန္တု၊ဤသတ္တဝါသည်သာလျှင်၊မာရဗန္ဓနံ၊မာဂ်မင်း၏အနှောင်
 အဖွဲ့ ကို၊သေဇန္တု၊ပြု၏။ ဝုဇ္ဇေနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗိံ၊ ရဟန်းကို၊ပုပြီးခြင်းသို့၊ဂ
 တော၊ရောက်၏၊အသန္တာထိ၊ထိပ်ထိန်းခြင်းမရှိ၊ ဝိတတဏှော၊ကင်းသော
 တဏှာရှိ၏၊ အနဂီတော၊ကင်းသောကိလေသာရှိ၏၊ ဘဝသလ္လာနိ၊ထုံသုံး
 ပါး၌ရှိသောရာဂစသောငြောင့်တသင်းတို့ကို၊အတ္ထိန္ဒ၊ဖြတ်ပြီး၊အဟံသရဿ
 ယော၊ဤကိုယ် သည်၊ အန္တိမော၊အဆုံးစွန်တည်း၊ ဝိတတဏှော၊ကင်း
 သောတဏှာရှိ၏၊ အနာဒါနော၊စွဲထမ်းခြင်းမရှိ၊နိရုတ္တိပဒကောဝိဒေါ၊နိရုတ္တိ
 ပဋိသန္တိဒါန္တိလိမ္မာ၏၊ အက္ခရာနံ၊အက္ခရာတို့၏၊ သန္တိပါတံ၊ အရအဝေးကို
 လည်းကောင်း၊ပုဗ္ဗပရာနိစ၊ရှေ့နောက်အက္ခရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဇညာ
 ထိ၏၊ အန္တိမသရိဓော၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝေ၊စင်စစ်၊မဟာပညော၊ပညာကြီးသူဟူ၍၊မဟာပုရိသောတိ၊
 ယောကျားမြတ်ဟူ၍၊ပုဂ္ဂတိ၊ဆိုအပ်၏။ မာရဝတ္ထု၊ပြီး၏။

ဥပက၊ဥပက၊ အဟံ၊ငါကား၊ သဗ္ဗာဘိတု၊ခပ်ထိမ်းသော တေဘုမက
 ထရားတို့ကိုနှိပ်နင်း၍တည်၏၊ သဗ္ဗဝိဒု၊ ခပ်ထိမ်းသော တရားကိုထိသည်။

အာစွါဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ် ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တေတုမကတရားတို့၌၊
အနုပထိဒက္ခာ၊ ဘဏှာဒိဋ္ဌိဘိဒြင်္ဂမထိမ်းကျံ၊ သဗ္ဗဗ္ဗဟော၊ ခပ်သိမ်းသော
တေတုမက တရားကိုစွန့်၏။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာဖြစ်သောအရ
ဟတ္ထဖိတ်၌၊ ဝိရက္ခော၊ ကိစ္ဆာသာမုလွတ်၏။ သယံ၊ မိမိအလိုလိုအဘိညာ
ယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ ဥဗ္ဗိဒသယျ၊ ဤသူပင်သာ
ဝါဆရာဟူ၍ညွှန်ဆိုနည်း၊ ဥပကာဇီဝကဝတ္ထုပြီး၏။

ဓမ္မဒါနံ၊ တရားတည်းဟူသောအလှူသည်၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောအလှူ
ကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဓမ္မရသော၊ တရားတည်းဟူသော အရသာသည်၊
သဗ္ဗရသံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရသာကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဓမ္မရတိ၊ တရား
သဖြင့်မ္မေထျော်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗရတိ၊ ခပ်သိမ်းသော မ္မေထျော်ခြင်းကို၊
ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိတ်
သည်၊ သဗ္ဗရက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ။

သက္ကံဒဝရာဇဝတ္ထုပြီး၏။

ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ချင်သာသို့သည်၊ နုဗ္ဗေဝံ၊ ပညာမဲ့သောသူကို၊ ဟနန္တိ၊
သတ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုဥက္ခာတို့ဖြင့်၊ ပါရဂဝေထိနော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ထိုမှတစ်ပါးကိုရှာကုန်သည်၊ နောစဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နုဗ္ဗေဝာ၊ ပညာမဲ့
သောသူသည်၊ ဘောဂတဏှာယ၊ စည်းစိမ်၌တစ်သောတဏှာဖြင့်၊ အညေ၊
သူတပါးတို့ကို၊ ဟန္တိ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့၊ အတ္တနံအတ္တနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ ဟန္တိ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲထေ၏။ အပုတ္တကသေဗ္ဗိဝတ္ထုပြီး၏။

ခေတ္တာနိ၊ ထယ်ယာတို့သည်၊ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ကြောင့်
အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါအပေါင်းသည်၊ ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂ
ကြောင့်အပြစ်ရှိ၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိတရာဂေသု၊ ရာဂကင်း
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒိန္နု၊ လှူသော အလှူသည်၊ မဟပ္ပသံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေတ္တာနိ၊ ထယ်ယာတို့သည်၊ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်
ပေါင်းတို့ကြောင့် အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါအပေါင်းသည်၊
ဒေါသဒေါသာ၊ ဒေါသကြောင့်အပြစ်ရှိ၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
ဝိတဒေါသေသု၊ ဒေါသကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒိန္နု၊ လှူသော အလှူသည်၊
မဟပ္ပသံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေတ္တာနိ၊ ထယ်ယာတို့
သည်၊ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ ကြောင့်အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊
ဤ သက္ကဝါအပေါင်းသည်၊ မောဟဒေါသာ၊ မောဟကြောင့်အပြစ်ရှိကုန်၏။
ထသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိတမောဟေသု၊ မောဟကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်

တိုနိုးဒိန္နံ၊ လှူသောအလှူသည်။ မဟပ္ပဿံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ခေတ္တာနိ၊ ထပ်ယာတို့သည်၊ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ကြောင့်
အပြစ်ရှိကုန်၏၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဣန္ဒြာဒေါသဒ၊ အလို
ရမက်ကြောင့်အပြစ်ရှိ၏၊ တဿ္ဗဟိ၊ ထိုကြောင့်သာသျှင်၊ ပိဂတိန္ဒေသု၊ အ
လိုရမက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဒိန္နံ၊ လှူသောအလှူသည်။ မဟပ္ပဿံ၊ ကြီး
သောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤ၌အင်္ဂါစာမှာ တိဏဒေါသာ
ခေတ္တာနိ၊ တဿ္ဗဟိသာအယံပဇာဟုရှိ၏၊ မလိုဟောင်းမဟုတ်။)

အကံရဝတ္ထုပြီး၏။

စတုပိသတိမော၊ နှစ်ဆယ့်သုံးဆယ့်ခြောက်သော၊ တဗ္ဗာဝဂ္ဂေါ၊ တဗ္ဗာ
ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သိက္ခာဝဂ်။

စက္ခုနာ၊ စက္ခုနွါရဖြင့်၊ ဝါ၊ စက္ခုနွါရကြောင့်ဖြစ်သောအကုသိုလ်မှာ၊ သံဝ
ဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ သောတေန၊ သောတနွါရဖြင့်၊
သံဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ စာနန၊ စာနနွါရဖြင့်၊
သံဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါနွါရဖြင့်၊ သံ
ဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ကာယန၊ ကာယပသာဒ
ကာယပိညတ္တိကာယ နွါရဖြင့်၊ သံဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊
ကောင်း၏၊ ဝါစာယ၊ ဝါစာနွါရဖြင့်၊ သံဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊
ကောင်း၏၊ မနသ၊ မနောနွါရဖြင့်၊ သံဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊
ကောင်း၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောစွါရတို့၌၊ သံဝဇော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်
သာဓု၊ ကောင်း၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောစွါရတို့၌၊ သံဝဇော၊ စောင့်စည်း
သော၊ သိက္ခ၊ ဂဟန်းသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခ၊ ခပ်ထိမ်းသော ခင်းရဲမှာ၊ ဗရုတ္တိ၊
လွတ်၏။ ။ ဗဂ္ဂဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟတ္ထသံယတော၊ ထက်စောင့်စည်း
ခြင်းရှိ၏၊ ပါဒသံယတော၊ ခြေးစောင့်စည်းခြင်းရှိ၏၊ ဝါစာသံယတော၊ နှုတ်
စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏၊ သံယတုတ္တမော၊ စောင့်စည်းသောအားဖြင့်မြတ်၏၊
အဏ္ဏက္ခရတော၊ ဂေါစရဏ္ဏက္ခဟူသောကမ္မဋ္ဌာန်း၌ဓမ္မထေရ်၏၊ သမာဟိတော
တည်ကြည်၏၊ နိကော၊ ဟယောက် ထည်းနေထေရ်၏၊ သန္တု၊ သိတော၊
ရောင့်ရဲ၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သိက္ခ၊ ဂဟန်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုလှန်၏။

ဟံသာဓာတကဝတ္ထုပြီး၏။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရခတ်ယတော၊ နှုတ်ကိုစောင့်ထေ့ရှိ
၏၊ မန္တဘာဏီ၊ ပညာဖြင့်ဆိုထေ့ရှိ၏၊ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံလွင့်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တဉ္စ၊ အနက်အကျိုးကိုထည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ သဒ္ဓါအကြောင်းကိုလည်း
ကောင်းဖီပေတိ၊ ပြု၏၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘာဿိတံ၊ ဆိုအပ်
သောစကားသည်၊ မရရုံ၊ သာယာ၏၊ ကောကာလိကပတ္တု၊ ပြီး၏။

ဓမ္မာရာမော၊ သမထဝိသနာသျှင် မွေ့ထျော်ရာရှိသော၊ ဓမ္မမုတော၊
တရား၌မွေ့ထျော်သော၊ ဓမ္မံတရားကို၊ အနုပိပိန္နဲယံ၊ အဘန်တလဲလဲကြွ
သော၊ ဓမ္မံတရားကို၊ အနုသာရုံ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မှေ့သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားမှ၊ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။ ၊

ဓမ္မာရာမတ္ထေဝုတ္တု၊ ပြီး၏။

သသာဘံ၊ မိမိသာဘ်ကို၊ နာတိမညေယျ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်မှေ့ရာ၊
အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ထာသံ၊ ထာဘ်ကို၊ ဝိဟယံဝိဟယန္တော၊ ချစ်မြတ်
နိုးသည်ဖြစ်၍၊ နစရေ၊ မကွင့်ရာ၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ထာဘံ၊ ထာဘ်
ကို၊ ဝိဟယံဝိဟယန္တော၊ ချစ်မြတ်နိုးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာဓိံ၊
သမာဓိကို၊ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဏာဘောဓိ၊
သာဘ်နည်းသော်လည်း၊ သထာဘံ၊ မိမိသာဘ်ကို၊ ဝေနာတိမညတိ၊ အ
ကယ်၍မထေမဲ့မြင်မအောက်မှေ့သည်ဖြစ်အံ့၊ သုဒ္ဓါဒီဝံ၊ စင်ကြယ်သောအ
သက်မွေးခြင်းရှိထသော၊ အတန္တိတံ၊ မပျင်းရိထသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ပထံပသန္တိ၊ မြီးမွင်းကုန်၏။ ၊

ဝိပက္ကသေဝကဘိက္ခုဝတ္တု၊ ပြီး၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗသောသဗ္ဗတ္ထိံ၊ အလုံးစုံသော၊ နာမရူပ
တ္ထိံ၊ နာမ်ရုပ်၌မမာယံတံ၊ ငါငါ၏ဥစ္စာဟုဖြတ်နိုးခြင်းသည်၊ နုတ္ထိံ၊ မရှိ၊ အသ
တာ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိံ၊ မရှိ၊ အသတာစ၊ ချုတ်ချယ်ပျက်စီးခြင်း
ဖြင့်ထင်ရှားမရှိသောကြောင့်ထည်း၊ နုသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ သောဂုဋ္ဌထော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

ပဉ္စဂ္ဂဒါယကဝတ္တု၊ ပြီး၏။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မေတ္တာပိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့်နေထေ့
ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ သူ့အားရှင်သာသနာတော်၌၊ ပထဇ္ဇော၊ ကြည်ညို၏၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ သင်္ခါရုပသမံ၊ သင်္ခါရတို့၏
ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းမြေ့သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဒံနာဝံ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသောထွေကို၊ သိဉ္စ၊ ပိတက်

ရေယိုထွက်သည်ကိုပက်ပစ်ထေထော၊တေ၊သင်၏၊ထိတ္တာ၊မိတ္တာပိတက်
 ရေယိုထွက်သည်ကို ပက်ပစ်ထေပြီးသော၊ နာဝါ၊ အတ္တတော တည်းဟူ
 သောထေသည်၊ထဟု၊လျှင်စွာ၊သောတိ၊နိဗ္ဗာန်ဆိုင်ကမ်းသို့ရောက်ထေတ္တံ၊
 ရာဂဉ္စ၊ရာဂကိုထည်းကောင်း၊ဒေါသဉ္စ၊ဒေါသကိုထည်းကောင်း၊ဒေဝေတွာ၊
 ဖြတ်၍၊တတော၊ရာဂဒေါသကိုဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ဇေယံထိ၊
 ရောက်ထေတ္တံ၊ ပဉ္စ၊ ဒိဋ္ဌိပိပိကိစ္ဆာသီထဗ္ဗထပရာမာသ ကာမရာဂဗျာပါဒ
 တည်းဟူသော၊ဩရ၊တ္တဂိယသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို၊ဆိန္ဒေ၊အောက်မဂ်
 သုံးခုဖြင့်ဖြတ်ရာ၏၊ ပဉ္စ၊ ရူပရာဂအရူပရာဂမာနုဥဋ္ဌိစွ အဝိဇ္ဇာသံယောဇဉ်
 တည်းဟူသော၊ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို၊ဇဟေ၊အရဟတ္တမဂ်
 ဖြင့်ဖြတ်ရာ၏၊ပဉ္စ၊သဒ္ဓါအစရှိသော၊ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို၊ဥက္ကရိ၊အလွန်၊ဘာ
 ဝယေ၊ပွားရုံ၏၊ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ၊ထောဘဒေါသမောဟမာနုဒိဋ္ဌိတည်းဟူ
 သော၊ဗြိတုယံခြင်းငါးပါးကိုလွန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ဩဇာတိတ္ထာတိ၊
 သံသရာကိုလွန်သောသူဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ဗျာယ၊အ
 နိစ္စစသည်ဖြင့်ရှုထော၊ပမာဒေါ၊မှောထူ့သည်၊မာဟောတိ၊မဖြစ်ထွင်း၊တေ
 သင်၏၊ပိတ္တံ၊ပိတ်ကို၊ ကာမဂုဏေ၊ကာမဂုဏ်၌၊ မာရမသျ၊မမွေ့မလျော်
 စေထွင်း၊ပမတ္တော၊မှေ့ထေ့သည်ဖြစ်၍၊ထောဟဂုဏံ၊သံထွေခဲကို၊မာဂိယံ၊မ
 မျှီထွင်း၊ဣဒါ၊ဤသည်ကား၊ဒုက္ခန္တိ၊ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒဟမာနော၊လောင်သည်
 ဖြစ်၍၊မာကန္တိ၊မမြည်တမ်းရစေထွင်း၊ အပညဿ၊ပညာမဲ့သောသူအား၊ဗျာ
 နံ၊အနိစ္စစသည်ဖြင့်ရှုခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ အဗျာယိနော၊အနိစ္စစသည်ဖြင့်
 မရှုသောသူအား၊ ပညာ၊ပညာသည်၊နုတ္ထိ၊မရှိ၊ ယမိ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဗျာ
 နုဉ္စ၊ရှုခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ပညာစ၊ပညာသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊သသော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊နိဗ္ဗာနသန္တိကေ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်နီး၏၊
 သုညာဂါရံ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ဝင်ထသော၊ သန္တပိတ္တဿ၊
 ငြိမ်းထက်သောပိတ်ရှိထသော၊သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ပိပဿ
 တော၊မြင်ထသော၊ဘိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊ အမာနုထိ၊ အိပ်ထောင်သော
 သူတို့နှင့်မထိုက်သော၊ရတိ၊ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ယတောယတော၊အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာငါးပါး
 တို့၏၊ဥဗ္ဗယဗ္ဗယံ၊ဖြစ်ခြင်းပျက်စီးခြင်းကို၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသင်၏၊တတော
 တတော၊ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ကို၊ထာတိ၊ရ၏၊တံ၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ဖိဒာနတံ၊ပညာရှိ
 တို့အား၊အမတံ၊နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း၊ ယာဇ္ဇုန္တိယဂုတ္တိ၊အကြင်စက္ခု၊မြေစသည်

ဘိက္ခုဝဂ်၊

ကိုစောင့်ထိန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာယာန္တုဋ္ဌိ၊ အကြင်အာဇီဝပါရိ သုဒ္ဓိသီလပစ္စယသန္နိသီတထိလတည်းဟူသော ရောင့်ရဲသောအကြောင်း သည်လည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက္ခထိလန္တံ၊ ယောစသံဝရော၊ အကြင်စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂါဇီ၊ အယံ၊ ဤစတုပါရိ သုဒ္ဓိသီလသည်၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပညဿ၊ ပညာ၌ရှိသော၊ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်း၏၊ ထကြ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအံ့ကျင့်၌၊ အာဓိ၊ အစ အဦးသည်၊ ဘာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထာပေ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဂုဏ်တို့ ကြောင့်ကောင်းကုန်သော၊ သုဒ္ဓါဇီဝေ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိ ကုန်သော၊ အာဘန္တိတေ၊ မပျင်းရိကုန်သော၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဇာသု၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓာရဝတ္ထိ၊ အာဓိသပဗ္ဗိသန္ဓာရမ္မာဓိ သန္ဓာရဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာစာရကုသလော၊ ကျင့်ဝတ်သီလ၌လိမ္မာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တကော၊ ထိုနှစ်ပါးသောပဗ္ဗိ သန္ဓာရဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ကျင့်ဝတ်သီလ၌ လိမ္မာခြင်းကြောင့်၊ ပါမောဇ္ဇ ဗဟုဏေ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း များသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ အဆုံးကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ သောဏကော၊ မိတ္တဝတ္ထုပြီး၏၊

ဘိက္ခုဝဂ်၊ ရဟန်းတို့၊ ဝသိကာ၊ မူလေးပန်းပင်သည်၊ ပစ္စဝါနံ၊ ရင့်ရော် ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗာနိ၊ အပွင့်တို့ကို၊ ပရုစ္စတိပိယ၊ ဣတံသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလှည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလှည်းကောင်း၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိပုရဉ္စေတ၊ ဣတံကုန်လော၊

ပဉ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

သန္တကာယော၊ ငြိမ်သက်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ သန္တဝါစော၊ ငြိမ် သက်သောနှုတ်ရှိထသော၊ သန္တဝါ၊ ငြိမ် သက်သော စိတ်ရှိထသော၊ သုသ မာဟိန္တာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ထသော၊ ဝန္တထောကာမိသော၊ ပျူအန် အပ်ပြီးသောလောကီအာမိ သရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥပသေန္တောတိ ငြိမ်သက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သန္တကာယတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ စောဒယ၊ တိုက်တွန်း၊ နိုးဆော် လေလော၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဗ္ဗိမာနေထ၊ မြတ်နိုး လေလော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သောတ္တံ၊ ထိုသင်သည်။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့မိမိကို ကိုမိမိဘိုက်တွန်းသည်ရှိသော်၊ အတ္တဂုဏ္ဏော၊ မိမိကိုယ်ကိုလိုစေသည် ဖြစ်၍၊ သဘိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟာသတိ၊ နေရလ

တ္ထံ၊ အတ္တဟိ၊ ကိုယ်ရှင်ကိုယ်သည်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ပဏော၊ တပါးသော၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နာထော၊ သိသာ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်အံ့နည်း၊ အတ္တဟိ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂတိ၊ လည်းထောင်းရာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါဏိဇော၊ မြင်းကုန်သည်သည်၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းသော၊ အသံ၊ မြင်းကို၊ သံယမတ်၊ ဣဝ၊ စောင့်သကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သံယမ၊ စောင့်ထေထော၊ ။

နဂုံလကုထတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းခြင်းမြောက်ခြင်းများသော၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ တုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ ပထသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ သင်္ခါ၊ ရူပသင်္ခါ၊ သင်္ခါ၊ ရတီ၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းမြေ့သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။ ။ ငက္ကထိတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ဒု၊ ဟရော၊ ပျိုရွယ်ထေရ်သော်လည်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ တုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဇတိ၊ အားတုတ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထော၊ တိမ်ဘိုက်မှ၊ ရတ္ထော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဣဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣဝံ၊ သောကံ၊ ဤလောကကို၊ ပဘာသေတိ၊ တောက်ပစေ၏။ ။

သုမနုသာမဏေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပဉ္စဝိသတိမော၊ နှစ်ဆယ့်ငါးခုမြောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဘိက္ခုဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊

ဗြာဟ္မဏ၊ ဒိုသုတော်ကောင်း၊ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအယဉ်ကို၊ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော၊ ပရက္ကမ္ဘ၊ လုံ့လပြုလော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပနုဒ၊ ပယ်လော၊ သင်္ခါ၊ ရာနံ၊ သင်္ခါ၊ ရတီ၊ ခယ်၊ ကုန်ရာကို၊ ဥတ္တဝါ၊ ထိ၍၊ အက၊ ကည၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်လေထော၊ ။ ပသာဗဗဟုထရဟန္တာဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သုတော်ကောင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ဣယေသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သံမထဝိပဿနာတို့၌၊ ပါရရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇာနတော၊ သိသော၊ အဿ၊ ထိုသုတော်ကောင်းအား၊ သဗ္ဗသံယောဂါ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ကာမဂုဏသံယောဇဉ်စသည်တို့သည်၊ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။ သမ္ပဟုထဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊

ယ သာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပါရ်ဝါ၊ အတ္တတ္တိကာယထနတည်းဟူသော၊
 ဤမှာဘက် သည်သည်းကောင်း၊ အပါရ်ဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓါယတနတည်းဟူသော
 ထိုမှာဘက် သည်သည်းကောင်း၊ ပါရာပါရ်ဝါ၊ ထိုမှာဘက်ဤမှာဘက်နှစ်ခု
 အပေါင်းသည်သည်းကောင်း၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ ဝိတဒ္ဓနံ၊ ပူပန်ခြင်းကင်းထသော
 ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိစ္ဆေသာနှင့်မဟူ၍သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊
 မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ကော
 တော်မူ၏၊ မာရဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

ဈာယိ၊ ကသိုဏ်စသော အာရုံအနိစ္စစသော သက္ခဏာကို ရှုထွက်၊ ဝိရဇံ
 ကိစ္ဆေသာ၊ မြူကင်းလျက်၊ အာသိနံ၊ နေထေ့ရှိသော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောရဟန်းကိစ္စရှိသော၊ အာနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော၊ ဥက္ခမတ္တံ၊ မြတ်
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ အနုပတ္တံ၊ ရောက်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊
 မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ အညတြိဗြာဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

အာဒိန္ဒာ၊ နေမင်းသည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌သာလျှင်၊ တပတိ၊ တောက်ပ၏၊ စန္ဒိ
 မာ၊ လသည်၊ ရတ္တိ၊ ည၌၌သာလျှင်၊ အာဘာတိ၊ တောက်ပ၏၊ ခတ္တိယော၊
 မင်းသည်၊ သန္ဓေ၌၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာဆင်မှသာလျှင်၊ တပတိ၊ တောက်ပ၏၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားမှသာလျှင်၊ တပတိ၊ တောက်
 ပ၏၊ အထ၊ စင်စစ်သော၊ ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တုရားရှင်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အဟောရတ္တိ၊ အ
 လုံးရံသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဧတေဇာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ တပတိ၊ တောက်ပ၏၊ ။

အာနန္ဒတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဗာဟိတပါ၊ အပပြုပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ
 ထော၊ ဣဝ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမဝရိယာ၊ မကောင်းမှုငြင်း
 စေတတ်သော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဝေတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊
 ဝုဂ္ဂတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မထံ၊ ကိစ္ဆေသာ အညစ်အကြေးကို၊
 ပဗာဇယံ၊ နှင်ထုတ်တတ်၏၊ ထသော၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗာဇိတောတိ၊ ရဟန်းဟူ
 ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ အညတရ၊ ဗြဟ္မဏပဗ္ဗာဇိတဝတ္ထုပြီး၏၊ ။

ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူသည်၊ ဗြဟ္မဏဿ၊ မ
 ကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူတယောက်အား၊ နုပ္ပဟာ၊ ရေလျှာ၊ မပုတ်ခတ်
 တန်ရာ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူသည်၊ အဿ၊ ထိုမိမိ
 ကိုပုတ်ခတ်သောသူအား၊ နရဇ္ဇေထ၊ အမျက်တည်းဟူသော အနိုးအငွေ့ကို
 မထွတ်တန်ရာ၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရဟန္တာအား၊ ဟန္တရံ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း၊

သည်၊ ဝါးစက်ဆုတ်ဘွယ်ရှိ၏။ တတော၊ ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုတ်ခတ်သောသူအား၊ ယေ၊ အကြင်ပုတ်ခတ်ခံရသောသူသည်၊ ဂုဠတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ သောဝိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သောသူသည်လည်း၊ ဝိ၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်ရှိ၏။ မနုဿော၊ အမျက်ကြီးသောသူ၏စိတ်သည်၊ အဝိယေတိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သောစေသတို့မှ၊ ယဒိအနိသေဝေ၊ အကယ်၍မထားမြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ သူတော်ကောင်းအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံစုရသော၊ တေ၊ ဤအမျက်ကို မထားမြစ်ခြင်းသည်၊ နုသေယျော၊ မမြတ်၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဟိ၊ သမနော၊ ညဉ့်ဆဲလိုသောစိတ်သည်၊ နိဝတ္တတိ၊ နှစ်၏။ တတောတတော၊ ထိုထိုဝတ္ထု၌၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ သမတိမေဝ၊ ငြိမ်သည်သာတည်း။ သာရိပုတ္တဗ္ဗေဂဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နက္ခံ၊ မကောင်းသောအမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ကာယစေမနေသုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝဇံဂုတံ၊ စောင့်ရှောက်သော၊ တံပုဂ္ဂံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ အဟိ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

မဟာပဇာပတိဂေါတမိဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ယမှ၊ အကြင်ဆရာတံမှ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသိတံ၊ မြတ်စွာတုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝဇံ၊ တရားကို၊ ဝိဇာနေယျ၊ ထိရာ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆားသည်၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ ပူဇော်မြီးကို၊ နမဿတိ၊ နု၊ ရှိသုံးသကဲ့သို့၊ တံအာစရိယံ၊ ထိုဆရာကို၊ သက္ကံ၊ ရှိသောစွာ၊ နမော၊ ယု၊ ရှိသုံးရာ၏။ ၊

သာရိပုတ္တဗ္ဗေဂဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဇေယျတိ၊ ဆံကျစ်များထုံးကာမျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝေါဇ္ဇေန၊ အနှုတ်စစ်ကာမျှဖြင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မာမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇမ္ဗူ၊ အမျိုးမှန်ကာမျှဖြင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယဒိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သမ္မုဿန္တာ၊ ကိုယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဗ္ဗာစ၊ လောကုတ္တရာတရားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပုဂ္ဂံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ သောစပုဂ္ဂံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏။ ၊

ဇတိလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဒုဗ္ဗေမ၊ ပညာမဲ့သောရသေ့၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇေယျတိ၊ ဆံကျစ်တို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ အဇိနုဿာပိယ၊ သစ်နက်ရေ

ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊

ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ထေးသင်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဂဟဏံ၊ ကိလေကာဟူသော တောအုပ်အတိယာတည်း၊ ဗဟိရံ၊ အပ သည်၊ ပရိမဇ္ဇတိ၊ သန့်ရှင်း၏၊ ၊ ဝဂ္ဂလိဝတဗြာဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏။

ပံသုကုသရေ၊ ပံသုကုသကံနံကိုဆောင်ထသော၊ ကိသံ၊ ကြုံထသော မေဒိသန္တကံ၊ အကြောဖြင့်ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ ဧကံ၊ တယောဂံ အထည်းတည်း၊ ဝနုမ္ဘိ၊ တောအရပ်၌၊ ဈာယန္တံ၊ ဈာနဝင်စားလေ့ရှိထသော၊ တံအန္တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရား ရှင်သည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောထော့မူ၏၊ ၊ ကိ သာဂေ၊ တမိဝတ္ထုပြီး၏။

ယောနိဝံ သုဗ္ဗာ၊ အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ မတ္တိသတ္တံ၊ ပုဏ္ဏားမေ မြစ်သောသူ ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားရှင်သည်၊ နုဗြူမိ၊ မဟော၊ သ ကိပ္ပိးနာ၊ နင်းနယ် ဘတ်သောကိလေသာရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တောဝါဒိနာမ၊ တောတောဟု ဆိုလေ့ရှိသော ကြောင့်တောဝါဒိအမည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကိဉ္စနံ၊ နင်းနယ်တတ် ထောက်ထသာမရှိသော၊ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ၊ ဧကံ၊ ဗြဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသောသံ ယောဇဉ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နပရိတဿတိ၊ မပူပန်း၊ သင်္ဂါတိ ဝံ၊ ဘတ်ပြတတ်သောကိလေသာကို လွန်ထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာ နှင့်မဟုတ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ၊ ဥဂ္ဂဿနသေဗ္ဗိပုတ္တ ဝတ္ထုပြီး၏။

နန္ဒိ၊ ဒေါသတည်းဟူသောကြီးကို ထည်းကောင်း၊ ဝရက္ကဉ္စ၊ ဧဏှာ ထည်းဟူသော ဤကိုထည်းကောင်း၊ သဟန္တက္ကံ၊ အနုသယနှင့်ကတွသော သန္ဓနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးတည်းဟူသော ထည်းကိုထည်းကောင်း ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဥက္ခိက္ကပလိဗံ၊ ခွါထွန်အပ်သော အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ရှိ သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်၊ ဗြူမိ၊ တောတော်မူ၏၊ ၊ ဧဒေဗြာဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အက္ခောသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဝဗန္ဓု၊ ဗျဉ်းဆဲခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌော၊ အမျက် မထွက်ဘဲ၊ တိတိက္ကတိ၊ သည်းခံ၏၊ ခန္တိဗလံ၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူသော အားရှိသော၊ ဗဿနိကံ၊ သည်းခံခြင်း တည်းဟူသော ခိုထံထုစစ်သည်ရှိ

ရဟန္တာပရိတ်တော်ဒီသျှ

သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား၊ သည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အက္ခောသကဘာဒ္ဒေါဝတ္ထုပြီး၏။

အက္ခောခနံ၊ အမျက်မထွက်သော၊ ဝတဝန္တံ၊ ရတင်အကျင့်ရှိသော၊ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသော၊ အနုဿဒံ၊ တဏှာဥထထဒမ္မကင်းသော၊ ဓန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော၊ အန္တိမသရိရံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာရိပုတ္တက္ခေဝတ္ထုပြီး၏။

ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာပက်နှိုး၊ ဝါရိဏ္ဏဝ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ပျားနှိုး၊ သာသပေါရိဝ၊ ရန်ညှင်းစေ့ကဲ့သို့၊ ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဥပလိမ္ပတိ၊ မလိပ်ကျံ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥပထဝတ္ထောတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်၊ အတ္တနောဒုက္ခဿ၊ မိမိဆင်းရဲ၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာဝန်ရှိထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မဟဉ်ထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညတရဗြာဟ္မဏဝတ္ထုပြီး၏။

ဂန္တိရပညံ၊ နက်နဲသောပညာရှိထသော၊ မေခဝိ၊ မိမိ၏၊ ကြို၊ စက်ကဲ့သို့သောပညာရှိထသော၊ မဂ္ဂမဂ္ဂဿ၊ ခရီးဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌၊ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာထသော၊ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သည်၏၊ အဖြစ်သို့၊ အနုပတ္တံ၊ ရောက်ထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ခေမာဘိက္ခုနိဝတ္ထုပြီး၏။

ဂဘဋ္ဌေဟိစ၊ လူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနာဂါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးရုံသောသူတို့နှင့်၊ အသံသဋ္ဌံ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂစသောအားဖြင့်မရော့ရှက်ထသော၊ အနောကဿာရိ၊ ကိလေသာအရည်မှကင်းသောသီလစသော အနှစ်ရှိထသော၊ အဝိန္တံ၊ အလိုနည်းထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗဟ္မာရဝါသီတိဿဝတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသောဘု၊ သန့်စင်တော်မူသော၊ ဘုတေသု၊ ပုထုဇဉ်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ထာဝရေသု၊ မကြေမဲမယန်တည်စုံ မြဲမြံကုန်သော၊ ဘုတေသုစ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ လည်း

ပြာဟ္မဏဝဂ်၊

ကောင်း၊ ဒဏ္ဍံ၊ ခုတ်ထုံကန်ကို၊ နိဓာယ၊ မယုပစ်ထားပယ်ရှား သည်ဖြစ်၍၊
နဟန္တိ၊ မသတ်၊ နစာ၊ တေတိ၊ သူတပါးကိုလည်းမသတ်စေ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ အညတြဘိက္ခုဝတ္ထုပြီး၏။

ဝိရားဒ္ဓသု၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူတို့၌၊ အဝိရုဋ္ဌံ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ထသော၊ သတ္ထု
ဒဏ္ဍေသု၊ ထက်နက်ထုံကန်ရှိသောသူတို့၌၊ နိဗ္ဗူတံ၊ လက်နက်ထုံကန်ကိုချ
ထားပြီးထသော၊ သာဒါနေသု၊ စွဲဆင်းတတ်သောသူတို့၌၊ အနာဒါနံ၊ မစွဲဆင်း
တတ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
တုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာမဏေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်း
ကောင်း၊ ဒေါသောစ၊ ဒေါသည်လည်းကောင်း၊ မာနောစ၊ မာနသည်လည်း
ကောင်း၊ မက္ခောစ၊ ကျေးဇူးကိုချေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာရဂ္ဂေပွတ်
ဆောက်ပျား၌၊ သာသပေါရိဝ၊ ရန်ညှင်းစေ့ကဲ့သို့၊ ပါတိတော၊ ကျ၏၊ တံပုဂ္ဂ
လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ မဘာပန္တကတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယယဂီနာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတယောက်သောသူကို၊
နာဘိသဇေ၊ ဒေါသအားဖြင့်မကပ်ငြိအံ့၊ အကက္ကသံ၊ မကြမ်းကြုတ်ထ
သော၊ ဝိညာပနံ၊ အကျိုးကိုသိစေတတ်သော၊ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော၊ တံပိရံ၊ ထို
စကားကို၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒီရယေ၊ ဆိုမြှောက်၏၊ တံပုဂ္ဂ
လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဝိလိန္နဝစ္ဆက္ကေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဣလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒီဗံ
ဝါ၊ ရှည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရသသံဝါ၊ ဝိုသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဇာရံထူ
လံ၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဖြစ်သော၊ သုဘာသုဘံ၊ ကောင်းမကောင်းဖြစ်သော၊
အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ နာဒီယိ၊ မယူ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို
ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အညတရက္ကေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိယောကေစ၊ ဤလောက၌
လည်းကောင်း၊ ပရမိစ၊ ပာမေသန္တိ၊ လောက၌လည်းကောင်း၊ အသာ၊ မက်မော
ခြင်းတဏှာတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ နိရာသာသံ၊ အာသာကင်းသော၊
ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မပွဉ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊

ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာထယာ၊ ငြိတွယ်ခြင်းတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အညာယ၊ သစ္စာကိုထိခြင်သော ကြောင့်၊ အကထံကထိ၊ သို့လောသို့လောဟုတွေးတောခြင်းမရှိ၊ အမတောဂဏံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

မဟာမေဂ္ဂလာနုတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ပါပဉ္စ၊ အကုသိုလ်ကိုထည်းသောင်း၊ ဥတော၊ နှစ်ပါးရုံသောကံတို့ကို၊ ဆန္နေတွာ၊ စွန့်၍၊ သင်္ဂံ၊ ကပ်ငြိတတ်သောဝေဏှာကို၊ ဥပစွဂါ၊ လွန်ပြီ၊ အသောကံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိမုဇံ၊ ကိလေသာမြိုကင်းသော၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ရေဝတတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

စန္ဒဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဝိပုသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျသော၊ နန္ဒိရာဂမင်္ဂါက္ခိတံ၊ နှစ်သက်သောတစ်သော ရာဂကုန်ခန်းထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ တုရားငါသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ စန္ဒဘတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဓံပလိပထံ၊ ဤရာဂတည်းဟူဘေးကို ထည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ခရီးခဲကိုထည်းကောင်း၊ သံသာရံ၊ သံသရာဝဋ်ကိုထည်းကောင်း၊ မောဟံ၊ မောဟကိုထည်းကောင်း၊ အစွဂါ၊ လွန်၏။ တိဇ္ဈော၊ သံသရာမှကူးမြောက်ပြီ၊ ပါရဂံတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီ၊ ဈာယိ၊ ထမထဝိပဿ နာကိုရှုထေ့ရှိ၏။ အနေဇော၊ တဏှာမရှိ၊ အကထံကထိ၊ သို့လောသို့လောတွေးတောခြင်းမရှိ၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲဆပ်မှု၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းလေ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သီဝလိတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။

ဣဝလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမေကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟန္တာနု၊ ပယ်၍၊ အနာဂါရော၊ အိပ်ရာထောင်ခြင်း

မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဘဝပရိက္ခိကံ၊ ကာမရာဂကုန်
ပြီးသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ သန္ဓေရသမုဒ္ဓိက္ခေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။

ဣဓေသာကော၊ ဤသောကန္တံ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တ
ဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဗဟုတ္တာနု၊ ပယ်၍၊ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်
၍၊ ပရိဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းပြု၏။ တဏှာဘဝပရိက္ခိကံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာကုန်
ပြီးသောဘဝရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊
အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

ဇေယျက္ခေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ဣဓေသာကော၊ ဤသောကန္တံ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တ
ဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဗဟုတ္တာနု၊ ပယ်၍၊ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တဏှာဘဝပရိက္ခိကံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာကုန်ပြီး
ဘဝရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
တုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ ဇေယျက္ခေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာန္တာကံယောဂံ၊ ထူးခြင်သော
အစီးအပွားလူ၌ဖြစ်သောငါးပါးသောကာမဂုဏ်ကို၊ ဟိတ္တော၊ စွန့်၍၊ နိဗ္ဗိယော
ဂံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ကို၊ ဥပစ္စဂါ၊ စွန့်ပြီးသဗ္ဗယောဂဝိပဿိတံ၊ ခပ်
သိမ်းသောယောဂဝေးပါးတို့နှင့်မဟူ၍ထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

နုပုတ္တကတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ရတိံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရတိံ၊
ဆိတ်ငြိမ်သော တောဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းအိမ်ရာနေရာ၌ ဆန့်ကျင်
သည်ဖြစ်၍မမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတ္တော၊ စွန့်၍၊ သီတံ၊ တူထံ၊
ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်ကာသော၊ နိရူပမိံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းပြီးထသော၊ သဗ္ဗလော
ကာဘိသုံ၊ ခပ်သိမ်းသောကကို နှိပ်နှင်း၍တည်ထသော၊ မိရံ၊ တည်ကြည်
ခြင်းရှိထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါး
တုရားသည်၊ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ ဧကနုပုတ္တကဝတ္ထု၊ ပြီး၏။ ၊

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ရုတိဉ္စ၊ ရုတိကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဉ္စ၊
ပရိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိဇာနာတိ၊ သိ၏။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိ
ထသော၊ သုဂတံ၊ ပရိပတ္တိဖြင့်ကောင်းစွာရောက် ထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထေးပါးကုန်

သောသစ္စာတို့ကိုသိပြီးထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂတိံ၊ လမ်းရာဂတိကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဝဗ္ဗဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿာ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဇာနန္ဒိ၊ မထိကုန်၊ ဒီကာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိထသော၊ အာဂဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှအလွန်ဝေးထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝဂီသဗြဟ္မဏတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ပုရေစ၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စယစ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေစ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိဉ္ဇနံ၊ တဏှာအားဖြင့်၊ ယုခြင်းဟုဆိုအပ်သောကိဉ္ဇနသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အက်ဉ္ဇနံ၊ ရာဂကိဉ္ဇနစသည်တို့ဖြင့်ကြောင့်ကြခြင်းမရှိထသော၊ အနာဒါနံ၊ တရံတရစွာလမ်းခြင်းမရှိထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မဒိန္နုထေရီဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဥသင်္ကာ၊ မကြောက်မရွံ့မတုန်မထွပ်သည်ဖြစ်၍ဥသဘာနှင့်တူထသောပဝရံ၊ မြတ်ထသော၊ ဝီရံ၊ ဝီရိယရှိထသော၊ မပေ၊ ထံ၊ သိထက္ခန္ဓစသောယျေးဇူးတို့ကိုရှာပြီးထသော၊ ဝိဇိတာဝိနံ၊ သုံးပါးသောမာန်တို့ကိုအောင်းပြီးထသော၊ အနေဇံ၊ ယဏှာကင်းပြီးထသော၊ နှာတကံ၊ ဆေးကျွင်းပြီးသောကိလေသာရှိထသော၊ ပုန္ဒု၊ သိအံ၊ ပြီးသော သစ္စာရှိထသော၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို၊ ဗြဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို မျှော့ထွင်ပြီးသော သူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗေနဝ'သံ၊ ရှေးနှိုင်းပြီးသောခန္ဓာစသည်ကို၊ ဇေဇံ၊ သိထေရှိ၏။ သင်္ဂု၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏတို့လည်းကောင်း၊ အပါယဉ္ဇ၊ အပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတံ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝေါဇံ၊ ထော၊ သုံးသင်္ဂုပြုရန်၊ အာသဝက္ခယဥဇဏံ၊ နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗဝေါသိတဝေါသန္နံ၊ ခပ်ဘိမ်းသေး ကိလေသာတို့၏အဆုံးဖြစ်သောအဋ္ဌမာဏအကျင့်ကို သုံးသင်္ဂုပြီးသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို

ဖြေဟုတ်၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီး သောသုဟု၍ အဟံ ငါ့ဘုရားသည်၊ မြို့၊ မြို့၊
ကောကောသုဇာ၊ ဝေဒေဟိတမြို့အဝတ္ထုပြီး၏။ ။

ဆဗ္ဗသတိမော၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်ချင်းမြောက်သော၊ ဖြေဟုတ်ဝတ္ထု၊ ဖြေဟုတ်
အဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝတ္ထုဥဒါနဝဂ်၊

ကျောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗပထမေ၊ အလုံးစုံ၌၏ရှေးဦးစွာ
မြင်သော၊ သမကဝဂ္ဂေ၊ သမကဝဂ်၌၊ ဝုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့ထေးပါးကုန်သော၊ ဝတ္ထု
နိ၊ ဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ အပ္ပမာဒဝဂ္ဂေ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်
သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဝိတ္တဝဂ္ဂေ၊ ဝိတ္တဝဂ်၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော
ဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဝုပ္ပဝဂ္ဂေ၊ ဝုပ္ပဝဂ်၌၊ ခုဒ္ဓသ၊ အဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော
ဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဗာထဝဂ္ဂေ၊ ဗာထဝဂ်၌၊ ပဒ္ဓသ၊ တဆဲ့ငါးပါးကုန်
သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂေ၊ ပဏ္ဍိတဝဂ်၌၊ ဧကောဒသ၊ တဆဲ့
တပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ အရဟန္တဝဂ္ဂေ၊ အရဟန္တဝဂ်၌၊
ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ သဟဿဝဂ္ဂေ၊ သဟဿ
ဝဂ်၌၊ ဝုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့ထေးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ပါပဝဂ္ဂေ၊ ပါ
ပဝဂ်၌၊ ခုဒ္ဓသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဒဏ္ဍဝဂ္ဂေ၊
ဒဏ္ဍဝဂ်၌၊ ဧကောဒသ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဇရာ
ဝဂ္ဂေ၊ ဇရာဝဂ်၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ အတ္တဝဂ္ဂေ၊
အတ္တဝဂ်၌၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ထောကဝဂ္ဂေ၊
ထောကဝဂ်၌၊ ဧကောဒသ၊ တဆဲ့တပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊
ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ သုခဝဂ္ဂေ၊
သုခဝဂ်၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဝိယဝဂ္ဂေ၊ ဝိယဝဂ်
၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ကောဝေဝဂ္ဂေ၊ ကောဝေဝဂ်၌၊
အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ မထဝဂ္ဂေ၊ မထဝဂ်၌၊ ခုဒ္ဓသ၊
တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဓမ္မဋ္ဌဝဂ္ဂေ၊ ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၌၊ ဒသ၊
ဆယ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ မဂ္ဂဝဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂဝဂ်၌၊ ခုဒ္ဓသ၊ တ
ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ပကိဏ္ဍကဝဂ္ဂေ၊ ပကိဏ္ဍက
ဝဂ်၌၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ နိရုယဝဂ္ဂေ၊ နိရုယ
ဝဂ်၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ နာဝဂ္ဂေ၊ နာဝဂ်၌၊
အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ တဏှာဝဂ္ဂေ၊ တဏှာဝဂ်၌၊

စွါဒဿ၊ တဆဲနှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဘိက္ခုဝဂ္ဂေ၊ ဘိက္ခု
 ဝဂ်၌၊ စွါဒဿ၊ တဆဲနှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဗြဟ္မဏဝဂ္ဂေ၊
 ဗြဟ္မဏဝဂ်၌၊ စက္ကာသီဿ၊ လေးဆယ်သောဝတ္ထုတို့သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပညာမိကာ၊ ငါးခုအလွန်ရှိကုန်သော၊ တိဏိဝတ္ထု၊ သတာနိ၊ သုံးခုသော
 ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အကူးကိုဆိုအံ့၊ စတုသဂ္ဂပိဘာမိနာ၊
 သဂ္ဂာလေးပါးကိုခွဲခြမ်းဝေတန်တတ်သော ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ သတေပိ
 သ၊ နှစ်ဆယ်သုံးဂါထာနှစ်ထက္ခသော၊ စတုသကာ၊ ထေးရာသောဂါထာတို့
 ကိုသည်ကောင်း၊ ဝတ္ထုနံ၊ ဝတ္ထုတို့၏၊ ဧကေန၊ စာချဖြင့်၊ ဥဒံ၊ ယုတ်သော၊
 သတက္ကယံ၊ သုံးခုဘုံ၏ အပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ သရဒ္ဓိထာ၊ ကောင်း
 စွာထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ၊ ဓမ္မပဒဿ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်
 ၏၊ ဝဂ္ဂဿ၊ ဝဂ် ၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ယမကံ၊ ယမကဝဂ် လည်းကောင်း၊
 အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ္တဝဂ် လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖံ၊
 ပုပ္ဖဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဗာလံ၊ ဗာလဝဂ် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပဏ္ဍိတ
 ဝဂ်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တံ၊ အရဟန္တဝဂ် လည်းကောင်း၊ သဟဿံ၊
 သဟဿဝဂ် လည်းကောင်း၊ ပါပံ၊ ပါပဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ္ဍဝဂ်
 လည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ ဇရာဝဂ် လည်းကောင်း၊ အတ္တံ၊ အတ္တဝဂ် လည်း
 ကောင်း၊ ထောကံ၊ ထောကဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ် လည်းကောင်း၊
 သုခံ၊ သုခဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဝိယံ၊ ဝိယဝဂ်လည်းကောင်း၊ ကောဓံ၊ ကောဓ
 ဝဂ်လည်းကောင်း၊ မယံ၊ မယဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဋ္ဌံ၊ ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်လည်း
 ကောင်း၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂဝဂ် လည်းကောင်း၊ ပကိဏ္ဏကံ၊ ပကိဏ္ဏကဝဂ်လည်း
 ကောင်း၊ နိရယံ၊ နိရယဝဂ် လည်းကောင်း၊ နာဂံ၊ နာဂဝဂ်လည်းကောင်း၊
 တဏှံ၊ တဏှာဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုစ၊ ဘိက္ခုဝဂ် လည်းကောင်း၊
 ဗြာဟ္မဇဏာ၊ ဗြဟ္မဏဝဂ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမေ၊ ဤနှစ်ဆယ့်ခြောက်
 ပါးသောဝဂ် တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါတာရုဒ္ဓါနံ၊ ဂါထာဥဒါန်း
 ကား၊ ယမကေ၊ ယမကဝဂ်၌၊ ဝိသဂါထာယော၊ ဂါထာနှစ်ဆယ်တို့သည်
 ကောင်း၊ အပ္ပမာဒေစ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်၌ လည်းကောင်း၊ ထောကန္တိစ၊ ထော
 ကဝဂ်၌လည်းကောင်း၊ ဝိယေစ၊ ဝိယဝဂ်၌ လည်းကောင်း၊ စွါဒဿ၊ တဆဲ
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တေစ၊ ဝိတ္တဝဂ်
 ၌လည်းကောင်း၊ ဇရက္ခေစ၊ ဇရာဝဂ်၌ လည်းကောင်း၊ ကောဒဿ၊ တဆဲ
 တပါးကုန်သောဂါထာတို့လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဗာလသဟဿ မှိ၊ ပုပ္ဖဝဂ်ဗာ
 လဝဂ် သဟဿဝဂ်၌ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓမဂ္ဂပကိဏ္ဏကေ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်မဂ္ဂဝဂ်

ပကိန္နကဝဂ်၌ ထည်းကောင်း၊ သောဠဿ၊ တဆဲ့မြောက်ပါးကုန်သောဂါ
 ထာတို့ထည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ထည်းကောင်း၊ ကောဓေ၊
 ကောဓဝဂ်၌ ထည်းကောင်း၊ နိရယေ၊ နိရယဝဂ်၌ ထည်းကောင်း၊ နာဂေ၊
 နာဂဝဂ်၌ ထည်းကောင်း၊ စတုဗ္ဗဿ၊ တဆဲ့ထေးဂါထာတို့ ထည်းကောင်း၊
 အရဟန္တေ၊ အရဟန္တဝဂ်၌ ထည်းကောင်း၊ ဒဿဂ္ဂါထာဝံ၊ ဆယ်ဂါထာတို့
 ထည်းကောင်း၊ ပါပသုခမ္ဘိ၊ ပါပဝဂ် သုခဝဂ်၌၊ တေရိယံ၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်
 သောဂါထာတို့ ထည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍေ၊ ဓမ္မဓမ္မဓမ္မ၊ ဒဏ္ဍဝဂ် ဓမ္မဓမ္မဝဂ်၌၊ သတ္တ
 ရဿ၊ တဆဲ့ခုနစ်ဂါထာတို့ ထည်းကောင်း၊ မဃမ္ဘိ၊ မဃဝဂ်၌၊ ကေဝီသတိ၊
 နှစ်ဆဲ့ထဂါထာတို့ ထည်းကောင်း၊ တဏှာဝဂ္ဂေ၊ တဏှာဝဂ်၌၊ သတ္တဗ္ဗိဿ၊
 နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ဂါထာတို့ ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝဂ္ဂမ္ဘိ၊ ဘိက္ခုဝဂ်၌၊ တေဝီသ၊
 နှစ်ဆဲ့သုံးဂါထာကိုထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌၊ ဧကဏာဇီ
 သ၊ ထေးဆဲ့တဂါထာတို့ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတေဝီသ၊ နှစ်ဆဲ့သုံး
 ဂါထာနှင့် ထကွကုန်သော၊ စတုဿတာ၊ ထေးရာသော ဂါထာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြည့်ရုံပြီ။ ။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။ ။

နိဂုံး

- (၁) ဗဟူသုဂုဏ်ဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဣသိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏ၊ ဝုဇေမန္တလပဗ္ဗတေ၊ ။
- (၂) မန္တလေဝုဇေသာသန္ဓေ၊ ဝသံဗုဒ္ဓဿသာသန္ဓေ၊
ဖတ္တစဝုဇိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုဒ္ဓိဿန္တိမဟာဇနာ၊ ။
- (၃) မနုဠိဣတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဓံသုနံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအဓ္မသေ၊ ။
- (၄) ထူပေဗိဗ္ဗေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ၊
ပါသာဒေဥဒါနေစ၊ ကရောတိသုန္ဒရေသုတေ၊
ဘိဟရူပေဗိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ၊ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠုပ္ပ၊ သဟဒိကာယဥက္ကထံ၊
မာဂန္တိနဿနတ္ထာယ၊ အာရောပေတိစပေါတ္တကံ၊ ။
- (၆) ရန္တဝက္ကပ္ပသေလဉ္စ၊ မူလဋံသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဝှပိတာယစပါဠိယာ၊ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္ထံ၊ ရစနတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစထအာသန္ဓေ၊ ဝသံအာဟနာမကေ၊ ။
- (၈) မေစာသုသိတိအာရာမေ၊ ထေရိယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုန္ဒရိက္ကေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ၊ ။
- (၉) ရဗိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသယံတွာနိဿယေ၊
သုခန္တိဋ္ဌာတယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ၊ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရဗိတဿပုနုပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဋ်ရန္ဒကဿ၊ ဓမ္မပ္ပဒဿနိဿယော၊ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿမ္ဘိ၊ ဗြိသထေအဋ္ဌသိတိဟိ၊
ဇုဏ္ဍေအာသဉ္စမာသဿ၊ သက္ကမေဝသုနိဗ္ဗိတော၊ ။
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒေနိဓိဂန္တံ၊ ဝါစေန္ဒာပရိယာသုဏာ၊
ပသန္ဓေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ၊ ။
- (၁၃) စန္ဒာဗိစ္စာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂု၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပဗ္ဗေန္တိအမထံပဒံ၊ ။

(နိဂုံး)

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသား။ မန္တလေးမြို့၏အာသနေး။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 ထောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝုဗ္ဗိဝေပုဏ္ဏံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ ထူများအပေါင်းတို့သည်။ တိပိဓံသုခံ။ ထူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကိုဇာတိတွာ။ ခြေကုန်၍။ တုပ္ပိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 ထတ္တံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုဗ္ဗိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသျှ။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသျှ။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာဇာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဓ္မသေစ။ ဂုလိုဏ်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အခြားနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ငွေတွင်းငွေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုတေ။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ ဝိဟဂူပေစ။ မြင်သို့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ လေထိုလည်းကောင်း။ ရဒ္ဒစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတစ်ပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟောန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟာဖြင့်။ ဓွမ်တာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဌ်ပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္ထံ။ တပုဒ်ကပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မစွာတာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစနတ္ထယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေးစလ
 အာသနေး။ မန္တလေးထောင်၏ အနီး၌။ အဘယနာမကေ။ အဘယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေစာဗုသီတိအာရာမေ။ မိုးဝိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

ဝသံ၊ထိတင်းသုံးထော်မူသော။ ဇာဂရံ၊ဇာဂရမည်သော။ထေရံ၊ မထေရ်
ကို၊ယာစတိ၊ထောင်းပန်၏။ထေရေန၊မထေရ်သည်။သုဒ္ဓမိတ္တေန၊စင်ကြယ်
ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ သာသနံ၊သာသနာထော်ကို၊ ဝေပုဗ္ဗတ္ထာယ၊
စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ရှေးဆရာ မြတ်တို့
သည်၊ရစိတေ၊ ဗီရင်အပ်ကုန်သော၊နိဿယေ၊ အနက်မြဲဟောတာသာမိရာ
နိဿယတို့ကို၊ ပုနုပ္ပုနံ၊အထပ်ထပ်၊ပထဝိတွာန၊ကြည့်ရှု၍၊တတ္ထ၊ထိုနိဿ
ယတို့၌၊ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ရှေးဆရာထော်ကြီးတို့သည်၊သုဒ္ဓန္တိ၊လွယ်ပြီဟူ၍၊
သေသေတွာ၊ချွင်းချန်၍၊ဓမ္မိတာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ပါဠိ၏၊ ဂဠံ၊
ဣဂ္ဂ က်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာန၊သွင်း၍၊ ရစိတဿ၊
ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်အပ်သော၊ ခုဒ္ဒကဿ၊ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မပ္ပ
ဒဿ၊ဓမ္မပဒပါဠိတော်၏၊နိဿယော၊ အနက်မြဲဟောတာသာမိရာ နိဿယ
သည်၊သက္ကရာဇေ၊လူတို့ဝေါဟာ၊ကောဇာသက္ကရာဇ်သည်၊သဟဿဒ္ဓိဋ္ဌိသ
တေ အဋ္ဌသီတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲ့ရှစ်ချစ်၌၊ အာသဠမာသဿ၊
အာသဠိ နုက္ခတ်နှင့် ဟူဉ်သော ဒုတိယဝါဆိုလ၏၊ ဇုဗျော၊ ဣန်းပကွဖြစ်
သော၊သက္ကမေဝ၊ ခုနစ်ရက်မြော်သောသောကြာနေ့၌သာထွင်းထုန်မြီတော၊
ကောင်းစွာ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣဝံဂန္တံ၊ ဤကျမ်းကို၊ သမ္မာဆဇ္ဇေန၊
ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပိုချကြကုန်သော၊ ပရိယာပုဏ္ဏာ၊
သင်ကြားကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသဇ္ဇေန၊ ကြည်ထင်ရှင်စန်းသာ
ဖြင့်၊အနာယာသေန၊မပင်ပန်းသာဖြင့်၊သုခေန၊ချမ်းချမ်း သာသာလွယ်ကူစွာ
ဖြင့်၊ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာတတ် မြောက်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍၊
အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊စန္ဒာဒိစ္စာဝ၊ ထနေတို့ကဲ့သို့၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဝိသေသပုဂ္ဂလာ၊ထူးမြတ်
ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အမထံ၊ သေခြင်း
ကင်းသော၊ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်း မွေထေ့၍
စံပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါန္တု၊ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

နိဂုံးပြီး၏။